ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 50ΟΝ

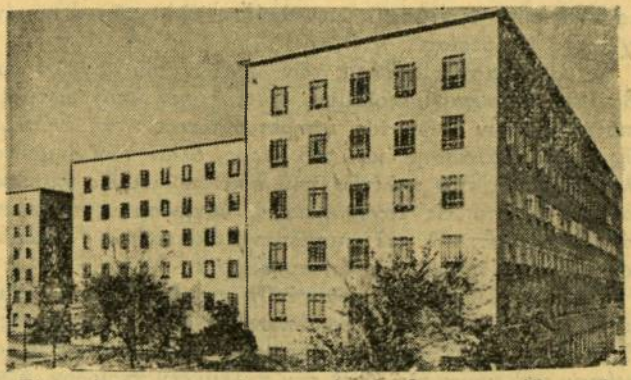
ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΑΡΧΕΙΑ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦ-ΜΠΙ-ΑΪ

Ὑπὸ κ. **Δ. ΚΑΨΑΣΚΗ** Ἰατροδικαστοῦ

1.—Τὸ Τμῆμα καθορισμοῦ ταυτότητος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ.
2.—Αἱ ἀντιλήψεις τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα.
3.—Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀλάνθαστον μέσον πρὸς καθορισμὸν τῆς ταυτότητος.
4.—Πῶς ἐργάζεται τὸ Τμῆμα καθορισμοῦ ταυτότητος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ.
5.—Τὸ τεχνικὸν ἐργαστηριακὸν Τμῆμα καθορισμοῦ ταυτότητος.
6.—Αὐτόματοι ἠλεκτρικαὶ μηχαναὶ ἀναζητήσεως δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς τὰ Ἀρχεῖα.

1. Τὸ τμῆμα καθορισμοῦ τῆς ταυτότητος, τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πενσυλβανίας κεντρικὰ γραφεῖα καὶ ἐργαστήρια, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας μὲ αὐτοκίνητον ἀπὸ αὐτά, εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς Οὐάσιγκτων. Εἶναι ἕνα τεράστιον νεόδμητον κτιριακὸν συγκρότημα, ποὺ καταλαμβάνει ἔκτασιν τριπλασίαν καὶ πλέον τοῦ μεγάρου τοῦ ἰδικοῦ μας Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ εἶναι ὁλόκληρον ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ καθορισμοῦ τῆς ταυτότητος καὶ εἰδικώτερον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Εἶναι πραγματικὰ τὸ τμῆμα τοῦτο τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου εἰς τὸ εἶδος του.

Τὸ τεράστιον κτιριακὸν συγκρότημα, ὅπου στεγάζεται τὸ τμῆμα καθορισμοῦ ταυτότητος τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ, μὲ ἀρχεῖον περιλαμβάνον τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα 150 ἑκατομμυρίων ἀτόμων

Εἰς χιλιάδας ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰδικῶν ποὺ ἐργάζονται εἰς τὰς ἀπεράντους αἰθούσας καὶ τὰ ἀπειράριθμα γραφεῖα του. Τὸ κύριον ἔργον τοῦ πολυπληθοῦς προσωπικοῦ τοῦ τμήματος αὐτοῦ εἶναι ἡ μελέτη, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ταξινόμησις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὡς καὶ ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν σχετικῶν ἐγκληματολογικῶν φακέλλων καὶ ἡ τήρησις τοῦ γενικοῦ ἀρχείου τῶν δακτυ-

λικῶν ἀποτυπωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμύρια ἄτομα! Τὸ τεράστιον αὐτὸ ἀρχεῖον ἐσχηματίσθη ἐντὸς βραχυτάτου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος, διότι τὸ 1930 εἶχε μόλις δύο ἑκατομμύρια δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, τὰ ὁποῖα τὸ 1940 ἔφθασαν τὰ δεκατρία ἑκατομμύρια καὶ σήμερον ἀνέρχονται εἰς τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμύρια. Δηλαδὴ ἐντὸς μιᾶς εἰκοσαετίας ἐδημιουργήθη τὸ πελώριον τοῦτο ἔργον.

2. Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἤρκεσε μιὰ κατάλληλος διαφώτισις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ λῆψις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δὲν ἀποτελεῖ στίγμα ἔχον σχέσιν μὲ τὸ ἔγκλημα, ἀλλ' ἀντιθέτως κοινωνικὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐντίμων πολιτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἀρχῶν τῆς Χώρας διὰ τὴν δίωξιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν. Εἰς μίαν ἐγκύκλιόν του ὁ Ἔντγκαρ Χοῦβερ, ὁ Ἀνώτατος Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, σχετικῶς μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἔλεγε πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν κοινόν: «Θὰ ἔλθῃ συντόμως καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον κάθε ἔντιμος Ἀμερικανὸς πολίτης θὰ τὸ θεωρῇ τιμὴν καὶ ἱερὰν ὑποχρέωσίν του νὰ ἔχῃ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ. Μόνον οἱ ἐχθροὶ τῆς Κοινωνίας θὰ τὸ ἀποφεύγουν. Διατὶ νὰ θεωρῆται στίγμα τὸ νὰ δώσῃ ἕνα ἄτομον τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα εἰς τὸ Κράτος πρὸς πιστοποίησιν τῆς ταυτότητός του, ἐνῷ προθύμως παρέχει τὸ δεῖγμα τῆς ὑπογραφῆς του εἰς μίαν Τράπεζαν ἢ ἕνα Ὀργανισμόν;».

Εἰς τὸ δελτίον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κάθε ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος καμμίαν δοσοληψίαν μὲ τὴν Δικαιοσύνην, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, τὰ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναγράφονται εἶναι τὰ ἴδια μὲ τὰ περιλαμβανόμενα εἰς μίαν ἁπλῆν ἀστυνομικὴν ταυτότητα ἢ εἰς τὴν ἄδειαν ἑνὸς ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

Τὰ δελτία αὐτὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν νομοταγῶν πολιτῶν φυλάσσονται εἰς ἰδιαίτερον συγκρότημα τοῦ κτιρίου καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἀρχεῖον τῶν ἐγκληματιῶν, τῶν διωκομένων ἢ ἀναζητουμένων. Τὸ τμῆμα τοῦτο θεωρεῖται ἀπολύτως ἀπόρρητον καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἔρευνα εἰς αὐτὸ οὔτε τῶν ὑπαλλήλων ἀκόμη, πλὴν τῶν ὡρισμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας.

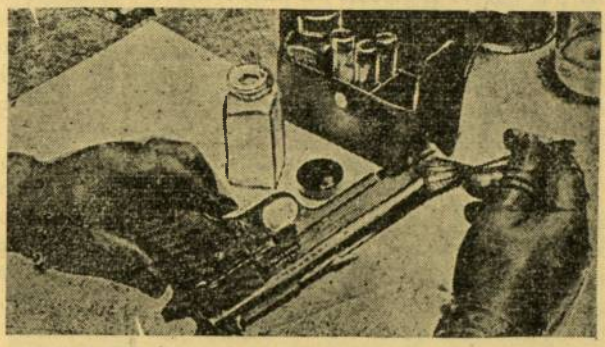
Ἡ τεραστία αὔξησις τῶν δελτίων τοῦ ἀρχείου συνετελέσθη κατὰ τὴν περίοδον τοῦ τελευταίου πολέμου, διότι ἔγινεν ὑποχρεωτικὴ ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἐνόπλους Ἀμερικανικὰς δυνάμεις τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος, ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν ποὺ ἦσαν πολιτικῶς ἐπιστρατευμένοι ἢ ἀπησχολοῦντο καὶ εἰργάζοντο εἰς ἐργοστάσια ἢ ὀργανισμοὺς πολεμικῆς βιομηχανίας. Ἐπίσης κάθε μετανάστης ἢ καὶ ἐπισκέπτης ἀκόμη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσαι ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις καταδιωκομένων ἢ ἀναζητουμένων προσώπων, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω συστήματος, ἐξεκαθαρίσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Προπολεμικῶς ἐναντίον κατασκόπων καὶ σαμποτὲρ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἡ γενομένη προληπτικὴ περισυλλογὴ στοιχείων διαφόρων ὑπόπτων ἀτόμων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, συνετέλεσε σημαντικώτατα εἰς τὸ ν' ἀποτραπῇ ἡ εἴσδυσις ἐπικινδύνων στοιχείων εἰς τὸ στράτευμα ἢ τὰς πολεμικὰς βιομηχανίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐχθρικῶν Δυνάμεων.

3. Ἔχει παγκοσμίως ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὸ πλέον ἀλάνθαστον μέσον πρὸς καθορισμὸν τῆς ταυτότητος εἶναι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δυνάμενα νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἀτόμων ὄχι μόνον εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας. Τὸ ἀεροπλάνον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας χρησιμοποιεῖται εἰς πολὺ μεγάλην κλίμακα ὡς ταχύτατον καὶ εὔκολον μέσον συγκοινωνίας

διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Τὰ εἰσιτήρια εἶναι ἁπλᾶ, ὅπως τῶν σιδηροδρόμων καὶ δὲν ἀναγράφουν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιβάτου, δυστυχῶς δὲ δὲν γίνονται σπανίως ἀεροπορικὰ ἀτυχήματα. Πρὸ ἐτῶν ἕνα ἐπιβατικὸν ἀεροπλάνον, ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ βορείων καὶ νοτίων Πολιτειῶν, ὑπέστη βλάβην καὶ κατέπεσεν εἰς μίαν βραχώδη περιοχήν. Οἱ τριανταπέντε ἐπιβάται ποὺ ἐπέβαινον τοῦ ἀεροπλάνου ἐφονεύθησαν ὅλοι, εἶχον δὲ τόσο παραμορφωθῆ τὰ πτώματα, ὥστε ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀναγνώρισίς των. 'Ελήφθησαν τότε δακτυλικὰ ἀποτυπώματά των κ' ἐστάλησαν εἰς τὸ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ. Κατὰ σύμπτωσιν ὅλοι εἶχον τὰ δελτία των εἰς τὸ εἰδικὸν ἀρχεῖον καὶ ἔτσι ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης των. 'Εξ αὐτῶν οἱ εἴκοσιν ἐννέα ἦσαν νομοταγεῖς πολῖται, τῶν ὁποίων τ' ἀποτυπώματα δὲν περιελαμβάνοντο εἰς τὸ ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον, οἱ δὲ ἕξ ὑπόλοιποι ἦσαν καταζητούμενοι, τῶν ὁποίων τὰ δελτία, μετὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ θανάτου των, ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὸ 'Εγκληματολογικὸν 'Αρχεῖον (1).

Δὲν εἶναι ἐπίσης σπάνιαι αἱ περιπτώσεις, ποὺ ἀνευρίσκονται ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας εἰς διαφόρους πόλεις τῆς ἀχανοῦς Συμπολιτείας περιπλανώμενα πρόσωπα, ποὺ ἔχουν χάσει τὸ μνημονικὸν καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ δώσουν πληροφορίας διὰ τὴν ταυτότητά των καὶ τὰς οἰκογενείας των, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ καιροῦ τὰ ἀναζητοῦν ὡς ἐξαφανισθέντα.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐμφανίσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὁ ὑπάλληλος τοῦ "Εφ—Μπὶ—"Αϊ, φέρων γάντια ἀπὸ καουτσοὺκ διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὰ ἰδικά του δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἐμφανίζει ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς κάννης περιστρόφου, μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικῆς κόνεως

Εἰς μίαν πόλιν τῆς Πολιτείας Μαίρηλαντ, ἕνας καλοντυμένος κύριος περιεφέρετο ἐπάνω εἰς μίαν γέφυραν, μὲ ὕφος ἀνθρώπου μὴ εὑρισκομένου εἰς καλὴν διανοητικὴν κατάστασιν. Ἡ θέα του ἐκίνησε τὸν προσοχὴν ἑνὸς ἀστυφύλακος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπλησίασε, τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς ταυτότητός του καὶ προσεφέρθη νὰ τὸν διευκολύνῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν του. Ὁ ἄγνωστος ἀπήντα μὲ ἀσυναρτήτους λέξεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ ταυτότης του. Ὁ ἀστυφύλαξ τὸν μετέφερεν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα, ὅπου ἐλήφθησαν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματά του καὶ ἐστάλησαν εἰς τὸ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ.

Μετὰ τρεῖς ὥρας ἦλθεν ἡ ἀπάντησις. Τὸ δελτίον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων του εὑρίσκετο εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν νομοταγῶν πολιτῶν καὶ ἔτσι διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κάποιου ἐγκατεστημένου εἰς μίαν πόλιν τοῦ 'Οχάϊο. 'Αμέσως εἰδοποιήθη τηλεγραφικῶς ἡ οἰκογένειά του, ἡ ὁποία τὸν παρέλαβε.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ, διότι πρὸ διετίας ὁ ψυχοπαθὴς εἶχεν ἐπισκεφθῆ μίαν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ντητρόϊτ, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ εἶχεν ἐγκαταστήσει τμῆμα ἐμφανίζον τὴν ὀργάνωσιν καὶ

(1) Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐφηρμόζετο τὸ σύστημα τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν χώραν μας. 'Ομιλῶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Πράγματι κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐκταφῆς τῶν χιλιάδων θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, συνηντήσαμεν μεγάλας δυσχερείας κατὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός των, εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις κατέστη ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γνωσθῆ ποῖοι ἦσαν οἱ σφαγέντες.

τὴν δρᾶσιν του. Εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ εἶχεν ἐγκατασταθῆ μικρὸν συνεργεῖον λήψεως δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὅποιος δὲ ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως ἤθελεν ἄφηνε τὰ ἀποτυπώματα καὶ τὰ στοιχεῖα του διὰ νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ εἰδικὸν ἀρχεῖον τοῦ τμήματος καθορισμοῦ ταυτότητος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ.

Ὁ ψυχοπαθὴς εἶχεν ἀφήσει καὶ αὐτὸς τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα, χάρις δὲ εἰς αὐτὰ ἀνευρέθη καὶ εἰσήχθη εἰς νευρολογικὴν κλινικήν, ὅπου καὶ ἐθεραπεύθη.

Ἄπειροι εἶναι αἱ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας παρέχουν συμβολὴν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἰς ὑποθέσεις, ποὺ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν.

4. Ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸν ἀπέραντον λαβύρινθον τοῦ κολοσσιαίου τμήματος καθορισμοῦ ταυτότητος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, διὰ νὰ ἴδωμεν τὴν τεχνικὴν καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζεται. Παρὰ τὴν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἐξάσκησίν μου εἰς τὸ ἀνάλογον τμῆμα τῆς Σκώτλαντ Γυὰρδ καὶ μολονότι τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα ταξινομήσεως εἶναι ἐνιαῖον, ἀπῃτήθη μία ὁλόκληρος ἑβδομὰς συνεχοῦς παρακολουθήσεως διὰ νὰ μπορέσω νὰ κατατοπισθῶ εἰς τὸν τρόπον ἐρεύνης καὶ ἐργασίας ποὺ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ πλουσιώτατον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον τοῦτο τμῆμα.

Τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα ταξινομήσεως εἶναι τὸ κλασσικὸν πλέον τοῦ Ἄγγλου Χένρυ μὲ ὡρισμένας μικρὰς παραλλαγάς, δηλαδὴ ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τῶν δέκα δακτύλων τῶν χειρῶν, μὲ τὰς κυρίας διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις ποὺ δίδουν τὸν εἰδικὸν τύπον τῆς ταξινομήσεως, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν καθιερωμένων συνθηματικῶν γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν ἀναγράφεται εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ δελτίου.

Τὸ ἀρχεῖον ποὺ περιλαμβάνει τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμύρια δακτυλικὰ ἀποτυπώματα διαφόρων ἀτόμων, διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας: Ἡ μία περιλαμβάνει τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα διαφόρων ἐγκληματιῶν καὶ τῶν διωκομένων ἢ ἀναζητουμένων προσώπων καὶ ἀπαρτίζει τὸ καλούμενον ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον, εὑρίσκεται δὲ εἰς τελείως χωρισμένας καὶ ἀνεξαρτήτους αἰθούσας. Ἡ ἄλλη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων νομοταγῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀπασχολήσει τὰς Δικαστικὰς ἢ Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

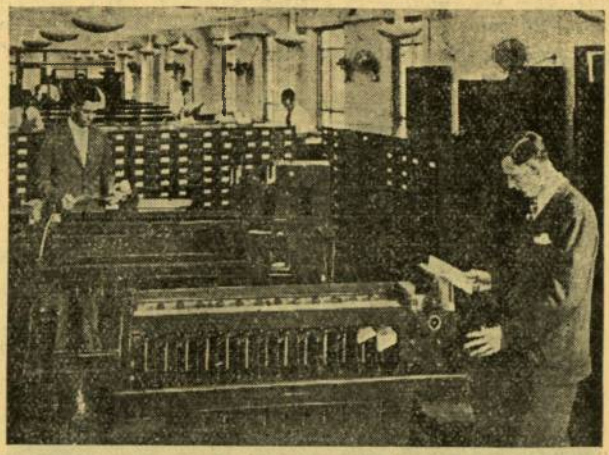
Τὸ ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον ἔχει ἕνα ἰδιαίτερον τμῆμα ὀνομαζόμενον «μικρὸν μονοδακτυλικὸν γραφεῖον», ὅπου ὑπάρχουν δελτία μὲ τὸ ἀποτύπωμα μόνον ἑνὸς δακτύλου τῶν πλέον γνωστῶν καὶ διασήμων ἐγκληματιῶν. Διὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ τμήματος τούτου χρησιμοποιεῖται τὸ σύστημα Μπάτλεϋ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὁποίου χρειάζεται ὁ εἰδικὸς ὁμώνυμος μεγεθυντικὸς φακὸς μὲ κυκλικῶς χαραγμένην κλίμακα.

Ἕνα δακτυλικὸν ἀποτύπωμα, ἀποστελλόμενον εἰς τὰ ἐργαστήρια πρὸς ἔρευναν, θὰ ἀναζητηθῇ πρῶτον εἰς τὸ ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον, καί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνευρεθῇ τὸ ὅμοιόν του ἐκεῖ, θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν νομοταγῶν πολιτῶν. Ἐὰν ἀνευρεθῇ τὸ ὅμοιόν του ἐκεῖ, θὰ κριθῇ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐζητήθη ἡ ἔρευνα ἐὰν θὰ λάβῃ τὴν....τιμὴν νὰ πλουτίσῃ τὸ ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον.

Μέσα εἰς τὰς ἀπεράντους αἰθούσας τῶν τμημάτων ἐρεύνης, ταξινομήσεως καὶ ἀρχείων, ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ποὺ κάθονται εἰς μίαν ἀτέλειωτη σειράν, σιωπηλοὶ καὶ προσεκτικοί, ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ἔρευναν, τὴν ταξινόμησιν καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀρχείων. Ἕνα μεγάλο ποσοστὸν τῶν ἀσχολουμένων εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν εἶναι γυναῖκες. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ τμήματα ἀπαγορεύονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὸ κάπνισμα, αἱ ἐκτὸς ἐργασίας συζητήσεις, ὁ καφές, τὰ ἀναψυκτικὰ καὶ τὸ διάβασμα ἐφημερίδων. Ὑπάρχουν καθωρισμέναι εἰκοσάλεπτοι παύσεις ἐργασίας διὰ τὸ κάπνισμα καὶ τὸ ἀπαραίτητο τσάϊ.

5. Εἰς τὸ τεχνικὸν ἐργαστηριακὸν τμῆμα, εὑρισκόμενον εἰς τελείως ἰδιαίτερον μέρος τῶν κτιρίων, γίνεται ἡ ἐμφάνισις τῶν διαφόρων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπὶ τῶν ποικίλων εἰδῶν καὶ ἀντικειμένων εἰς τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν. Διὰ τὴν ἐμφάνισιν χρησιμοποιοῦνται διαφόρων χημικῶν συνθέσεων καὶ χρωμάτων κόνεις, ἀναλόγως

τοῦ εἴδους καὶ τοῦ χρώματος τοῦ, ἀντικειμένου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ ὕποπτον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα. Πλὴν τῶν γνωστῶν συνθέσεων διὰ τὰ μίγματα τῶν κόνεων ἐμφανίσεως, καταβάλλονται καθημερινῶς προσπάθειαι καὶ γίνονται ἔρευναι ἀπὸ εἰδικοὺς πρὸς ἐξεύρεσιν νέων συνθέσεων διὰ νὰ τελειοποιηθῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐμφανίσεως. Ἔγινε δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ μία εἰδικὴ φθορίζουσα κόνις διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπὶ φωτογραφιῶν ἢ ἄλλων ἐπιφανειῶν, ποὺ παρουσιάζουν ποικιλίαν συνδεομένων χρωμάτων ἢ ἀποχρώσεων. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπαλειφθῇ τὸ μέρος ποὺ φέρει τὸ ὕποπτον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα διὰ τῆς φθοριζούσης κόνεως, ἀποτινάσσεται τὸ περίσσευμα αὐτῆς, φωτίζεται ἡ ἐπιφάνεια δι' ὑπεριωδῶν ἀκτίνων διὰ νὰ προκληθῇ ὁ φθορισμὸς καὶ φωτογραφεῖται. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἔχει ἐξαφανισθῇ ἢ ἀτονήσει πολὺ ἡ εἰκὼν ἢ τὰ χρώματα καὶ φαίνεται εὐκρινῶς τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα, εἰς τὰς γραμμώσεις τοῦ ὁποίου προσεκόλλησαν τὰ μόρια τῆς φθοριζούσης κόνεως καὶ ἔδωσαν τὴν λάμπουσαν ὄψιν τους μὲ τὸ ὑπεριῶδες φῶς. Πλὴν τῶν κόνεων ἐμφανίσεως χρησιμοποιοῦνται καὶ διάφοροι καθαρῶς χημικαὶ μέθοδοι διὰ τὴν ἐμφάνισιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἰδίως ἐπὶ ἐγγράφων ἢ χάρτου, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς ἐναποθέσεως τοῦ ἀποτυπώματος δὲν ἔχει παρέλθει χρόνος μεγαλύτερος τῶν 24—48 ὡρῶν. Διὰ τοὺς χημικοὺς τρόπους ἐμφανίσεως χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτμοὶ ἰωδίνης, παραγόμενοι μὲ εἰδικὰς συσκευὰς ἢ ἄλλα ἀργύρου.

Αἱ αὐτόματοι ἠλεκτρικαὶ μηχαναί, ποὺ μὲ εἰδικὰς διατρήτους καρτέλλας ταξινομίσεως ἀποτυπωμάτων ἀνευρίσκουν ταχέως ἂν ἕνα ἐξεταζόμενον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ

'Επίσης ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀπὸ δάκτυλα πτωμάτων, τῶν ὁποίων τὸ δέρμα ἔχει ζαρώσει καὶ συρρικνωθῇ, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀπ' εὐθείας λῆψις τοῦ ἀποτυπώματος. Διὰ σύριγγος μὲ λεπτὴν βελόνην ἐμποτίζονται οἱ ὑπὸ τὸ δέρμα ἱστοί, μὲ εἰδικὸν διάλυμα, ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ συρρίκνωσις καὶ νὰ ἐπαναφερθῇ ἡ δερματικὴ μοῖρα τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ δακτύλου εἰς κατάστασιν ἐπιτρέπουσαν νὰ ληφθῇ τὸ ἀποτύπωμά της.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καὶ ἄλλης εἰδικῆς κατεργασίας κατωρθώθη ἡ λῆψις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς πτώματα ἐκταφέντα μετὰ δύο καὶ τρία ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ὁποίων ἡ δερματικὴ ἐπιφάνεια τῶν δακτύλων εἶχε μομμιοποιηθῇ.

Οὕτω κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἕνα 'Αμερικανικὸν ὑπερφρούριον, ἐπιστρέφον ἀπὸ τὸν βομβαρδισμὸν Γερμανικῆς πόλεως, κατερρίφθη ὑπεράνω τῆς Γαλλίας. Οἱ ἐπιβαίνοντες ἀεροπόροι ἐφονεύθησαν καὶ ἐτάφησαν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου των ἐτοποθετήθη σταυρὸς μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «'Εδῶ ἐτάφησαν πέντε ἔγνωστοι 'Αμερικανοὶ ἀεροπόροι».

Μετὰ δυόμισυ ἔτη, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος, οἱ 'Αμερικανοὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκταφὴν τῶν ἀεροπόρων. Λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους δὲν εἶχεν ἐπέλθει πλήρης ἀποσύνθεσις, τὸ δὲ δέρμα τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν εἶχε μομμιοποιηθῇ.

Ἡ εἰδικὴ ἐπεξεργασία τῶν δακτύλων εἰς τὰ ἐργαστήρια καθορισμοῦ τῆς ταυτότητος τοῦ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, ἐπέτρεψε τὴν λῆψιν τῶν ἀποτυπωμάτων, τὴν ἀναζήτησιν εἰς τὸ ἀρχεῖον καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν φονευθέντων ἀεροπόρων, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα εἰδικῶς συσκευασθέντα μετεφέρθησαν εἰς Ἀμερικὴν καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς οἰκείους των πρὸς ταφήν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πλεῖσται Ἀμερικανικαὶ οἰκογένειαι ποὺ ἔχασαν δικούς των κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐπανεῦρον τοὺς νεκρούς, χάρις εἰς τὸ Ἔφ-Μπὶ-Ἄϊ, αἰσθάνονται βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτό.

6. Τὰ ἐργαστήρια εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ δύο μεγάλας αὐτομάτους ἠλεκτρικὰς μηχανὰς εἰδικῆς κατασκευῆς, διὰ τὴν ταχεῖαν ἀνεύρεσιν ἀναζητουμένου δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα. Ὁ τρόπος χρησιμοποιήσεως τῶν μηχανῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ μιᾶς ἐπιμήκους καρτέλλας ἀπὸ χαρτόνι, ἀνοίγονται μικραὶ ὀπαὶ διὰ τοῦ μηχανήματος εἰς ὡρισμένα τετραγωνίδια, ἀναλόγως τῆς ταξινομήσεως τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Δι' ὅλα τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ ἀρχεῖον δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ὑπάρχουν ἀνάλογοι διάτρητοι καρτέλλαι, ἀποτελοῦσαι ἰδιαίτερον ἀρχεῖον. Ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον ἕνα δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἀγνώστου πρὸς ἔλεγχον, γίνεται ἡ ταξινόμησίς του καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἀνοίγονται αἱ ἀνάλογοι μικραὶ ὀπαὶ εἰς μίαν παρομοίαν καρτέλλαν, ἡ ὁποία τοποθετεῖται εἰς εἰδικὸν τμῆμα τῆς μηχανῆς. Ἔτσι ἡ μηχανὴ γεμίζει μὲ χιλιάδας παρομοίου τύπου καρτέλλας τοῦ ἀρχείου διὰ τὴν σύγκρισιν. Μόλις τεθεῖ εἰς λειτουργίαν τὸ μηχάνημα, ἀρχίζει ἡ αὐτόματος σύγκρισις. Χίλιαι ὀκτακόσιαι ἕως δύο χιλιάδες καρτέλλαι τοῦ ἀρχείου εἰς τὸ λεπτόν, διέρχονται μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον καρτέλλαν, ὅταν δὲ εὑρεθῇ μία ποὺ παρουσιάζει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὀπῶν εἰς τὰ ἴδια τετραγωνίδια, αὐτομάτως ρίπτεται ἔξω ἀπὸ τὴν μηχανήν, ἡ ὁποία τὴν ἰδίαν στιγμήν, παύει, αὐτομάτως ἐπίσης νὰ λειτουργῇ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ ζητούμενον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον. Δὲν γίνεται πολὺ μεγάλη χρῆσις τῆς μεθόδου τῶν αὐτομάτων μηχανῶν, διότι τὴν ἀντικαθιστᾷ ἡ πεῖρα τῶν διευθυντῶν τοῦ τμήματος. Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι ἐλαχίστη εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου διὰ τὴν ἀναζήτησιν μὲ τὴν κοινὴν μέθοδον, λόγῳ τῆς μεγίστης ἐξασκήσεως καὶ ἀπιστεύτου πείρας τοῦ εἰδικοῦ προσωπικοῦ.

Εἰς πυρετώδη κίνησιν τὸ ἀπέραντον τμῆμα ἀλληλογραφίας καὶ καταρτισμοῦ τῶν ἐγκληματολογικῶν φακέλλων τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ, προετοιμάζει τὰ δελτία ὁδηγιῶν καὶ πληροφοριῶν, ποὺ θὰ σταλοῦν εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα του εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν

Θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴν ἀναφέρω τὸ τμῆμα τὸ ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν διαφόρων ἐγγράφων καὶ τῶν φακέλλων τοῦ ἐγκληματικοῦ ἀναμνηστικοῦ τοῦ ἐγκληματολογικοῦ ἀρχείου. Καταλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τοῦ ἰσογείου τοῦ μεγάλου κτιρίου, ποὺ εἶναι μία μόνον ἀπέραντος αἴθουσα. Δύο χιλιάδες περίπου γραφομηχαναί, παντὸς εἴδους καὶ τύπου, ἀπασχολοῦνται συνεχῶς. Τὸ δίπλωμα δὲ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὸ σφράγισμα τῶν φακέλλων γίνεται δι' αὐτομάτων μηχανῶν.

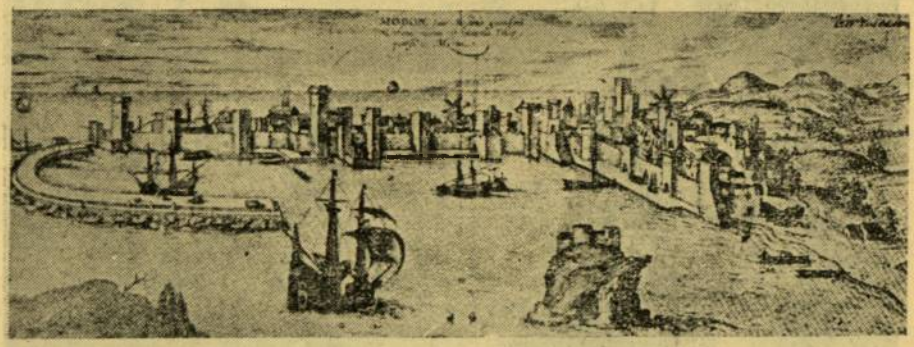
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὑπὸ κ. **ΙΩΑΝ. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**
Διευθυντοῦ Ποινικῆς Δικαιοσύνης

Ι. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου τὸ θέμα «Φυλακαὶ» εἶχε πάντοτε ἐν ἐνδιαφέρον ἰδιαίτερον. Αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις διετίθεντο πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλὰ μόνον αἱ προθέσεις ἔμειναν. Σήμερον ἔτι τὸ θέμα ὑπάρχει. Δὲν ἔχει βεβαίως τὴν ὄψιν τοῦ τῶν πρώτων ἑκατὸν ἐτῶν ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ βίου, διότι ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1911, εἰς τινα σημεῖα ἐκ τοῦ σταδίου τῶν προθέσεων εἰσήλθομεν καὶ εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως.

Οὐχ' ἧττον μία ἔκτακτος δραστηριότης ἐπὶ τοῦ θέματος «φυλακαὶ» καὶ ἥτις ἀνάγεται εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς συστάσεως τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς πολλούς.

Ὁ λόγιος κ. Τ. Δεμοδὸς καὶ οὗτινος ἡ συμβολὴ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ βιβλίον του «Ὁ Ἱππότης Appert» τῆς Collection d' l' Institut Francais d' Athenes (1949) ἀπεκάλυψε εἰς τὸ πολὺ κοινὸν τὴν πρώτην μεγά-

Ἡ Μεθώνη κατὰ λιθογραφίαν τοῦ 1580

λην προσπάθειαν τῆς δημιουργίας μιᾶς μεγάλης σωφρονιστικῆς ἀποικίας εἰς τὴν Μεθώνην, ἥτις ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἱππότου Appert.

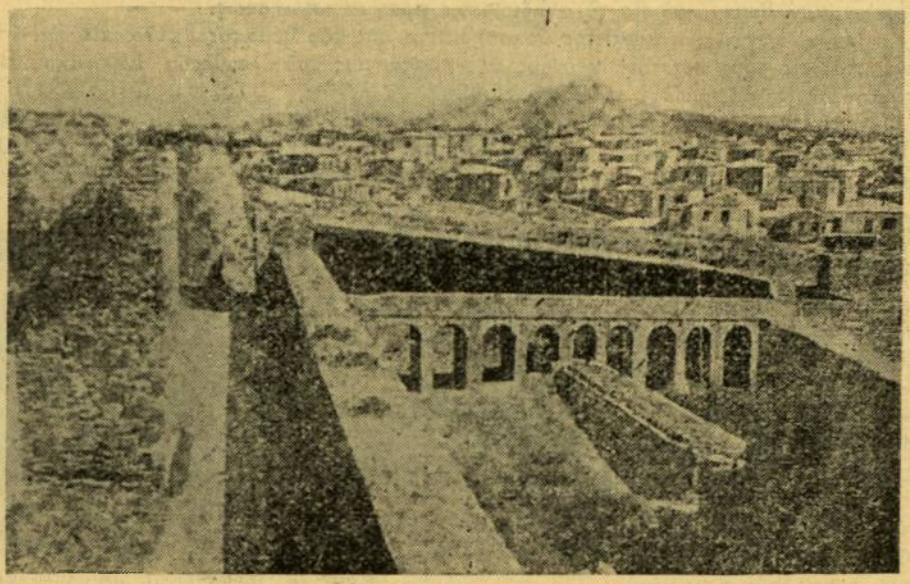
Εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς οἵτινες μοχθοῦσιν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ ἐνδιαφέροντα αὐτῶν συνάπτονται ἐν τούτῳ μετὰ τῆς σωφρονιστικῆς ὑπηρεσίας, παρέχω κατωτέρω περίληψιν περὶ τῆς προσπαθείας ἣν ἀνέλαβεν ὁ Appert διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς πρώτης σωφρονιστικῆς ἀποικίας ἐν Ἑλλάδι, ὡς τὴν ἱστορεῖ ὁ κ. Δεμοδός.

ΙΙ. Εἰς τὰς 26 Ἰουνίου 1855 ὁ Ἱππότης Appert κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, ὅστις ἐγνώριζε τὸν Ἱππότην Appert ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν του, διέταξεν ὅπως παρασχεθῶσιν εἰς τοῦτον πᾶσαι αἱ δυνατότητες διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἑλληνικὰς Φυλακάς.

Σκοπὸς τοῦ Appert ἦτο νὰ συγκεντρώσῃ τοὺς καταδίκους ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Φυλακῶν εἰς μίαν ἀποικίαν. Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του τούτου ἤρχισεν ἀμέσως τὸ ταξίδιόν του ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον καὶ ἐπεσκέφθη πρῶτον τὰς Φυλακὰς Ναυπλίου. Ἡ κατάστασις τῶν Φυλακῶν Ναυπλίου ἦτο ἀπερίγραπτος, ἀλλ' οἱ κατάδικοι, οἵτινες εἶχον πληροφορηθῇ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις Φυλακῶν κρατουμένων

ποῖος ἦτο ὁ ἐπισκέπτης των καὶ ποῖα τὰ ἐνδιαφέροντα του, τὸν ὑπεδέχθησαν κατασυγκεκινημένοι καὶ τοῦ ἠσπάζοντο τὰς χεῖρας. Ὁ Appert εἶχε πεισθῇ ἐκ τῶν συγκινητικῶν τούτων ἐκδηλώσεων, ὅτι δὲν θὰ ἦτο ματαία ἡ προσπάθειά του. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὴν Τρίπολιν καὶ τὰς Καλάμας καὶ εἰς τὰς 6 Σεπτεμβρίου φθάνει εἰς τὴν Μεθώνην. Ἐδῶ, τὸ παλαιὸν φρούριον τῆς Μεθώνης, περικυκλωμένον ἀπὸ θάλασσαν, μὲ ὑψηλὰ καὶ ἀσφαλῆ τείχη, εἰς ὑγιεινὴν τοποθεσίαν, ἐγγὺς μιᾶς μικρᾶς πόλεως μὲ ἀγαθοὺς κατοίκους, κρίνει ὁ Appert, ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλος θέσις διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἀποικίας, ἥτις θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς κρατουμένους ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ κτίριον εὑρίσκετο εἰς ἀρίστην κατάστασιν συνεπείᾳ τῶν διορθώσεων καὶ ἐπισκευῶν ἃς εἶχον ἐκτελέσει οἱ Γάλλοι τοῦ Maison (1830).

Ἡ ἀποικία ἦτο σχεδὸν ἑτοίμη καὶ δὲν ἀπῃτοῦντο εἰ μὴ μόνον αἱ ἐσωτερικαὶ

Ἄποψις τῆς Μεθώνης

διαιρέσεις. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Appert, τὸ Φρούριον θὰ διεχωρίζετο εἰς 10 μέρη ἵνα ἐπιτευχθῇ ὁ διαχωρισμὸς τῶν κρατουμένων κατὰ ἡλικίαν καὶ κατηγορίας. Προέβλεπε αὐλὰς καὶ κήπους ἰδιαιτέρως διὰ κάθε κατηγορίαν. Ἔξω τοῦ φρουρίου σημαντικὴ ἔκτασις προσφέρεται διὰ γεωργικὰς ἐργασίας καταδίκων γεωργῶν. Ὁ Appert ἐξαγγέλει τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσῃ συνοψιζομένας εἰς τὰς λέξεις «λήθη τοῦ παρελθόντος», «ἀνταμοιβὴ τοῦ παρόντος», «ἐλπὶς διὰ τὸ μέλλον», Σχολεῖον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἀγραμμάτων καὶ ὠργανωμένη ἐργασία μὲ ἐξελισσόμενον σύστημα ἀμοιβῶν διὰ τοὺς καλυτέρους ἐκ τῶν καταδίκων. Προβλέπει ἀκόμη καὶ τὴν κυκλοφορίαν ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἐφημερίδος φυλακῶν. Ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ἡ Μεθώνη εἶναι ὁ προσφορώτερος τόπος διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς σωφρονιστικῆς ἀποικίας, συνέχισε τὸ ταξίδιόν του καὶ εἰς τὰς 10 Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἔφθασε εἰς τὰς Πάτρας. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Ναυπάκτου, τῆς Λαμίας καὶ τῆς Ἀμφίσης (Σάλωνα). Ὅτε ἐπέστρεψε εἰς τὰς Ἀθήνας, οἱ Βασιλεῖς Ὄθων καὶ Ἀμαλία, τὸν ἐδέχθησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἤκουσαν τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῶν Φυλακῶν.

Ὁ Appert ἐβεβαίωσε τοὺς Βασιλεῖς ὅτι ἡ «ἀποικία τῆς Μεθώνης» ἦτο ὁ

μόνος τρόπος τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Συνεστήθη τότε μία Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἥτις ἐξήτασε τὸ σχέδιον Appert, καὶ τὸ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Βασιλέα. Ἐζητήθη δὲ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ πρώτου ἔτους, ἐγγραφὴ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ δραχμῶν 150.000. Καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς ἔκρινε τὸ σχέδιον Appert, ἡ Βουλὴ ὅμως δὲν ἐπέδειξε προθυμίαν εἰς τὸ νὰ ψηφίσῃ τὴν μεγάλην διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πίστωσιν. Οὐχ ἧττον ὁ Appert, ἐπέστρεψε εἰς τὴν Μεθώνην καὶ ἤρχισεν τὰς ἐργασίας διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ φρουρίου διὰ τῶν πενιχρῶν οἰκονομικῶν μέσων ποὺ τοῦ διετέθησαν. Ἀλλ' ὅτε τὰ χρηματικὰ ποσὰ ἐξηντλήθησαν αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1859 ὁ Ἱππότης Appert ἐπιχειρεῖ ἕνα ταξίδιον εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐπέστρεψεν καὶ πάλιν εἰς τὴν Μεθώνην ἄπρακτος. Τὸ πάθος τῆς φιλανθρωπίας, γράφει ὁ κ. Δεμοδός, ἔχει καταστρέψει οἰκονομικῶς τὸν Chevalier Appert. Παρ' ὅλην του ὅμως τὴν οἰκονομικὴν ἀνέχειαν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐλεῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς φυλακισμένους. Οἱ κάτοικοι τῆς Μεθώνης ἀγαποῦν τὸν σεβαστὸν γέροντα, ὅστις περιβεβλημένος τὴν στρατιωτικὴν στολήν, τὴν σπάθην καὶ τὰ παράσημα ἑκάστην Κυριακὴν παρακολουθεῖ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Νικολάου. Ἐπάνω εἰς τὸν λόφον τῆς Μεθώνης καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς θαλάσσης οἰκοδομεῖ ἕνα μικρὸν οἰκίσκον, εἰς τὸν ὁποῖον μέλλει καὶ νὰ τελευτήσῃ.

Ὁ Ἱππότης Appert, «συνεπαρμένος» ἀπὸ τὸ ὄνειρον τῆς εὐτυχίας τῶν ἐγκαθείρκτων, ὡς τὰ ἔτη προχωροῦν, ἐξαντλεῖται πνευματικῶς καὶ οἱ Ἀγυϊόπαιδες τῆς Μεθώνης ἕνα δεῖλι τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ζωῆς του τοῦ καταφέρουν τὸ τελευταῖον πλῆγμα λιθοβολοῦντες αὐτὸν χάριν ἀστειότητος, ὡς κατάκοπος ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἰκίσκον του. Ἔκτοτε ὁ ὀνειροπόλος ἐκλείσθη εἰς τὸν οἰκίσκον του, ἀπέθανε δὲ τὴν 18ην Ἰανουαρίου τοῦ 1873 καὶ ἐτάφη εἰς τὸ φρούριον τῆς Μεθώνης. Μετ' αὐτοῦ ἐτάφη ἔκτοτε καὶ ἡ ἰδέα τῆς λειτουργίας σωφρονιστικῆς ἀποικίας ἐν Μεθώνῃ.

Μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων τοῦ Appert, περιλαμβάνεται τὸ ἐν ἔτει 1831 ἐκδοθὲν Prisons Hospices, Ecoles Primsires et etablissements de bienfaisance.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Δεμοδοῦ ἡ ἔφεσις τοῦ Appert διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν τῶν καταδίκων ἐδημιουργήθη κατὰ τὸ ἔτος 1822, ὅτε ἐφυλακίσθη ἐν Γαλλίᾳ, κατηγορηθεὶς ὅτι διηυκόλυνε τὴν ἀπόδρασιν δύο πολιτικῶν καταδίκων καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν διηύθυνεν ἕνα ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον διὰ κρατουμένους στρατιωτικούς.

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ἐδημοσίευσε τὴν πραγματείαν περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἥτις προωρίζετο διὰ τοὺς κρατουμένους. Τῷ 1823 ἐδημοσίευσε τὸ τρίτον του βιβλίον περὶ τῶν Φυλακῶν καὶ τῶν Νοσοκομείων, μετὰ περιοδείαν ἣν ἐνήργησε εἰς τὰς Φυλακὰς τῆς Γαλλίας. (Ὅτε εὑρίσκετο εἰς τὰ κάτεργα τοῦ Rochefort ἵνα αἰσθανθῇ τὴν ζωὴν τῶν κατέργων ἐντονώτερον, ἐδεσμεύθη ὁ ἴδιος διὰ τῶν ἁλύσεων καὶ τῆς σφαίρας εἰς τοὺς πόδας). Εἰς τὰ 1836, ἐξέδωκε 4 τόμους περὶ Φυλακῶν καὶ ἐγκληματιῶν καὶ τῷ 1846 ἐξέδωκε βιβλίον περιέχον συμβουλὰς εἰς τοὺς ἐγκαθείρκτους. Τὴν ἰδέαν τῆς Ἀγροτικῆς Σωφρονιστικῆς ἀποικίας, συνέλαβε ὅτε τὸ ἔτος 1853 ἐπισκεφθεὶς τὴν Σερβίαν, ὡδηγήθη εἰς ἀγροτικὴν ἀποικίαν φυλακισμένων ἔξω τοῦ Βελιγραδίου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἱδρύσει ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος. Τοῦτο ἐπεχείρησε νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀδιάφορον τότε καὶ ἐπὶ πολλὰ ἐν συνεχείᾳ ἔτη, ὡς ἀπεδείχθη, διὰ τὰ θέματα τῶν φυλακῶν, ἔθαψε τὴν ὡραίαν προσπάθειαν τοῦ Appert ὑπὸ τὴν ἀβελτηρίαν του.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ, ΟΙ ΣΛΑΥΟΙ, Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ὑπὸ κ. ΘΕΜ. Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

1.—Γενικά. Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος.
2.—Σανδάσκι, ὁ πρῶτος ἐπινοητὴς τῆς θεωρίας περὶ «Μακεδόνων». Κατασκευὴ ἀνυπάρκτου «Μακεδονικῆς Ἐθνότητος».
3.—Ἡ ἀνάμιξις τῶν Βουλγάρων. Βουλγαρικαὶ φιλοδοξίαι, ὄνειρα καὶ σχέδια.
4.—Ὁ Βουλγαρικὸς κομμουνισμός. Πῶς ἔθεσε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστὰς τὰς περὶ «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης» ἰδέας του.

1. Γενικά. Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος.

Ὅπως εἶναι γενικὰ γνωστόν, ἡ Μακεδονία, ἡ πατρὶς τοῦ Φιλίππου, τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τόσων ἄλλων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν χώρα Ἑλληνική. Τοῦτο βεβαιώνουν ὅλοι οἱ ἄξιοι τοῦ ὀνόματος ἱστορικοὶ συγγραφεῖς καὶ μελετηταὶ τῶν ἐθνολογικῶν ζητημάτων, ἀπὸ τοῦ Ἡροδότου, τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας, μέχρι τοῦ Δρόϋζεν, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας (1).

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Φίλιππος, ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων καὶ κατέκτησεν τὰς μὴ ἀνηκούσας εἰς τὸ βασίλειόν του λοιπὰς Ἑλληνικὰς Πολιτείας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει ἰδιαιτέραν τινὰ σημασίαν. Πρῶτον διότι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς τότε ἀπετελεῖτο ἀπὸ μικρὰς πολιτείας (κρατίδια), καὶ δεύτερον διότι οἱ πόλεμοι μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν πολιτειῶν, (κρατιδίων), ἦσαν τότε συχνοί, ὅπως εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι οἱ Μακεδόνες ὑπῆρξαν Ἕλληνες, καὶ μάλιστα ἀκραιφνεῖς καὶ συνειδητοί. Ἡ δὲ ὀνομασία «Μακεδόνες» ἦτο ἁπλῶς δηλωτικὸν τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ ὡρισμένην περιοχὴν τῆς χώρας, ὅπως λ.χ. τῶν Θηβαίων, τῶν Ἀθηναίων, τῶν Σπαρτιατῶν κλπ. Ἡ τοπικὴ ἄλλωστε ὀνομασία τῶν καταγομένων ἀπὸ διαφόρους περιοχὰς τῆς χώρας Ἑλλήνων ἰσχύει καὶ σήμερον καὶ δὲν ἦτο μόνον συνήθεια τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς. Ἔτσι παραλλήλως πρὸς τὸν γενικὸν καὶ Ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τίτλον Ἕλληνες, ἔχομεν καὶ τοὺς ὑποτίτλους «Λάκωνες», «Κεφαλλῆνες», «Ρουμελιῶτες», «Θρᾷκες», κλπ., οἵτινες ἔχουν τοπικιστικὴν ἔννοιαν, ἤτοι δηλοῦν τοὺς τόπους καταγωγῆς των.

Ἑπομένως τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν σημαίνει ἄλλο τίποτε, εἰμὴ ὅτι καὶ ὁ ὅρος «Μακεδὼν» καὶ «Μακεδόνες» τῆς ἀρχαιότητος ἦτο μόνον δηλωτικὸν τοῦ τόπου καταγωγῆς τῶν ἐκ Μακεδονίας καταγομένων Ἑλλήνων, ὅπως ἄλλωστε εἶναι καὶ σήμερον. Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἀποδείξεων τῆς ἀληθείας αὐτῆς εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐναντίον τῆς Ἀσίας, ἐγένετο κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν, μετὰ τὴν κατάληψιν ὁλοκλήρου τῆς χώρας ὑπὸ τῶν Μακεδόνων. Εἶχε δὲ ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ὅσων οἱ Ἀσιᾶται μ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Πέρσας, εἶχον διαπράξει μὲ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπιδρομάς των ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστόν, ὅτι ὅταν ὁ μακάριος ἐκεῖνος κοσμοκράτωρ, τὸν ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἱστορία ὠνόμασε Μέγαν, ἐπραγματοποίησε τὸν σκοπόν του καὶ κατέκτησε τὰς Ἀσιατικὰς χώρας, οὐδέποτε ἐλέχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ «Μακεδονικοῦ κράτους» καὶ «Μακεδονικῆς κυριαρχίας». Διότι, ὅλοι οἱ ἐγκύψαντες εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον, ὡμίλησαν καὶ ὁμιλοῦν περὶ

(1) Σχετικὴ βιβλιογραφία παρατίθεται κατωτέρω.

«Ἐξελληνισμοῦ τοῦ ἀρχαίου κόσμου», «περὶ μεταλαμπαδεύσεως τῶν Ἑλληνικῶν φώτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τοὺς Βαρβάρους», «περὶ διαδόσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης», κλπ. Πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ συνέβαινεν φυσικά, ἂν οἱ Μακεδόνες δὲν ἦσαν Ἕλληνες...

Τὰ ἀναμφισβήτητα ὅμως αὐτὰ ἱστορικὰ γεγονότα δὲν ἀρέσουν, φαίνεται εἰς μερικοὺς «γείτονας» τῆς Ἑλλάδος, ἢ μᾶλλον τοὺς ἡγέτας αὐτῶν, ἰδίως δὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Γιουγκοσλαύους. Ἐντεῦθεν οὗτοι διαπνεόμενοι ἀπὸ ἱμπεριαλιστικὸν πνεῦμα καὶ φιλοδοξοῦντες κατακτήσεις χωρῶν καὶ ὑποδουλώσεις λαῶν κατὰ τὸν 20ον μ. Χ. αἰῶνα, ἐπεδόθησαν μὲ ἰδιαίτερον ζῆλον εἰς τὴν ἐφεύρεσιν καὶ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν διαφόρων μύθων περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Τοῦτο δὲ μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ν' ἁρπάσουν τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν χώραν καὶ νὰ τὴν προσαρτήσουν εἰς τὸ ἰδικόν του ἕκαστος κράτος.

Οὕτω κατεσκεύασαν αὐθαιρέτως, ἐπὶ τοῦ Χάρτου φυσικά, ἐντελῶς τεχνητῶς, μίαν νέαν ἐθνότητα, τὴν Μακεδονικήν. Ὑπεστήριξαν δὲ ἀνέκαθεν ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνυπάρκτου ζητήματος, καὶ ὑποστηρίζουν ἐν πολλοῖς ἀκόμη καὶ σήμερον, ὅτι «ἡ Μακεδονία δὲν ὑπῆρξε χώρα Ἑλληνική, ἀλλ' ἀνῆκεν εἰς ἰδιαιτέραν ἐθνότητα, τὴν Μακεδονικήν» (ἡ ὁποία εἶναι ἱστορικῶς καὶ ἐθνολογικῶς ἀνύπαρκτος). «Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὀφείλει, λέγουν, ν' ἀποσπασθῇ σήμερον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. Ἑνουμένη δὲ μὲ τὸ Βουλγαρικὸν Τμῆμα αὐτῆς, ὅπερ ἀποκαλεῖται «Μακεδονία τοῦ Πιρίν», καὶ μὲ τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «Μακεδονία τοῦ Βαρδάρ», νὰ καταστῇ αὐτόνομος. Ν' ἀποτελέσῃ δηλαδὴ ἰδιαίτερον κράτος, τὸ Μακεδονικόν...»

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν σχῆμα λόγου μόνον, καὶ τήρησιν τῶν προσχημάτων διὰ τὴν πραγματοποίησιν κατακτητικῶν βλέψεων καὶ σκοπῶν ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω «γειτόνων» τῆς Ἑλλάδος. Διότι οἱ Βούλγαροι λ.χ. ὁμιλοῦν μὲν περὶ «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας», ἀλλὰ μὲ τὸν δόλιον σκοπὸν νὰ ἐπιτεθοῦν κατόπιν κατὰ τοῦ «αὐτονόμου» Μακεδονικοῦ κράτους καὶ νὰ τὸ προσαρτήσουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Πρᾶγμα ποὺ ἔπραξαν ἤδη διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρουμελίαν, (Ρουμελία=χώρα τῶν Ρωμηῶν, τῶν Ἑλλήνων. Συνεπῶς ὄχι Ρωμυλία, ὅπως γράφουν πολλοί), μετὰ τὴν ἀνατροπήν, εἰς τὸ Βερολίνειον Συνέδριον τοῦ 1878, τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, διὰ τῆς ὁποίας ἱδρύετο ἡ Μεγάλη Βουλγαρία. Δὲν εἶναι συνεπῶς περίεργον, πῶς καὶ διατὶ ἔφθασαν, ἀσθμαίνοντες, μέχρι Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν ἐναντίον τῆς Τουρκίας πόλεμον τοῦ 1912, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξαν τὰ Βαλκανικὰ κράτη πρὸς ἀπελευθέρωσίν των ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Οὔτε διατὶ ἐχρειάσθη Ἑλληνο—Βουλγαρικὸς πόλεμος, διὰ ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν. Διότι τὸ ὄνειρόν των ὑπῆρξεν ἀπὸ 3/4 αἰῶνος, ὅπως εἶναι καὶ σήμερον, ἡ ἁρπαγὴ τῆς Μακεδονίας, ἰδίως τῆς Ἑλληνικῆς. Εἰς τοῦτο δὲ εἶναι πάντοτε σύμφωνοι ὅλοι οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ ἡγέται, ἀσχέτως ἰδεολογικῶν ἀποχρώσεων καὶ πολιτικῶν κατευθύνσεων, (Ἀγροτικοί, Σοσιαλισταί, Ἐθνικισταί, Φασισταί, Κομμουνισταί, κλπ.).

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Γιουγκοσλαύους, τρέφουν βεβαίως σήμερον καὶ αὐτοὶ τὰς αὐτὰς ἰδέας καὶ ἔχουν τὰ αὐτὰ σχέδια μὲ τοὺς Βουλγάρους. Διότι καὶ αὐτοὶ ὁμιλοῦν περὶ «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας», περὶ ὑπάρξεως ἰδιαιτέρας ἐθνότητος τῶν Σλαυομακεδόνων, οἱ ὁποῖοι καταπιέζονται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος», περὶ ἑνώσεως τῆς «Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου», ὅπως ἀποκαλοῦν τὴν «Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν», μὲ τὰ ἄλλα τμήματα αὐτῆς κλπ. Μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι θέλουν καὶ αὐτοί, ὡς καλοὶ «γείτονες», τὴν «αὐτόνομον» Μακεδονίαν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν των.

Τοῦτο εἶναι, εἰς τὰς γενικάς του βεβαίως γραμμάς, τὸ λεγόμενον «Μακεδονικὸν ζήτημα». Ἀλλ' ἐντεῦθεν γεννῶνται πολλὰ ἐρωτήματα, ὡς κυριώτερα τῶν ὁποίων δύνανται, κατὰ τὴν γνώμην μας, νὰ θεωρηθοῦν τὰ ἑξῆς ὀλίγα : Πῶς, πότε καὶ ἀπὸ ποίους διετυπώθησαν τὸ πρῶτον αἱ θεωρίαι περὶ «Μακεδόνων» ὡς ἰδίας ἐθνότητος; Καὶ ποίαν ἐξέλιξιν ἔλαβον ἔκτοτε; Τί δηλαδὴ ἔγινε καὶ κατὰ ποῖον τρόπον;

Καὶ πῶς ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἀνεμίχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν, κατὰ ποῖον δὲ τρόπον ἔδρασεν; Ἐξ ἄλλου ποίαν θέσιν ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁ Ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς καὶ τί ἔπραξεν; Πῶς δὲ τίθεται, ἀπὸ καθαρᾶς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, τὸ θέμα τοῦτο σήμερον;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἀπαιτοῦν ἐπιμόνως ἀπάντησιν. Ἂς προσπαθήσωμεν λοιπὸν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτά, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν οἱ Ἕλληνες τὴν ἱκανότητα ν' ἀντιμετωπίζωμεν τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος.

2. Σανδάσκυ, ὁ πρῶτος ἐπινοητὴς τῆς θεωρίας περὶ «Μακεδόνων». Κατασκευὴ ἀνυπάρκτου «Μακεδονικῆς ἐθνότητος».

Πῶς ἐνεφανίσθησαν λοιπὸν διὰ πρώτην φορὰν αἱ θεωρίαι περὶ αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ δημιουργίας τοῦ Μακεδονικοῦ κράτους; Ποῖος πρῶτος τὰς διετύπωσε καὶ μὲ τί περιεχόμενον; Τί ἔλεγε δηλαδὴ συγκεκριμένως; Ἰδοὺ τὸ πρῶτον ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσωμεν.

Διὰ ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτό, εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταφερθῶμεν ἕναν αἰῶνα περίπου πρὸς τὰ ὀπίσω, ἤτοι εἰς τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον τέταρτον τοῦ 19ου αἰῶνος. Διότι τότε ἔζησεν ὁ περίφημος Σανδάσκυ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐπινοητὴς τῶν ὡς ἄνω μύθων. Οὗτος κατήγετο ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς σήμερον «Μακεδονίας τοῦ Πιρίν».

Ἡ Φυλετικὴ καταγωγὴ τοῦ Σανδάσκυ δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένη. Φαίνεται ὅμως ὅτι οὗτος δὲν ἦτο Βούλγαρος, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰς φλέβας του ἔρρεεν αἷμα ἐκ πολλῶν φυλετικῶν διασταυρώσεων. Ὁ ἴδιος ἐνεφανίζετο ὡς «Μακεδών...» Εἶχε δὲ ἀρκετὴν μόρφωσιν, θέλησιν ἰσχυράν, ἀποφασιστικότητα, ἀνδρείαν, ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἰδέας του καὶ μεγάλα ἡγετικὰ προσόντα, καθὼς καὶ φιλοδοξίαν ἄμετρον.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ἐν ὀλίγοις ὁ ἀνὴρ ὅστις διετύπωσε πρῶτος τὰς γνωστάς μας ἤδη θεωρίας περὶ «Μακεδόνων ὡς ἰδίας ἐθνότητος». Συγκεκριμένως ὁ Σανδάσκυ ἐκήρυττεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι οὔτε Βούλγαροι, οὔτε Ἕλληνες, οὔτε Κουτσόβλαχοι, ἀλλὰ...Μακεδόνες!...Οἱονδήποτε γλωσσικὸν ἰδίωμα καὶ ἂν ὁμιλοῦν ἑπομένως, (Ἑλληνικὴ γλῶσσα, Τουρκική, Βουλγαρική, Σερβικὴ κλπ.). Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασίαν. Ὀφείλεται εἰς τὰς κατὰ τῆς χώρας ἐπιδρομὰς πολλῶν φυλῶν καὶ τὰς ἐντεῦθεν ἀναμίξεις τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας εἶναι «Μακεδόνες» καὶ ὀφείλουν ν' ἀποτελέσουν ἰδίαν ἐθνότητα, τὴν «Μακεδονικήν...!»

«Σήμερον, ἔλεγεν ἀκόμη ὁ Σανδάσκυ, οἱ «Μακεδόνες» εἶναι ὑπόδουλοι... Ὅπως ὅμως ἠλευθερώθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος—τὸ ὁποῖον ἔφθανε τότε μέχρι τοῦ Ὀλύμπου—τὸ Βουλγαρικόν, τὸ Σερβικόν, κλπ. ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ τὸ «Μακεδονικὸν Ἔθνος...!» Νὰ ἱδρυθῇ δὲ κατόπιν τὸ «Μακεδονικὸν κράτος», τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν (Ἑλληνικήν, Γιουγκοσλαυϊκὴν καὶ Βουλγαρικὴν σήμερον)».

«Διὰ νὰ καταστῇ τοῦτο δυνατόν, συνέχιζεν ὁ εὐφάνταστος αὐτὸς Μακεδών, ὤφειλον νὰ ἐξεγερθοῦν ἐναντίον τῶν Τούρκων ὅλοι οἱ «Μακεδόνες» καὶ ν' ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας των. Ὁ ἀγὼν των θὰ ἦτο κατ' ἀνάγκην πολυμέτωπος, διότι μοιραίως θὰ ἐστρέφετο κατὰ τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ἑλλήνων,δεδομένου ὅτι ὅλοι αὐτοὶ διεξεδίκουν τὴν Μακεδονίαν. Ἐπεζήτουν δὲ εὐκαιρίας διὰ τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὴν προσάρτησίν της εἰς τὸ ἴδιον ἕκαστος κράτος, ὑποδουλοῦντες αὐτὴν ἐκ νέου.»

Αἱ θεωρίαι αὐταὶ τοῦ Σανδάσκυ δὲν εἶχον βεβαίως καμμίαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας, οἵτινες οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς Ἕλληνας καὶ μάλιστα ἀκραιφνεῖς καὶ γνησιωτάτους. Τὸν ἐπινοητὴν των δὲ ἐθεώρουν Βούλ-

γαρον ἀρχικομιτατζῆν, κακοῦργον καὶ αἱμοβόρον, ἐπιδιώκοντα ν' ἀποκτήσῃ ὀπαδούς, διὰ νὰ κυριαρχῇ αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς ἐκμεταλλεύεται.

Συνεκίνησαν ἐν τούτοις αἱ θεωρίαι αὐταὶ μερικοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρίν, (σήμερον Βουλγαρικῆς), οἵτινες ἔσπευσαν νὰ ταχθοῦν παρὰ τὸ πλευρόν του. Οὕτω ὁ ὡς ἄνω ἐπαναστάτης συνεκέντρωσε περὶ ἑαυτὸν μίαν ὁμάδα τολμηρῶν ἀνθρώπων καὶ τυχοδιωκτῶν, τρεφόντων θηριώδη καὶ κακοῦργα ἔνστικτα, μετὰ τῶν ὁποίων ἵδρυσε κατὰ τὸ 1893 τὴν «Ἐσωτερικὴν ἐπαναστατικὴν Μακεδονικὴν Ὀργάνωσιν» (τὴν περίφημον Ε.Μ.Ε.Ο.), ἢ ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν ἐν Μακεδονίᾳ, τὸ «Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον». Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἔρριψε τὸ σύνθημα «ἡ Μακεδονία εἰς τοὺς Μακεδόνας», καὶ καταστᾶσα φορεὺς τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Σανδάσκυ, ὅστις ὑπῆρξεν καὶ ὁ πρῶτος ἀρχηγός της, ἤρχισε τὸν ἔνοπλον ἐπαναστατικὸν ἀγῶνα, στρεφομένη κατὰ πάντων τῶν μὴ συμφωνούντων μὲ τὰς ἰδέας της.

Ἰδιαιτέρως ὅμως ἐστρέφετο ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους κατελήστευε καὶ ἐφόνευε μὲ τὸ παραμικρόν. Ἐν συνεχείᾳ ἔκλεινε τὰ σχολεῖα καὶ τὰς Ἐκκλησίας των καὶ ἐπεδίωκε τὴν ἵδρυσιν ἄλλων «Μακεδονικῶν», κατεκρεούργει τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς προκρίτους τῆς χώρας, ἐβίαζε τὰς παρθένους, παρελάμβανεν εἰς τὰ ὄρη τοὺς πλουσίους καὶ ἐζήτει μεγάλα ποσὰ διὰ λύτρα καὶ ἐν γένει ἐτυρράνει καὶ ἐτρομοκράτει τοὺς πάντας...

Ἔτσι ἡ ΕΜΕΟ (Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον) ἀπέβη ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν Μακεδόνων Ἑλλήνων. Ἕνεκα τούτου ἐδημιουργήθη ἐξαιρετικὰ ἀνώμαλος κατάστασις εἰς τὴν ὑπόδουλον ἀκόμη τότε Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν, δεδομένου ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατὸς καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν ἤθελον ἢ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιβάλλουν τὴν τάξιν. Ὅπως ἦτο δ' ἐπόμενον, ἡ κατάστασις αὐτὴ ἠπείλει μὲ πλήρη ἐξαφάνισιν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Διὰ τῆς αἱμοσταγοῦς του δράσεως ὁ Σανδάσκυ ἀπέβη, ἐπί τινα καιρόν, κυρίαρχος εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς ὑποδούλου χώρας καὶ ἐγκατέστησεν ἐκεῖ τὸ ἰδικόν του κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ. Κατὰ τὸ 1903 δέ, τὴν 20ην Ἰουλίου, ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Βέλτσεφ καὶ ἄλλων ὁμοφρόνων του, ὠργάνωσε τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἰλιντὲν (Ἰλιντὲν=ἡμέρα τοῦ Ἠλία), ἡ ὁποία κατεπνίγη εἰς τὸ αἷμα ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Καὶ μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης ὅμως, οἱ τρομοκράται τῆς ΕΜΕΟ συνέχισαν τὴν αἱματηρὰν καὶ ἐγκληματικὴν δρᾶσιν των. Ὅταν δὲ ὁ Σανδάσκυ ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους Ζαπτιέδες (χωροφύλακας) κατὰ τὸ 1909, τὴν ἀρχηγίαν τῆς ὀργανώσεως ἀνέλαβον διαδοχικῶς διάφοροι ἄλλοι συνεργάται του, ὅπως ὁ Πανίτσα, ὁ Ἀλεξανδρώφ, ὁ Μιχαήλωφ κλπ. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ὀργανωθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων «Μακεδονικὸς ἀγών», (περίοδος 1907—1908), ἐμετρίασε κάπως τὴν αἱμοβόρον δρᾶσιν τῶν κομιτατζήδων.

Ἔτσι ἐφθάσαμεν εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὁπότε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα ηὐτύχησαν νὰ δράσουν νικηφόρως ἐναντίον τῶν Τούρκων, ὁμοῦ μετὰ τῶν Σερβικῶν καὶ τῶν Βουλγαρικῶν. Οὕτω ἡ Μακεδονία ἠλευθερώθη ἐξ ὁλοκλήρου καὶ διενεμήθη μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω τριῶν κρατῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Βούλγαροι διεξεδίκουν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καταληφθὲν τμῆμα τῆς Μακεδονίας, ἐγένετο ὁ Ἑλληνο—Βουλγαρικὸς πόλεμος τοῦ 1913, μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξερράγη ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ὁπότε ἡ Μακεδονία κατέστη θέατρον πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ δὲν ὑπῆρχε προφανῶς στάδιον ἐλευθέρας κινήσεως καὶ δράσεως τῶν Κομιτατζήδων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ δρᾶσις τοῦ «Μακεδονικοῦ Κομιτάτου» ἐμειώθη πολύ, ἂν δὲν ἐξέλειπε τελείως κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν.

Πρὶν ἐν τούτοις φθάσωμεν εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ τὸν παγκόσμιον τοῦ 1914—18 καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἡ αἱμοβόρος ΕΜΕΟ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δράσεώς της, προσήλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Βουλγάρων. Διότι τρέφοντες οὗτοι ἰδέας κατακτήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ προσαρτήσεώς της

εἰς τὸ Βουλγαρικὸν κράτος, ἐφοβήθησαν ἴσως μήπως αἱ συμμορίαι τοῦ Σανδάσκου ἀνατρέψουν τὰ σχέδιά των. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ΕΜΕΟ καὶ κατώρθωσαν νὰ τὴν διασπάσουν. Ἀλλὰ τὴν Βουλγαρικὴν δρᾶσιν πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν ἰδιαιτέρως. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κλείομεν ἐδῶ τὴν σχετικὴν μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Σανδάσκου παρένθεσιν.

3. Ἡ ἀνάμιξις τῶν Βουλγάρων. Βουλγαρικαὶ φιλοδοξίαι, ὄνειρα καὶ σχέδια.

Εἴπομεν ἤδη ὅτι βλέψεις ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας εἶχον, ἐκτὸς τῶν Κομιτατζήδων τῆς ΕΜΕΟ, (Μακεδονικοῦ Κομιτάτου) καὶ οἱ Βούλγαροι. Τὰ ὄνειρα δὲ τούτων διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὑπῆρχον ἴσως πολὺ ἐνωρίς. Ἤρχισαν ὅμως νὰ διαφαίνωνται καὶ νὰ διατυπώνωνται κυρίως μετὰ τὴν ἀνατροπήν, εἰς τὸ Βερολίνειον Συνέδριον τοῦ 1878, τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ τὴν κατ' ἄλλον τρόπον ρύθμισιν τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, ἡ συνθήκη αὕτη εἶχε συναφθῆ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ἐξ ἀφορμῆς κηρύξεως πολέμου τῆς πρώτης κατὰ τῆς δευτέρας. Ἱδρύετο δὲ δι' αὐτῆς, ὑπὸ τῆς...προστάτιδος τῆς Ἑλλάδος Ρωσσίας, ἡ Μεγάλη Βουλγαρία. Διότι εἰς αὐτὴν παρεχωροῦντο εἰς βάρος πάσης ἐννοίας δικαίου, πολλαὶ χῶραι ἀποσπώμεναι ἐκ τῆς Τουρκίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁλόκληρος ἡ Μακεδονία καὶ Θράκη. Οὕτω ἐπραγματοποιοῦντο πλήρως οἱ σκοποὶ τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Μὲ τὴν ἀνατροπὴν τῆς συνθήκης ὅμως αὐτῆς οἱ Βούλγαροι ἐχολώθησαν καὶ ἔθεσαν ὡς πρόγραμμά των νὰ ἐπιτύχουν καὶ πάλιν τὴν ἵδρυσιν τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου καὶ τρόπου. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς Βερολινείου συνθήκης εἶχεν ὁρισθῆ μία περιοχή, καθαρῶς Ἑλληνική, καλουμένη Ἀνατολικὴ Ρουμελία, ἐπετέθησαν ὀλίγα ἔτη βραδύτερον κατ' αὐτῆς τὸ πρῶτον. Ὑπὸ τὰ ὄμματα δὲ τῶν...προστατίδων δυνάμεων!, ἐξηνδραπόδισαν καὶ κατέσφαξαν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν, ἐλεηλάτησαν καὶ ἁφήρπασαν τὰ ὑπάρχοντά του καὶ ἀφοῦ ἠρήμωσαν τὴν χώραν, προσήρτησαν εἶτα αὐτὴν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, χωρὶς νὰ συγκινηθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους προστάτας μας...

Τὸ προηγούμενον τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ Βούλγαροι, καὶ ἐπιδιώκοντες, ὅπως εἴπομεν, τὴν ἀνασύστασιν τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας, ἐθορυβήθησαν σφόδρα ἐκ τῶν θεωριῶν καὶ ἐνεργειῶν τοῦ «Μακεδονικοῦ Κομιτάτου», φοβηθέντες προφανῶς τὴν κυριαρχίαν του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μετὰ προηγουμένας ἐπισήμους συσκέψεις, εἰς τὰς ὁποίας μετέσχε καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας, ἀνετέθη εἰς τὸ Βουλγαρικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Βουλγαρικῶν βλέψεων καὶ συμφερόντων. Οὕτω ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Βουλγάρου στρατηγοῦ Ἀλ. Πρωτογέρωφ κατηρτίσθησαν ἐξ Ἀξ/κῶν καὶ ἄλλων στοιχείων ὁμάδες Βουλγάρων Κομιτατζήδων. Αὗται δέ, τὸ μὲν ἔδρων αὐτοτελῶς πρὸς τρομοκράτησιν τῶν Ἑλληνικοῦ ἰδίᾳ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξαναγκασμόν του νὰ δεχθῇ «αὐτονόμησιν τῆς Χώρας» καὶ ἵδρυσιν τοῦ «Μακεδονικοῦ Κράτους». Τὸ δὲ ἐνετάχθησαν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σανδάσκου δρώσας ὁμάδας, μὲ τὸν ἴδιον δῆθεν σκοπόν. Ὁ Πρωτογέρωφ διετύπωσε νέαν θεωρίαν, εἰπὼν ὅτι οἱ Μακεδόνες ἀπετέλουν Σλαυϊκὸν φῦλον προσκείμενον εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Βούλγαροι κατὰ τύπους μόνον ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν «αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας». Διότι κατ' οὐσίαν ἤθελον καὶ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ θέλουν τὴν προσάρτησίν της εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καθὼς καὶ διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐκ Θράκης. Ἐπειδὴ ὅμως κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἐπιθυμίαν των αὐτήν, ἀπεφάσισαν νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν «αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας». Τοῦτο ὅμως μὲ τὴν δολίαν προαίρεσιν νὰ ἐπιτεθοῦν κατόπιν ἐναντίον της καὶ νὰ τὴν προσαρτήσουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν,ὅπως ἔπραξαν καὶ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν

Ρουμελίαν. Αὐτὸς ἦτο ὁ κύριος σκοπός των καὶ διὰ τοῦτο εἰσέδυσαν καὶ εἰς τὸ «Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον» τοῦ Σανδάσκου.

Ἔκτοτε μολονότι ἐπῆλθον πολλαὶ μεταπολιτεύσεις καὶ ἡ χώρα των περιῆλθεν διαδοχικῶς ἀπὸ τοὺς Ἀγροτικοὺς εἰς τοὺς Ἐθνικιστάς, τοὺς Δημοκρατικούς, τοὺς Φασίστας καὶ τοὺς Κομμουνιστάς, οἱ Βούλγαροι δὲν ἐγκατέλειψαν τοὺς δολίους σκοπούς των. Διότι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἡγέται τῆς χώρας αὐτῆς, ἀσχέτως τῶν πολιτικῶν των κατευθύνσεων καὶ τῆς «ἰδεολογικῆς των γραμμῆς», συναντῶνται εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπιδιωχθῇ κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον ἡ ἐπανίδρυσις τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας. Καὶ πρὸς τοῦτο οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παραλείπουν. Ἡ δρᾶσις τῶν Βουλγάρων Κομιτατζήδων εἶχεν ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν σκοπόν. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Σανδάσκου, δὲν τὸν διεκήρυττον δημοσίᾳ ἀλλ' εἰργάζοντο συνωμοτικῶς καὶ διαβρωτικῶς. Ἐν τούτοις αἱ Βουλγαρικαὶ προθέσεις δὲν ἐβράδυναν νὰ καταστοῦν γνωσταί. Καὶ τότε ἤρχισε τὸ μοιραῖον ἀλληλοφάγωμα τῶν Κομιτατζήδων τοῦ Σανδάσκου μετὰ τῶν Βουλγάρων, αἱ ἀλληλοδολοφονίαι τῶν ἀρχηγῶν των, ὅπως λ.χ. τοῦ διαδόχου τοῦ Σανδάσκου, Πανίτσα, ὑπὸ ὀπαδῶν τοῦ Πρωτογέρωφ, τοῦ τελευταίου τούτου ἐν μέσῃ Σόφια ὑπὸ μελῶν τοῦ «Μακεδονικοῦ Κομιτάτου», κ.ο.κ.

Τὸ ἀλληλοφάγωμα ὅμως τῶν Κομιτατζήδων δὲν ἐμείωσε τὴν δρᾶσιν των πρὸς ἐξαναγκασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ ν' ἀποκτήσῃ «Μακεδονικὴν συνείδησιν». Ἀντιθέτως τὴν ἐπεξέτεινεν ἐν πολλοῖς καὶ τὴν ηὔρυνεν. Διότι σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνεμίχθη εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἱερεῖς περιερχόμενοι μὲ διάφορα προσχήματα τὴν Μακεδονίαν ἐνήργουν κατασκοπείαν, φιλο-βουλγαρικὴν προπαγάνδαν καὶ πράξεις βίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἰδίως. Οὕτω διήρπαζον τοὺς Ἑλληνικοὺς ναοὺς καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Κομιτατζήδων μετέτρεπον τούτους εἰς Βουλγαρικούς, ἔκλειον Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐτέλουν γάμους καὶ ἐβάπτιζον Βουλγαριστὶ Ἑλληνόπαιδας, κατέδιδον τοὺς ἀντιδρῶντας Ἕλληνας ἱερεῖς καὶ ἐφονεύοντο ἢ συνελαμβάνοντο καὶ ἐκακοποιοῦντο, κ.ο.κ. Ἐν γένει ὑπεβοήθουν παντοιοτρόπως τὸ ἔργον τῶν Κομιτατζήδων πρὸς ἐκβουλγαρισμὸν τῆς χώρας καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, φθάσαντες καὶ μέχρις ἐκβουλγαρισμοῦ τῶν σταυρῶν τῶν νεκροταφείων ἀκόμη, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέγραψαν βουλγαρικὰ ὀνόματα...

Ἐντεῦθεν ὁ Ἑλληνισμὸς περιῆλθεν εἰς ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ θέσιν, διότι εἶχε νὰ διεξαγάγῃ πολυμέτωπον καὶ παντοειδῆ ἀγῶνα. (Κατὰ τῶν Σλαύων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Τούρκων, κλπ.). Μόνον δὲ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, (περίοδος 1907—8) περιώρισεν ἔν τινι μέτρῳ τὴν κακοποιὸν καὶ ἐγκληματικὴν δρᾶσιν τῶν Κομιτατζήδων καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας ν' ἀναπνεύσῃ κάπως.

Οὕτω ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912, ὁπότε ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς κατώρθωσε νὰ πλησιάσῃ τὴν Θεσσαλονίκην, φιλοδοξῶν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ Βουλγαρικὰ σχέδια περὶ προσαρτήσεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας. Ἐχρειάσθη δὲ ὁ Ἑλληνο—Βουλγαρικὸς πόλεμος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ νίκη διὰ νὰ ταπεινωθῇ κάπως ἡ ἐπηρμένη Βουλγαρικὴ ὀφρὺς καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ σχέδιά της.

Ἐπηκολούθησεν ὁ πρῶτος Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος τοῦ 1914—18, ὁπότε ἡ Μακεδονία κατέστη θέατρον συμμαχικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐν ᾧ οἱ Βούλγαροι εὑρίσκοντο εἰς ἀντίθετον στρατόπεδον. Μετὰ τὴν συμμαχικὴν νίκην, τὰ τῆς Βουλγαρίας καθώρισεν ἡ συνθήκη τοῦ Νεϊγύ τοῦ 1919. Τότε ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ σκηνῆς καὶ πάλιν οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες διὰ νὰ προβάλουν ἐκ νέου «ζήτημα Μακεδονίας», τῇ βοηθείᾳ τῆς ἄριστα ὠργανωμένης ἀνέκαθεν βουλγαρικῆς προπαγάνδας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως αὐτῆς εἰσῆλθεν πλέον εἰς τὸ προσκήνιον ὁ «Βουλγαρικὸς κομμουνισμός», ὁ ὁποῖος ἔπαιξεν ἰδιαιτέρως σημαίνοντα ρόλον εἰς τὸ «Μακεδονικὸν ζήτημα». Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ τὸν παρακολουθήσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον.

4. Ὁ Βουλγαρικὸς κομμουνισμός. Πῶς ἔθεσε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμμουνιστὰς τὰς περὶ «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης» ἰδέας του.

Ἐσημειώσαμεν ἤδη ὅτι οἱ Βούλγαροι πολιτικοὶ ἡγέται, ἀσχέτως πολιτικῶν ἀποχρώσεων καὶ ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων, ὀνειρεύονται ὅλοι τὴν Μεγάλην Βουλγαρίαν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Φυσικὸν εἶναι ἐπομένως, ὅτι δὲν ἔπαυσαν ποτὲ νὰ ἐποφθαλμιοῦν ὅλοι τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην καὶ νὰ ἐπιζητοῦν τὴν προσάρτησίν των εἰς τὴν χώραν των. Ἐντεῦθεν δὲν εἶναι καθόλου περίεργον, ὅτι καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Βουλγαρικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἶχεν ἀνέκαθεν καὶ ἔχει βεβαίως ἀκόμη καὶ σήμερον τὰς ἰδίας ἀντιλήψεις (1). Τὸ σπουδαῖον ἐν τούτοις δὲν εἶναι αὐτό, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰς ἰδέας της αὐτὰς ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Β. κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστάς.

Ἂς ἴδωμεν ὅμως κάπως λεπτομερέστερον πῶς ἐξελίχθησαν τὰ γεγονότα.

Κατὰ τὸ 1923 ἐκυβέρνα τὴν Βουλγαρίαν ὁ Σταμπολίνσκυ, ἡγέτης τοῦ ἀγροτικοῦ Βουλγαρικοῦ κόμματος. Αἱ τάσεις τούτου εἶχαν ποιάν τινα σοσιαλιστικὴν ἀπόχρωσιν, διότι ἐπεδίωκον ἀγροτικὰς μεταρρυθμίσεις, ἀλλὰ δὲν ἦσαν κομμουνιστικαί. Τοῦτο ὅμως δὲν ἤρεσεν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐθνικιστάς, οἱ ὁποῖοι συνεννοηθέντες μὲ τοὺς Κομιτατζῆδες τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ ὠργάνωσαν κίνημα ἐναντίον τῶν ἀγροτικῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Τσαγκήφ. Ἡ ἐπανάστασις κατώρθωσε ν' ἀνατρέψῃ τὴν Κυβέρνησιν Σταμπολίνσκυ καὶ οὕτω ἡ ἐξουσία περιῆλθεν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Ὁ κομμουνισμὸς παρέμεινεν «οὐδέτερος» καὶ δὲν ἐνίσχυσε τὴν κινδυνεύοντα Σταμπολίνσκυ, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον μετενόησε κατόπιν πικρῶς, διότι τοῦ ἐστοίχισεν ἀκριβά.

Πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον ὁρισθῇ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν τρία συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκλήθησαν καὶ Ἕλληνες κομμουνισταί, ἤτοι:

1ον) Τοῦ Βουλγαρικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἠδύναντο νὰ μετάσχουν, ὡς παρατηρηταί, καὶ ἀντιπρόσωποι ξένων κομ/κῶν κομμάτων.

2ον) Τῆς Γενικῆς συνομοσπονδίας τῶν Βουλγάρων ἐργατῶν, τὸ ὁποῖον ὡσαύτως ἠδύναντο νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἀντιπρόσωποι ἄλλων ἐργατικῶν ὀργανώσεων, καί

3ον) Τῆς Βαλκανικῆς κομ/κῆς ὁμοσπονδίας, τὴν ὁποίαν ἀπετέλουν τὰ πέντε (5) κομ/κὰ κόμματα αὐτῆς, ἤτοι: Βουλγαρίας, Τουρκίας, Ρουμανίας, Γιουγκοσλαυΐας καὶ Ἑλλάδος. Ἡ ὁμοσπονδία συνήρχετο εἰς διάσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε φυσικὰ ν' ἀποσταλοῦν ἀντιπρόσωποι τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, ἅτινα τὴν ἀπετέλουν. Ὅπως ἦτο δ' ἐπόμενον εἰς τὰ συνέδρια ἐκεῖνα προσεκλήθησαν, (Ἰούνιος 1923) καὶ Ἕλληνες κομμουνισταί, οἵτινες καὶ μετέβησαν.

Τὸ Βουλγαρικὸν κομ/κὸν κόμμα ἦτο τότε νόμιμον καὶ ἰσχυρόν. Ὡς ἐκ τούτου ἠρίθμει ἑξήκοντα (60.000) χιλιάδας μελῶν καὶ εἶχε πολλοὺς βουλευτὰς εἰς τὴν Σοβράνιε, (Βουλγαρικὴ βουλή). Ἐντεῦθεν τὰ συνέδριά του ἐγίνοντο δημοσία καὶ ἐθεωροῦντο σημαντικὰ γεγονότα. Γενικὸς γραμματεὺς αὐτοῦ (ἀρχηγὸς) ἦτο τότε ὁ Βασίλη Κολλάρωφ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν πόλεμον διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας, διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ κατόπιν ἀπὸ σκηνῆς. Ὁ Δημητρῶφ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀναδειχθῇ, ἀλλ' ἔπαιζε δευτερεύοντα ρόλον.

Τὰ ὡς ἄνω συνέδρια ἔδωσαν εἰς τοὺς Βουλγάρους κομμουνιστὰς ἡγέτας τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνακινήσουν ἐπισήμως τὸ ζήτημα τῆς «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης», τὸ ὁποῖον εἶχον ἤδη θέσει εἰς τοὺς Ἕλληνας κομμουνιστὰς Γεωργιάδην κατὰ τὸ 1921 καὶ Ἰω. Πετσόπουλον κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1922, ὅταν οὗτος εὑρίσκετο εἰς τὴν Σόφιαν ὡς ἐκπρόσωπος εἰς συνέδρια. Ἔτσι ὁ Κολλάρωφ περιέ-

(1) Σχετικῶς ἴδε τὰς δηλώσεις τοῦ Δημητρῶφ, κομ/στοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας, εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Κ.Κ.Β. «Ραμποτνιτσέσκο Ντέλλο» τῆς 17-7-47.

λαβε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα τῆς Βαλκανικῆς κομ/κῆς ὁμοσπονδίας, δεδομένου ὅτι τὸ Κ.Κ.Β. εἶχεν υἱοθετήσει τὰς ἀπόψεις τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, μετὰ τῶν Κομιτατζηδικῶν ὀργανώσεων.

Ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Τσαγκώφ τὰ κομ/κὰ ἐκεῖνα συνέδρια τῆς Σόφιας ἐματαιώθησαν, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων κομμουνιστικῶν κομμάτων, ποὺ εἶχαν ἐν τῷ μεταξὺ φθάσει εἰς Σόφιαν, ἀνεχώρησαν ἐσπευσμένως εἰς τὰς χώρας των τῇ προτροπῇ τοῦ Κ.Κ.Β. διότι ἤρχισεν ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Ὡς Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι εἶχον ὁρισθῆ δύο, ἤτοι ὁ σημαίνων τότε κομμουνιστὴς καὶ μέλος τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐλευθέριος Σταυρίδης καὶ ὁ Λεων. Χατζησταύρου, γραμματεὺς τῆς Καπνεργατικῆς ὁμοσπονδίας τῆς Θεσ/νίκης καὶ μέλος ἐπίσης τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ὁ πρῶτος εἶχε φθάσει ἤδη εἰς Σόφιαν, ὁπόθεν ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως ὡς εἴπομεν, διὰ τὸν προμνημονευθέντα λόγον καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πρὶν ἀναχωρήσει ἐν τούτοις συνηντήθη μετὰ τοῦ Κολλάρωφ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησεν πληροφορίας. Ἠρώτησεν δηλαδὴ τὶ ἐσήμαινεν ἡ «αὐτονόμησις τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης», διότι δὲν εἶχον δοθῆ περισσότερα στοιχεῖα. Ὁ Κολλάρωφ ἀπήντησε : (1)

«Τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν θέτουν καὶ οἱ Γιουγκοσλαῦοι...Φαίνεται ὅτι σᾶς ἐνοχλεῖ τὸ ζήτημα αὐτό...».

«—Σύντροφε Κολλάρωφ, εἶπεν ὁ Σταυρίδης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς ἐνοχλῇ ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζομεν...Ὅταν τὸ μάθωμεν, θὰ κρίνωμεν ἂν μᾶς ἐνοχλῇ ἢ ὄχι...»

«—Θὰ τὸ μάθετε...Ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν...!», ἀνταπήντησε μὲ ὀργὴν ὁ Κολλάρωφ. Ἀλλὰ ὁ Ἕλλην ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1928 ἔπαυσε ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν κομμουνισμόν, δὲν ἔμαθε τότε περισσότερα, διότι ἀνεχώρησεν τὴν ἰδίαν νύκτα ἐκ Σόφιας, λόγῳ τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ κίνημα Τσαγκὼφ ἐχαρακτηρίσθη συντόμως ὡς «ἀντιδραστικόν» ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κομμουνιστῶν, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι «ἠρνεῖτο τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν λαϊκῶν τάξεων...» Καὶ τότε τὸ Κ.Κ.Β., τὸ ὁποῖον εἶχε πλέον μετανοήσει διότι ἐγκατέλειψεν ἀβοήθητον τὸν Σταμπολίνσκυ, ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσῃ νέαν ἐπανάστασιν, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ Τσαγκώφ.

Ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη τὸν 8/βριον τοῦ 1923, ἀλλ' ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμα καὶ τὸ Κ.Κ.Β. συνετρίβη κυριολεκτικῶς, ἀπωλέσαν πολλὰς χιλιάδας μελῶν καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο εἶχεν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἡγέτας του Κολλάρωφ καὶ Δημητρώφ, οὗτοι ὀπισθοχωροῦντες μὲ τὰ μαχόμενα τμήματα κατέφυγον εἰς Ρωσσίαν. Πολλοὶ βουλευταὶ ἐξ ἄλλου καὶ ἄλλοι διανοούμενοι ἐφονεύθησαν, ἕτεροι δὲ συνελήφθησαν καὶ ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου καὶ ἀπεβίωσαν.

Οἱ καταφυγόντες εἰς Ρωσσίαν Βούλγαροι κομμουνισταὶ ἡγέται κατέλαβον σημαινούσας θέσεις εἰς τὴν τότε δρῶσαν κομμουνιστικὴν Γ' Διεθνῆ (Κομιντέρν), ἐδρεύουσαν εἰς Μόσχαν. Ὁ Κολλάρωφ μάλιστα λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχεν ἀναπτύξει μεγάλην κομμουνιστικὴν δρᾶσιν, «ἐξελέγη» (διωρίσθη), «τιμῆς ἕνεκεν» γενικὸς γραμματεὺς αὐτῆς μὲ πρόεδρον τὸν Ζηνόβιεφ...

Ἐκεῖ ὅμως οὗτος δὲν ἡσύχασεν, ἀλλ' ἀνεκίνησε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης». Συγκεκριμμένως τὸ ἐπόμενον ἔτος 1924 ἐκλήθη εἰς Μόσχαν Συνέδριον τῆς Γ' Διεθνοῦς, καθὼς καὶ ἡ εἰς Σόφιαν ματαιωθεῖσα «Διάσκεψις» τῆς Βαλκανικῆς κομ/κῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐπίσης ὡρίσθη συνέδριον καὶ τοῦ Ρωσσικοῦ κομ/κοῦ κόμματος. Ὅπως ἦτο δ' ἐπόμενον, τὸ ὡς ἄνω ζήτημα περιελήφθη εἰς τὰ θέματα τῶν δύο πρώτων ὀργανώσεων καὶ ἐκλήθησαν εἰς τὰ συνέδρια καὶ Ἕλληνες κομμουνισταί.

(1) Τὰς πληροφορίας ταύτας παρέχει ὁ Σταυρίδης εἰς τὸ μνημονευθὲν ἔργον του.

Ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπεστάλη αὐτὴν τὴν φορὰν ὄχι ὁ γνώστης τῶν ζητημάτων ἐχόμενος τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων Ε. Σταυρίδης, ἀλλ' ὁ Ν. Σαργολόγος, Φραγγο—Συριανὸς τὴν καταγωγήν, ἄνθρωπος περιωρισμένης μορφώσεως καὶ ἀνίκανος νὰ συλλάβῃ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῶν πραγμάτων. Οὗτος εἶχε διαμείνει ἐπί τινα χρόνον εἰς Θεσ/νίκην, ὅπου εἰργάσθη ὡς ἐμποροϋπάλληλος. Ἀπὸ τῆς ἀναμίξεώς του εἰς τὸν κομ/σμὸν ὅμως ἤντλει ἐκεῖθεν τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Ἐρχόμενος ἐκ Μόσχας κατεχράσθη μέγα χρηματικὸν ποσὸν καὶ ἔκτοτε κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ εἰς Ἀμερικήν.

Οἱ Βούλγαροι ἐνδιαφερόμενοι ὁπωσδήποτε νὰ ληφθῇ ἀπόφασις εἰς τὰ ὡς ἄνω Διεθνῆ συνέδρια διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην, εἶχον ἐξασφαλίσει τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ρώσσων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀντιπροσώπων εὐχερῶς, διότι εἶχον διαδώσει τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ Μακεδόνες ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον ἔθνος Βουλγαρο—Σλαυϊκόν. Ἀγωνιζόμενοι δὲ ἐναντίον τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, ἠγωνίζοντο ἁπλούστατα ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἐθνικήν των ἀποκατάστασιν...

Ἑπομένως ὁ κομμουνισμός, κεκηρυγμένος κατ' ἀρχὴν ὑπὲρ τῶν ἐθνοτήτων, δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως ἐν προκειμένῳ, παρὰ νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης». Νὰ υἱοθετήσῃ δηλαδὴ τὴν Βουλγαρικὴν πρότασιν, διότι αὐτὴ ἦτο, δῆθεν, ἡ ὀρθοτέρα...Τουλάχιστον αὐταὶ ἦσαν αἱ ἀπόψεις τῆς πάντοτε ἄριστα ὠργανωμένης καὶ ἐπιτυχῶς δρώσης Βουλγαρικῆς προπαγάνδας, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἀνέκαθεν ἀνύπαρκτον Ἑλληνικήν.

Ἐντεῦθεν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι εἰς τὰ κομμουνιστικὰ ἐκεῖνα συνέδρια ἦσαν προκατειλημένοι ὑπὲρ τῆς Βουλγαρικῆς ἀπόψεως. Συντελούσης δὲ καὶ τῆς ἀνυπαρξίας Ἑλληνικῆς διαφωτίσεως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ δολία Βουλγαρικὴ πρότασις, ἡ ὁποία ἀπέβλεπεν, ὅπως εἴπομεν εἰς τὴν προλείανσιν τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Τούτου δοθέντος ἡ Βουλγαρικὴ πρότασις ἔγινε δεκτή, ψηφίσαντος μάλιστα εὐχερῶς ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ Ν. Σαργολόγου, προδοτικώτατα. Ἠρνήθη μόνον ψῆφον ὁ Γιουγκοσλαῦος ἀντιπρόσωπος, ἰσχυρισθείς, ὅτι δὲν εἶχεν ὁδηγίας τοῦ κόμματός του. Ὀλίγον βραδύτερον ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους 1924, ἄγνωστον πῶς καὶ διατί—ἴσως ἕνεκα τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς ἀρνήσεως—συνεκλήθη καὶ νέον συνέδριον τῆς Γ' Διεθνοῦς εἰς τὴν Μόσχαν. Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπεστάλησαν ἐκεῖ δύο ἄλλοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ : Ὁ Παντελῆς Πουλιόπουλος, δικηγόρος ἐκ Θηβῶν, μὲ ἀρκετὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν, ἀλλ' ἀγνοῶν τελείως τὰ ἐθνολογικὰ ζητήματα τῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν οὐδὲ κἂν εἶχεν ἐπισκεφθῆ. Καὶ ὁ Σεραφεὶμ Μάξιμος, ἐκ Κων/πόλεως, ἀμαθὴς καὶ στενῶν ἀντιλήψεων ἄνθρωπος, ἀποζῶν ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἔχων διέλθει ἐκ Καβάλλας μόνον, ὅπου οὔτε ἴχνος Σλαύων ὑπάρχει.

Οἱ Βούλγαροι προπαρεσκεύασαν καὶ πάλιν τὸ ἔδαφος διὰ λῆψιν εὐνοϊκῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφάσεως, μὲ τὴν βοήθειαν καὶ πάλιν τῶν Ρώσσων καὶ τῆς Βουλγαρικῆς προπαγάνδας. Οἱ προμνημονευθέντες «Ἕλληνες», ἐψήφισαν καὶ πάλιν βλακωδέστατα καὶ προδοτικώτατα, ὑπὲρ τῆς «αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης». Ἐδέχθησαν ἑπομένως τὰς Βουλγαρικὰς εἰσηγήσεις περὶ ἀποσπάσεως Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν καὶ παραχωρήσεως των εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἀντιρρήσεις ἔφεραν καὶ πάλιν οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ὁποῖοι ὄντες παρεσκευασμένοι αὐτὴν τὴν φοράν, διεξήγαγον σκληρὰν μάχην κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν συνεχείᾳ.

Οὕτω οἱ Βούλγαροι κατώρθωσαν, ὀχυρούμενοι ὄπισθεν ἀφῃρημένων ἀρχῶν, νὰ ἐπιβάλουν τὰς ἀπόψεις των εἰς τοὺς Ἕλληνας ὁμοϊδεάτας των, οἵτινες ἔκτοτε δὲν παρέλειψαν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσουν περὶ τῆς «ἀνάγκης αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης».

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

- ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ -

(ΑΡΘΡΑ 299-307 Π. Κ.)

Ὑπὸ κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ** Ὑπαστ. Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΣΤ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ Π.Κ. 302

I.—Γενικά.
II.—Αἱ διατάξεις τοῦ νέου Κώδικος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ καταργηθέντος Π.Ν.
III.—Ὁ ἀντικειμενικὸς αἰτιώδης σύνδεσμος, ὡς στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος. Λοιπὰ στοιχεῖα.
IV.—Ποινή.

I. Γενικά.

Ἐξητάσαμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, πάσας τὰς περιπτώσεις τῆς ἐκ δόλου τελουμένης ἀνθρωποκτονίας. Ὑπολείπεται τώρα ἡ ἐξέτασις τῆς ἐξ ἀμελείας πραγματώσεως τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἥτις καὶ ἀποτελεῖ ἑτέραν δευτερευούσης σημασίας ποινικῶς καταλογιστὴν ἀνθρωποκτονίαν. Ἐπὶ τοῦ θέματος παρατηροῦμεν, καθ' ἃ καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθησαν, ὅτι ἡ ἐξ ἀμελείας ἄμβλωσις καὶ ἔκθεσις δὲν συνιστῶσιν ἐγκλήματα. Ὁμοίως ἀνθρωποκτονία ἐν συναινέσει καὶ συμμετοχὴ εἰς αὐτοκτονίαν ἐξ ἀμελείας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῶσιν, ἀφοῦ πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν πράξεων αὐτῶν ὡς τοιούτων ὁ νόμος ἀπαιτεῖ δόλον. Ἀντιθέτως ἡ κοινὴ ἀνθρωποκτονία δηλ. ἡ ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως καὶ ἡ παιδοκτονία ἐξομοιοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως ποινικῶν συνεπειῶν ἐν αἷς περιπτώσεσι τελοῦνται ἐξ ἀμελείας, διότι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ τονίσωμεν, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἡμετέρου Νομοθέτου ἀνάγεται εἰς ἰδιώνυμον ἔγκλημα ἡ ἐκ προθέσεως θανάτωσις τοῦ τέκνου αὐτῆς ὑπὸ τῆς μητρός του, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἐξ ἀμελείας τοιαύτη, ἥτις δὲν παύει νὰ εἶναι ἀνθρωποκτονία.

II. Αἱ διατάξεις τοῦ νέου Κώδικος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ καταργηθέντος Π.Ν.

Ὁ νέος Κῶδιξ περὶ τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας ὁμιλεῖ εἰς τὸ ἄρθρον 302 αὐτοῦ. Κατ' αὐτὸ **«ὁ ἐξ ἀμελείας ἐπιφέρων τὸν θάνατον ἑτέρου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν»**.

Ὁ καταργηθεὶς ἐξ ἄλλου Π. Ν. σχετικῶς ὡμίλει εἰς τὰ ἄρθρα 300, 301 καὶ 302 αὐτοῦ ἔχοντα οὕτω :

Ἄρθρον 300 Π. Ν. «Ὅστις φονεύει ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἀπερισκεψίας ἢ ἀνεπιτηδειότητος τιμωρεῖται : 1) ἐὰν μὲν ὁ φόνος ἔγινεν ἐξ ὑπαιτίου ὑπερβάσεως τῶν ὅρων τῆς νομίμου ἀμύνης ἢ τοῦ δικαίου τῆς ἀνάγκης, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους, 2) ἄλλως δὲ μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν».

Ἄρθρον 301 Π. Ν. «Ἐὰν ὁ ἐξ ἀμελείας φόνος προῆλθεν ἐκ τῆς ἀνεπιτηδείου ἐφαρμογῆς ἐπιστήμης τινός, τέχνης ἢ ἐπιτηδεύματος, τὰ ὁποῖα ὁ ὑπαίτιος εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται, πρὸς τῇ ποινῇ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τοῦ ἀφαιρεῖται συγχρόνως καὶ ἡ ἄδεια αὕτη, κατὰ τὰς περιστάσεις, διόλου ἢ πρὸς καιρὸν ἢ ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην φορὰν ἢ ὅταν ὁ πράξας περιπέσῃ καὶ αὖθις εἰς τὸ αὐτό».

Ἄρθρον 302 Π. Ν. Κατὰ τοὺς ὅρους περὶ τοῦ ἐξ ἀμελείας φόνου τιμωρεῖται: 1) Ὅστις ἐν γνώσει ἐνταφιάζει, μόνος ἢ δι' ἄλλου κυοφοροῦσαν τινά, ἥτις ἀπέθανε πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔμβρυον, ἀναλογιζομένου τοῦ χρόνου τῆς κυο-

φορίας δύναται νὰ ζήση....2)"Οστις ἀνατέμνει ἢ ἐνταφιάζει, νεκροφανῆ τινά, ἢ ἀναγγέλει σφαλερῶς τὸν χρόνον τῆς τελευτῆς....»

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν διατάξεων τούτων διαπιστοῦμεν, ὅτι ὁ νέος Κῶδιξ καινοτομεῖ. Διότι ἐπιφέρει οὐσιωδεστάτην ἐπὶ τοῦ θέματος μεταβολήν. Διὰ τῆς βραχυτάτης τοῦ ἄρθρου 302 διατάξεώς του, ἀντικατέστησε σειρὰν ὁλόκληρον τοιούτων τοῦ Π. Ν. Δίδει οὕτω σύντομον, ἀκριβῆ καὶ ἐπιστημονικῶς πλήρη ὁρισμὸν τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας.

Ἐπὶ τοῦ θέματος εἰδικώτερον παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ βασικὴ περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 300 § 1 Π.Ν. ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τοῦ νέου Κώδικος. Ἡ μόνη διαφορά των ἔγκειται, εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπαναλαμβάνει οὗτος τοὺς ὅρους «ἀμέλεια», «ἀπροσεξία», «ἀπερισκεψία», «ἀνεπιτηδειότης» καὶ τοῦτο διότι αἱ ἔννοιαι αὗται, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, εἶναι ταυτόσημοι, παράθεσις δὲ ὅλων αὐτῶν, εἰς ἐπιστημονικὸν ὁρισμὸν εἶναι ἀπαράδεκτος. Δὲν ὁμιλεῖ ὅμως ὁ νέος Κῶδιξ περὶ τῶν θεμάτων τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς ἀμύνης καὶ καταστάσεως ἀνάγκης καὶ ὀρθῶς, διότι αἱ ἐν λόγῳ διατάξεις φύσεως γενικῆς οὖσαι, εὑρίσκουν τὴν θέσιν των εἰς τὸ γενικὸν μέρος καὶ συγκεκριμένως εἰς τὰ ἄρθρα 23, 25 καὶ 32 Π. Κ.

Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ τὸ ἄρθρον 301 Π.Ν. δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν Κώδικα, διότι καὶ τούτου αἱ διατάξεις ἀμέλειαν ἀφορῶν, ἡ δὲ ἐπανάληψίς των εἰς νομοθετικὸν κείμενον τυγχάνει ἄστοχος. Βεβαίως εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον γίνεται λόγος καὶ περὶ ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας τοῦ ὑπαιτίου. Ἀλλὰ καὶ ἡ διάταξις αὕτη καλύπτεται, ἀπὸ τὴν γενικὴν τοιαύτην τοῦ ἄρθρου 67 Π.Κ. καθ' ἣν παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν δικαστὴν ν' ἀπαγγείλῃ τὴν ἀνικανότητα πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 5 ἐτῶν καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς παρασχεθείσης ἀδείας, ἐὰν τὸ ἔγκλημα (πλημ/μα ἢ κακ/μα) διεπράχθη κατὰ βαρεῖαν παράβασιν τῶν καθηκόντων ἐπαγγέλματός τινος κλπ.

Περαιτέρω ὁ Κῶδιξ οὐδόλως ὁμιλεῖ περὶ τοῦ προώρου ἐνταφιασμοῦ κυοφορούσης ἢ ἀνατομῆς κλπ. νεκροφανοῦς, ὡς πράττει ὁ Π. Ν. διὰ τοῦ ἄρθρου 302 αὐτοῦ. Διατὶ ὅμως; Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς : "Οσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην περίπτωσιν δὲν γίνεται λόγος, διότι αὕτη ἐχαρακτηρίσθη, ὡς ἐπιστημονικῶς ἄστοχος. Κατὰ τὰ πορίσματα τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ὁ θάνατος τῆς μητρὸς συνεπιφέρει καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἐμβρύου. Οὕτω καὶ κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν «περίπτωσιν νεκρᾶς, ἐχούσης ἐν γαστρὶ ζῶν ἔμβρυον, φαίνεται ἀποκλειομένη». Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα διάταξις τῆς δευτέρας § ὀρθῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς περιττή, διότι ὁ ἐκ προώρου ἀνατομῆς ἢ ἐνταφιασμοῦ νεκροφανοῦς ἐπερχόμενος θάνατος, ἀποτελεῖ ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας, ἔχει δὲ ἐφαρμογὴν ἡ γενικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 302 Π. Κ., ἥτις ἑπομένως εἶναι **πλήρης καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ ὁρισμοῦ.** Σημειωτέον ἐξ ἄλλου ὅτι ἀνάλογοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 302 Π. Ν., εὑρηνται καὶ εἰς τὸν Π. Κ. καὶ δὴ εἰς τὸ περὶ πταισμάτων κεφάλαιον αὐτοῦ (ἄρθρα 442 καὶ 443 Π. Κ.).

III. Ὁ ἀντικειμενικὸς αἰτιώδης σύνδεσμος, ὡς στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος. Λοιπὰ στοιχεῖα.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω δοθέντα ὁρισμὸν ὑπὸ τοῦ Π. Κ. ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας εἶναι πᾶς ἄνθρωπος. Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἀντικείμενον εἶναι μόνον ἄνθρωπος καὶ δὴ οἱοσδήποτε, ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Περὶ τοῦ χρόνου δὲ καθ' ὃν κτᾶται καὶ ἀπόλλυται ἡ ἀνθρωπίνη ἰδιότης οὐδὲν δύναται νὰ προστεθῇ πέραν τῶν ὅσων ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης μελέτης ἐκτίθενται. Ἀπαραίτητον περαιτέρω ὑποκειμενικὸν στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ ἀμέλεια τοῦ δράστου, ἤτοι ἡ ἔλλειψις τῆς προσοχῆς, ἥτις καταβαλ-

λομένη, δὲν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐγκληματικοῦ ἀποτελέσματος. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀμελείας γνωρίσματα, τὰς μορφὰς ὑφ' ἃς αὕτη ἐμφανίζεται, τὸ διαχωριστικὸν σημεῖον πρὸς τὸ τυχηρὸν (casus) κλπ., δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος ἐνταῦθα, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος ἀναγομένης εἰς ἄλλο κεφάλαιον τοῦ Ποιν. Δικαίου καὶ δὴ τὰς γενικὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐγκλήματος ἀπαιτεῖται ἀκόμη ἡ ὕπαρξις ἀντικειμενικοῦ αἰτιώδους συνδέσμου μεταξὺ ἐνεργείας ἢ παραλείψεως τοῦ δράστου καὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Τώρα, τὶ εἶναι ἀντικειμενικὸς αἰτιώδης σύνδεσμος καὶ πότε ὑπάρχει οὗτος, δὲν εἶναι θέμα τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἀναφέρομεν ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἐξ ἀμελείας εὐθύνη τοῦ δράστου, οὐδόλως ἐπηρεάζεται, ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἐγκληματικοῦ ἀποτελέσματος συνετέλεσε καὶ ἡ ἀμέλεια τοῦ παθόντος ἢ τρίτου τινός, ἀφ' οὗ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ἀποκλείεται ἡ ὕπαρξις ἀντικειμενικοῦ αἰτιώδους συνδέσμου.

Ἀντιθέτως ἡ ἐκ προθέσεως παρεμπεσοῦσα μεταξὺ τῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως τοῦ δράστου καὶ τοῦ ἀποτελέσματος (θανάτου τοῦ παθόντος) ἐνέργεια τοῦ ὑπαιτίου ἢ τρίτου, ἀποκλείει τὸν αἰτιώδη σύνδεσμον.

Παραδείγματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν αἰτιώδη σύνδεσμον:

1) Ὁ Α ἐξ ἀμελείας τραυματίζει ἐλαφρῶς τὸν Β. Εὐθὺς ἀμέσως τρίτος τις Γ φονεύει αὐτὸν διὰ πυροβόλου ὅπλου. Μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τοῦ Α καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Β δὲν ὑπάρχει αἰτιώδης σύνδεσμος..

2) Ὁ Α καίτοι γνωρίζων, ὅτι ὁ 15ετὴς βοηθός του Β δὲν κατέχει τελείως τὸν χειρισμὸν τοῦ αὐτοκινήτου, ἐπιτρέπει εἰς τοῦτον νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον τοῦ Β. Ὁ Α κατέστη ἔνοχος ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας.

3) Ὁ Α ἀποστέλλει τὸν 12ετῆ υἱόν του Β νὰ τοῦ φέρῃ τὸ πλῆρες σφαιρῶν ὅπλον του. Ὁ Β καθ' ὁδὸν προτείνει τοῦτο κατὰ τῆς παιδίσκης Γ χάριν παιδιᾶς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονεύσῃ αὐτήν, πιέσας ἀσυναισθήτως τὴν σκανδάλην τοῦ ὅπλου. Ὁ Α κατέστη ἔνοχος ἀνθρωποκτονίας ἐξ ἀμελείας, διότι τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἀποτελέσματος συνετέλεσε καὶ ἡ ἀμέλεια τοῦ Β δὲν ἀποκλείει (καθ' ἃ ἀνωτέρω) τὸν ἀντικειμενικὸν αἰτιώδη σύνδεσμον μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τοῦ Α καὶ τοῦ θανάτου τῆς Γ. (Οὕτω καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 192/53 Βούλευμα Πλημ/κείου Γρεβενῶν εἰς Ποιν. Χρον. Γ σελ. 543).

ΙΥ. Ποινή.

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ὁ νέος Κῶδιξ τιμωρεῖ τὴν ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Π. Ν. καθ' ὃν ἡ ποινὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τὴν φυλάκισιν τῶν 2 ἐτῶν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ὁ Κῶδιξ τιμωρεῖ λίαν αὐστηρότερον τὸ ἔγκλημα ἢ ὁ Π. Ν. Τοῦτο, διότι αἱ ὑπὸ τοῦ τελευταίου προβλεπόμεναι ποιναὶ τῆς φυλακίσεως μέχρι ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν ἐχαρακτηρίσθησαν καὶ πράγματι εἶναι ὑπερβολικῶς ἐπιεικεῖς καὶ ξέναι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ζωῆς. Ὁ πολιτισμὸς τῆς μηχανοκινήτου ζωῆς τῆς σήμερον, ἐπιβάλλει βεβαίως προσοχὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν, ζώντων εἰς μίαν κοινωνίαν, διεπομένην ἐν πολλοῖς καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ «vivere pericolosamente». Διότι τὰ τεχνικὰ τοῦ πολιτισμοῦ τούτου μέσα συνεπάγονται καὶ τὴν δημιουργίαν ποικίλων κινδύνων, οἵτινες καθημερινῶς πολλαπλασιάζονται. Ἀλλ' ἀκριβῶς, οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπαγορεύουν καὶ τὴν ἄγρυπνον ἀπὸ μέρους τῶν χειριζομένων τοὺς κινδύνους αὐτοὺς προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν τούτων.

Ἕνεκα τούτου καὶ ὁ Κῶδιξ ηὔξησε τὴν ποινὴν φυλακίσεως μέχρι 5 ἐτῶν. Ἀντιθέτως κατὰ τὰ παλαιότερα σχέδια (μέχρι καὶ τοῦ 1933) ὡρίζετο, ὡς βασικὴ

ποινὴ ἡ φυλάκισις μέχρι 3 ἐτῶν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ὑπαίτιος συνεπείᾳ τῆς ὑπηρεσίας του ἦτο ὑπόχρεως εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν, ὁπότε καὶ ἠδύναντο νὰ τῷ ἐπιβληθῇ φυλάκισις μέχρι 5 ἐτῶν.

Ἡ κατὰ τὸν Κώδικα καθιέρωσις ἐνιαίας ποινῆς διὰ πᾶσαν περίπτωσιν, μὲ τὴν εὐχέρειαν κινήσεως τοῦ δικαστοῦ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν 3 μηνῶν—5 ἐτῶν κατὰ τὴν in concreto κρίσιν αὐτοῦ, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τονίζεται, τὸ ἐπαγγελματικὸν καθῆκον ἢ ἡ ὑποχρέωσις εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε λόγον πρὸς αὐστηρὰν κρίσιν, λαμβανομένου ἄλλως τε, ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχον αἱ ἰδιαίτεραι αὗται ὑποχρεώσεις οὐδεμία θὰ ὑφίστατο ἀμέλεια. Ἀντιθέτως ὑπάρχουν περιπτώσεις βαρείας ἀμελείας μὲ σοβαρώτατα ἀποτελέσματα, ἔστω καὶ ἂν δὲν συντρέχουν οἱ ἰδιαίτεροι ὅροι τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιμέλειαν καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν κρίνεται ἐπαρκὴς ἡ μέχρι 3 ἐτῶν φυλάκισις. Οὕτω π.χ. ὅταν τις προσφέρῃ μεγάλην ποσότητα οἰνοπνευματώδους ποτοῦ εἰς ἄτομον ἐλαφροῦ νοητικοῦ, ἵνα μεθυσκόμενον διασκεδάσῃ τοὺς λοιποὺς, ἐντεῦθεν δὲ τοῦτο ἀποθνήσκει, ἀναμφισβητήτως εἶναι ἔνοχος αὐστηρᾶς κρίσεως καὶ ἀποδοκιμασίας(1).

---

(1) Βιβλιογραφία. Ἐκτὸς τῆς ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίας τοῦ Καθηγητοῦ Κου Γάφου, οὗτινος ὁ γράψας εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶναι μαθητής, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ κάτωθι βοηθήματα: Ζαχαροπούλου: Ἑλληνικὸς Πο.ν. Κῶδιξ (αἰτιολ. ἔκθεσις κ.λ.π.) ἔκδοσις 1950. Χωραφᾶ: Ἑλληνικὸν Ποιν. Δίκαιον Τόμος Α' 1943 Τόμος Β' 1945 καὶ ἔκδοσις τόμου Α' 1952. Τοῦ ἰδίου: Ἡ αὐτουργία κατὰ τὸν νέον Π.Κ. καὶ περὶ συναυτουργίας κατὰ τὸν νέον Π.Κ. (Ποιν. Χρονικὰ Α' σελ. 11 καὶ 105 ἑπ.). Ἡλιοπούλου: Σύστημα Ἑλλην. Ποιν. Δικαίου ἔκδοσις 1923. Κωστῆ—Μπουροπούλου: Ἑρμηνεία Ποιν. Νόμου Τόμος Β' ἔκδοσις 1926. Τζωρτζοπούλου: Σχόλια εἰς τὸν ἰσχύοντα Ποιν. Νόμον 1926—1927. Γάφου: Ποινικὸν Δίκαιον ἔκδ. 1947. Τοῦ ἰδίου: Συμμετοχὴ εἰς τὸ ἔγκλημα 1936. Γαρδίκα: Ἐγκληματολογία τόμος Α' ἔκδοσις 1948. Ζαγκαρόλα: Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀμβλώσεως εἰς τὸν νέον Π.Κ. (Ποιν. Χρονικὰ Α' σελ. 491 ἑπ,). Τούση—Γεωργίου: Ὁ νέος Ποιν. Κῶδιξ ἔκδ. 1951. Σιφναίου—Χαλκιᾶ: Ὁ νέος Ποιν. Κῶδιξ ἔκδοσις 1955. Σταΐκου: Ἐπίτομος Ἑρμηνεία Ἑλλ. Ποιν. Κώδικος 1953.

Ο ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

(Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» 1-1-55)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. (Ἰδ. ὑπ.)..—Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ Ὑπουργὸς Ὑγείας κ. Μοντέϊγ, περισσότεροι τῶν 13.000 Γάλλων ἀπέθανον ἐντὸς τοῦ 1953 ἐκ κηρώσεως τοῦ ἥπατος, ἡ ὁποία ὠφείλετο εἰς κατάχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ὁ κ. Μοντέϊγ ἐτόνισεν ὅτι τὸ 1952—53 ἡ Γαλλία κατηνάλωσε 47.000.000 λίτρας καθαροῦ οἰνοπνεύματος διὰ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἕκαστος Γάλλος καταναλίσκει κατὰ μέσον ὅρον 50 ἕως 54 λίτρας καθαροῦ οἰνοπνεύματος ἐτησίως, κάθε γυναῖκα 15 ἕως 18 λίτρας, ἐνῷ οἱ ἔφηβοι καταναλίσκουν τρεῖς φορὰς μεγαλυτέραν ποσότητα οἰνοπνεύματος τοῦ συνήθους. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὑποφέρουν σήμερον πολὺ περισσότερα ἄτομα ἀπὸ κήρωσιν τοῦ ἥπατος παρὰ ἀπὸ φυματίωσιν.

Ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς προσέθεσεν ὅτι μονίμως τὸ 31 ο)ο τῶν νοσηλευομένων εἰς τὰ Γαλλικὰ νοσοκομεῖα ἀσθενῶν ὑποφέρει ἀπὸ ἀσθενείας ὀφειλομένας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, τοῦτο δὲ στοιχίζει διὰ τὴν χώραν 150 δισ. φράγκων ἐτησίως.

ΜΟΝΤΕΡΝΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ** Ὑπαστ. Α'

1.—Τὸ μοντέρνον ἔγκλημα καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτοῦ.
2.—Ἀπαρίθμησις ἐνδεικτικῶς μοντέρνων ἐγκλημάτων.
3.—Σύγχρονος Ἀστυνομικὴ Τακτική.
4.—Ἀστυνομικὴ Ἐπιστήμη, Ἀστυνομικὴ Στρατηγική, Ἀστυνομικὴ Τακτική.

1. Τὸ μοντέρνον ἔγκλημα καὶ ἡ ἀντιμετώπισις αὐτοῦ.

Αἱ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα πρόοδοι τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν φυσικῶν καὶ μηχανικῶν τοιούτων διήνοιξαν νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δρᾶσιν καὶ ἐνέργειαν. Αἱ πρόσφατοι ὅμως πρόοδοι, αἵτινες κατατείνουν εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἀτόμων ἐγκλειομένης δυνάμεως, ἥτις ἀπροσμέτρητος τυγχάνει εἰς ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν, ἐπαπειλοῦν πλήρη ἐπανάστασιν καὶ ἀλλαγὴν τῆς ἐν γένει ζωῆς εἰς τὸ προσεχὲς καὶ ἀπώτερον μέλλον.

Γενικῶς τὰ διάφορα ἐπιτεύγματα καὶ δεδομένα τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, καίτοι ἤλλαξαν καὶ μετέβαλον ὁλοσχερῶς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, ἐλάχιστα παρὰ ταῦτα ἐπέδρασαν εἰς τὸν ἐσώτερον τοῦ ἀνθρώπου κόσμον, οὗτινος ἡ κακότης παραμένει σχεδὸν ἡ αὐτή.

Τὴν πραγματικὴν ταύτην κατάστασιν ὁ Pascal ἐχαρακτήρισεν διὰ τῆς ἑξῆς φράσεως : «Αἱ ἐφευρέσεις τῶν ἀνθρώπων προοδεύουσιν ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα, ἐνῷ ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ κακία τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἰδία».

Πράγματι, ἐνῷ ἡ ἰατρική, ἡ διαιτητικὴ κλπ. ἐπιστῆμαι ἐξηφάνισαν τὰς ἐπιδημίας τῆς ἄλλοτε καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς μακροζωΐας, οὐδόλως ἠδυνήθησαν νὰ βελτιώσουν τὴν πνευματικὴν καὶ δὴ τὴν ἠθικὴν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὕτω πάμπολλοι ἄνθρωποι παραμένουν εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἡλικίαν τῶν 12 ἐτῶν, πτωχοὶ τῷ πνεύματι καὶ ἠθικῶς ἠλίθιοι. Ὁ εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα ἀριθμὸς τῶν νοσηλευομένων παραφρόνων αὐξάνει, ἡ ἐγκληματικότης γιγαντοῦται καὶ λαμβάνει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις, ἐνῶ τὰ ὁμαλὰ καὶ φυσιολογικὰ ἄτομα, συνθλίβονται ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἀνικάνων νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὴν ζωήν.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω καὶ γνωστοῦ ὄντος, ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶναι συνυφασμένον μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὡς ἡ ἄκανθος μετὰ τοῦ εὐωδεστέρου τῶν ἀνθέων τοῦ ῥόδου, αὐτονόητος τυγχάνει ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐγκληματιῶν ἐφαρμογὴ ἐπιστημονικῶν μεθόδων πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀντικοινωνικῶν σκοπῶν των καὶ ἡ τελειοποίησις αὐτῶν εἰς τὰς περὶ τὴν διάπραξιν τῶν ἐγκλημάτων μεθόδους κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ καθίστανται οὗτοι ὁλοὲν λεπτότεροι, δολιότεροι καὶ ἐπικινδυνέστεροι τῆς χθές.

Τὰ ἐγκλήματα, ὧν ὁ τρόπος διαπράξεως ἐρείδεται ἐπὶ τῶν προόδων καὶ δεδομένων τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, ὡς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπόρροια τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, καλῶ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν λόγῳ ἐγκλημάτων, αἱ ἁπανταχοῦ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μετέρχωνται καὶ ἐφαρμόζουν τρόπους καὶ μεθόδους ἐπιστημονικάς. Πρὸς τὸν σκοπὸν μάλιστα τοῦτον ἱδρύθησαν καὶ λειτουργοῦν πάσης φύσεως ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια. Ὅθεν οἰκόθεν νοεῖται ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς τῆς σήμερον πρὸς ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, πλὴν τοῦ ὅτι δέον νὰ ἔχῃ σιδηρᾶν ὑγείαν, ἵνα ἀνθέξῃ εἰς τὸν ἀέναον μόχθον καὶ τὰς παντοειδεῖς κοπώσεις τοῦ ἐπαγγέλματός του, δέον νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ πεπαιδευμένος, πολυπράγμων καὶ πολυμήχανος, καθ' ὅσον πρὸς ἐξιχνίασιν τῶν μοντέρνων ἐγκλημάτων καλεῖται νὰ ἐφαρμόζῃ μεθόδους καὶ συστήματα ἐπιστημονικά, λεπτὰ καὶ πολύπλοκα.

Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς σήμερον δὲν εἶναι ὁ ἐμπειρογνώμων τῆς χθές. Οὗτος ἀσχολεῖται μὲ πάσης φύσεως θέματα κατὰ τρόπον, ὥστε ἐκὼν ἢ ἄκων νὰ ὑπεισέρ-

χεται ἐνεργῶς εἰς τὰ διάφορα φαινόμενα καὶ συμβάντα τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ νὰ καθίσταται μάρτυς ὅλων σχεδὸν τῶν μορφῶν τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως καὶ δραστηριότητος. Εἰς τοῦτον, τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ἡ σύγχρονος ζωή, τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ παρακολουθῇ τὸ ἐκτιλυσσόμενον γιγαντιαῖον κοινωνικὸν θέαμα καὶ νὰ μελετᾷ τὰ ἄπειρα κοινωνικὰ φαινόμενα. Τέλος ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὸ γραφεῖον του ἐπιλαμβανόμενος πάσης φύσεως δαιδαλωδῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν πολυπλοκότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐναγκαλιζόμενος συλλήβδην τὰ ἐξεταζόμενα φαινόμενα καὶ τὸν τρόπον ἐκδηλώσεώς των, ἐρευνῶν τὰ μέσα διαπράξεως αὐτῶν ὡς καὶ τὴν συνείδησιν τῶν δραστῶν καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἐπομένως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς σήμερον ἀνήχθη ἀναντιλέκτως εἰς ἐπιστήμην πολύμορφον, πολισχιδῆ καὶ εὐρυτάτην.

Τὸ σύνολον τῆς ἀπανταχοῦ ἐγκληματικότητος, ἐξεταζόμενον κατὰ χώρας ἀποδεικνύει κατὰ κανόνα ὅτι αὕτη εἶναι ὀλιγώτερον τρομακτικὴ καὶ ἀγρία τῆς πρὸ πεντηκονταετίας τοιαύτης καὶ τοῦτο, διότι ὁ σύγχρονος καὶ μοντέρνος πλέον ἐγκληματίας προτιμᾷ π.χ. τὴν δι' ἀπάτης ἢ πλαστογραφίας προσαύξησιν τῆς περιουσίας του ἢ ἐξεύρεσιν τῶν μέσων συντηρήσεώς του, παρὰ τὴν διὰ φόνου ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω.

2. Ἀπαρίθμησις ἐνδεικτικῶς μοντέρνων ἐγκλημάτων.

Τὸ πλῆθος τῶν μοντέρνων ἐγκλημάτων καθ' ἑκάστην προσαυξάνεται κατὰ τρόπον, ὥστε ἡ ἀπαρίθμησις τούτων νὰ καθίσταται ἂν ὄχι ἀδύνατος τουλάχιστον λίαν δυσχερής, διὸ τὰ κατωτέρω ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν.

Σήμερον ἡ ἀπάτη συνεχῶς αὐξάνει ἰδίᾳ εἰς τὰς πόλεις ἔνθα ὁ ὑφιστάμενος πλοῦτος διεγείρει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ εὐκόλου κέρδους, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον πλούσιοι καὶ πτωχοὶ συμβιοῦν καὶ συναλλάσσονται ἐν τῷ καθ' ἡμέρα βίῳ καὶ ζῶσιν οἱ μὲν παραπλεύρως τῶν δέ.

Ἡ τεραστία ἀνάπτυξις τῆς κινητῆς περιουσίας καὶ ἡ ἐντατικὴ κυκλοφορία τοῦ πλούτου συνετέλεσαν εἰς τὴν γέννεσιν τοῦ ἰδιοτύπου ἐγκλήματος τῆς καταχρήσεως, αἱ δὲ ἔντονοι καὶ ἐν εὐρείᾳ ἐκτάσει συναλλαγαὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πλαστογραφίας.

Τὰ μέσα συγκοινωνίας, αἱ εὐκολίαι ἀγορᾶς, πληρωμῆς καὶ ἀποστολῆς διαφόρων ἀγαθῶν ὡς καὶ αἱ πειστικαὶ προσφοραὶ τῶν μεσιτῶν, διέδωσαν πολυτελεῖς ἕξεις πρὸς πάντας σχεδόν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς ὑπεξαιρέσεως καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἐγκλημάτων.

Ἡ χημεία διὰ τῶν διαφόρων προϊόντων της ἐπέτρεψεν τὴν ἄνευ ἀγριότητος καὶ αἱματοχυσίας διάπραξιν διαφόρων ἐγκλημάτων. Τὰ ἀλκαλοειδῆ χρησιμοποιοῦνται πρὸς διάπραξιν δηλητηριάσεων κλπ. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια προσφέρεται εἰς τὴν διάρρηξιν τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ ἄλλων μεταλλίνων κατασκευασμάτων. Οἱ διαρρῆκται χρησιμοποιοῦν τὰ παρὰ τῆς μηχανικῆς προσφερόμενα σύγχρονα τέλεια ἐργαλεῖα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐγκληματικῶν σκοπῶν των.

Τὸ τηλέφωνον συνετέλεσεν εἰς τὴν διάπραξιν πρωτοτύπων ἀπατῶν, ἐκβιασμῶν κλπ.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐχρησιμοποιήθη οὐ μόνον διὰ τὴν φυγὴν τῶν δραστῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσον διαπράξεως διαφόρων ἐγκλημάτων π. χ. ἁπαγωγῶν, ἁρπαγῶν, λῃστειῶν κλπ.

Τὸ ἀεροπλάνον ἐχρησιμοποιήθη ὡσαύτως διὰ τὴν φυγὴν τῶν δραστῶν, ὡς μέσον μεταφορᾶς λαθραίων, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκὸς κλπ.

Τὸ ἄσεμνον καὶ ἀκόλαστον βιβλίον, αἱ ἄσεμνοι εἰκόνες, ὁ κινηματογράφος, ὁ τύπος καὶ τὸ θέατρον προσηύξησαν τὰ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλήματα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν καθ' ἑκάστην προσαυξάνει ἐπικινδύνως καὶ ἀνησυχητικῶς.

Τὸ πολιτικὸν καὶ συνωμοτικὸν ἔγκλημα διαπράττεται ὑπὸ ὅλως καταχθονίους καὶ πολυπλόκους τρόπους.

Τέλος ἡ φωτογραφία καὶ ἡ ἔντεχνος χρησιμοποίησις διαφόρων μεθόδων ἐπέτρεψαν τὴν πραγματοποίησιν βδελυρῶν ἐκβιασμῶν.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς παρατηρουμένης ἀστυφιλίας ὑπάρχει σπέρμα ἐγκληματικότητος ἀφθονώτερον καὶ δραστικώτερον εἰς τὰς πόλεις, παρὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς ἃς τὸ ἔγκλημα εἶναι κατὰ κανόνα βίαιον, ἄγριον καὶ ἔχει τὴν αἰτίαν του ὡς ἐν πολλοῖς εἰς τὸ συναίσθημα τῆς ἐκδικήσεως. Πλὴν τούτου εἰς τὰς πόλεις οἱ κακοποιοί, λόγῳ τῶν ὑπαρχόντων μέσων καὶ εὐκολιῶν, παρουσιάζουν ἐφευρετικότητα πανοῦργον, ἀήθη καὶ ἰδιόρρυθμον πρὸς διάπραξιν τῶν ἐγκληματικῶν των σχεδίων. Κατὰ συνέπειαν ἡ δραστηριότης, ἡ ἐνεργητικότης, ἡ μεθοδικότης καὶ ἡ κατάρτισις ἰδίᾳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρετούντων ἀστυνομικῶν ὀργάνων δέον νὰ ἐξαρθῇ καὶ νὰ ἐφελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἰθυνόντων γενικῶς, ὥστε οὗτοι νὰ τύχουν τῆς δεούσης ἐπιλογῆς, ἐκπαιδεύσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀμοιβῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν.

3. Σύγχρονος Ἀστυνομικὴ Τακτική.

Ἡ ἀντιμετώπισις καὶ καταπολέμησις μιᾶς τοιαύτης καὶ τηλικαύτης μοντέρνας, καταχθονίου, πολυμηχάνου καὶ πανούργου ἐγκληματικότητος ἔχει ἀνατεθῇ ὡς γνωστὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Αὕτη πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ τόσον Ἐθνικοῦ, κοινωφελοῦς, σπουδαιοτάτου, λεπτοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ πλέον ἔργου της ἀντιτάσσει ὡς προείπομεν τὰ παρὰ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν διδασκόμενα καὶ παρεχόμενα μέσα ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας διδάγματα, ἅτινα θὰ ἔδει νὰ εἶχον συγκεντρωθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ κατὰ τρόπον, ὥστε ταῦτα νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς νεωτέρους ὡς ἱερὰ διδάγματα ἐξαγορασθέντα δι' ἀπροσμετρήτων κόπων καὶ ἀφθόνων θυσιῶν αἵματος τῶν προγενεστέρων.

Εἰδικώτερον ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ὡς εἴρηται καταστάσεως ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν γνώσεως τῶν διδαγμάτων καὶ συμπερασμάτων τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, τῶν νόμων, τῆς ἐγκληματολογίας, τῆς γραφολογίας, τῆς ἰατροδικαστικῆς, τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνακριτικῆς, τῆς τοξικολογίας, τῆς γενικῆς ἀναλυτικῆς καὶ δικαστικῆς ψυχολογίας, τῆς Ἐγκληματολογικῆς κοινωνιολογίας, τῆς φωτογραφικῆς τέχνης ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἄλλων τεχνῶν παρεχομένων ἐπωφελῶν γνώσεων καὶ μεθόδων.

4. Ἀστυνομικὴ Ἐπιστήμη, Ἀστυνομικὴ Στρατηγική, Ἀστυνομικὴ Τακτική.

Τὸ σύνολον τῶν καταλλήλων τμημάτων τῶν ὡς ἄνω ἐπιστημῶν δεόντως συμπλεκομένων, ἀποτελεῖ τὴν καλουμένην **Ἀστυνομικὴν Ἐπιστήμην.**

Ἡ ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τῆς Ἀστυνομίας μεθοδικὴ κατεύθυνσις βάσει τῆς Ἀστυνομικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐμπειρίας τοῦ ὅλου ἔργου τῆς προλήψεως διαπράξεως ἐγκληματικῶν πράξεων, ἀποτελεῖ τὴν καλουμένην **Ἀστυνομικὴν Στρατηγικήν.**

Ἡ μετ' ἐπιστημονικότητος καὶ δεξιοτεχνίας ἐφαρμογὴ τῆς Ἀστυνομικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν διδαγμάτων τῆς ἐμπειρίας πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν δραστῶν ἐγκληματικῆς τινος πράξεως, ἀποτελεῖ τὴν καλουμένην **Ἀστυνομικὴν Τακτικήν.**

Περὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν κλάδων εἰς οὓς συμπεριλαμβάνεται τὸ ἅπαντον τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τοῦ συγχρόνου ἀστυνομικοῦ, οὐδὲν δύνανται ἐνταῦθα νὰ λεχθῇ ὡς ἐκ τῆς εὐρύτητος αὐτῶν.

Πλήν, πρὸς ὁλοκληρωτικὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς τακτικῆς ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅπως, οἱ ἁρμόδιοι πρὸς τοῦτο διατάξωσι τὴν συγκρότησιν, ταξιθέτησιν καὶ ἐκτύπωσιν τῶν ἐξαιρετικῶν ἑκάστοτε Ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν, πρὸς διαλεύκανσιν μοντέρνων ἐγκλημάτων, καθ' ὅσον ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα αὗται ἀπόλλυνται ἅμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τοῦ Σώματος τῶν παλαιῶν βετεράνων τούτου, τινὲς τῶν ὁποίων διεδραμάτισαν σπουδαιότατον ρόλον εἰς τοιούτου εἴδους Ἀστυνομικὰς ἐνεργείας.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ *C. SANNIE,* Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου
Ἐγκληματικῆς Σημάνσεως τῆς Ἀστυν. Παρισίων

Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις ποία θύελλα διαμαρτυριῶν θὰ ἐγείρετο ἐὰν φιλοπαίγμων τις Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐσοφίζετο αἴφνης τὴν ἐπὶ ἁπασῶν τῶν γεφυρῶν τῶν μεγάλων ποταμῶν τῆς Γαλλίας ἐγκατάστασιν ζώνης ἑποπτῶν, οἵτινες θὰ ἠξίουν διὰ τὴν διέλευσιν ἐκ τῶν γεφυρῶν τούτων, εἰδικὴν ἄδειαν καὶ τὴν καταβολὴν διοδίων. Εἶναι πιθανὸν ὅτι τοιοῦτον τι μέτρον θὰ κατηργεῖτο, πρὶν ἢ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν.

Ἐκ πείρας ἄλλωστε γνωρίζομεν τὴν ἐνόχλησιν ἣν ἠσθάνθη ὁ Γαλλικὸς λαὸς ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἐγκατέστησαν κατὰ τὸ 1950 μίαν ὀροθετικὴν γραμμὴν διαχωρίζουσαν τὴν Γαλλίαν εἰς δύο τμήματα.

Καὶ ἐν τούτοις, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ἀνάγκαι τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν οὐδέποτε ὑπῆρξαν μεγαλύτεραι καὶ καθ' ἣν ὥραν ἀφάνταστοι δυνατότητες μεταβάσεως ἐντὸς ὡρῶν τινων εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς ὑδρογείου ὑπάρχουσι, ἐξακολουθοῦμεν νὰ δεχώμεθα ἀγογγύστως ὅπως τοιοῦτοι φραγμοὶ ὑψοῦνται μεταξὺ τῶν συνόρων ὅλων τῶν Ἐθνῶν.Ἀλλὰ ἔτι μᾶλλον ἀκατανόητον καθίσταται τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ ἑνὸς σημείου τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς ἕτερον, ὄχι μόνον ἡ καταβολὴ φόρων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον βαρέων ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ ἡ ἀπώλεια πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐγγράφων καὶ θεωρήσεων διὰ ἁπλῆν πτῆσιν ὑπεράνω τῶν ἐδαφῶν διὰ τῶν ὁποίων ὀφείλομεν νὰ διέλθωμεν.

Ποῖος λοιπὸν ὁ λόγος ὁ ἐπιβάλλων τὴν κατοχὴν διαβατηρίου διὰ τὴν διάβασιν τῶν συνόρων; Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τοῦτο γίνεται ἁπλῶς καὶ μόνον πρὸς εἴσπραξιν τῶν σχετικῶν τελῶν. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο θὰ ἦτο ἀληθῶς ὑπερβολικὰ γελοῖον. Πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρόκειται οὐσιαστικῶς περὶ ἐλέγχου τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται εἰς μίαν χώραν ἢ ἐξέρχονται ἐκ ταύτης, πρόκειται ὅθεν περὶ μέτρου «Ἀστυνομίας» ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνοῦς.

Ἐλαχίστη ὑπάρχει ἀνάγκη καταδείξεως ὅτι τὸ διαβατήριον, οἷον τοῦτο νοεῖται σήμερον, δὲν παρέχει ἐν τῇ πραγματικότητι ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐποπτείαν μιᾶς χώρας.

Ἡ πεῖρα τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς ἐδίδαξε εἰς μέγιστον ἀριθμὸν Γάλλων τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀποκτῶνται πλαστὰ ἔγγραφα, δύναμαι δὲ νὰ βεβαιώσω, ὅτι τὰ πλαστὰ ταῦτα ἔγγραφα ἦσαν πάντοτε ἐν ἀπολύτῳ τάξει. Δὲν φαντάζομαι δὲ ἐν προκειμένῳ, ὅτι θὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ὅστις θὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἀναγνώστας τῆς Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας ὅτι οἱ κακοποιοὶ πάσης κατηγορίας, ἔτι δὲ μᾶλλον οἱ διεθνεῖς τοιοῦτοι, οἵτινες καὶ μᾶς ἐνδιαφέρουσιν εἰδικῶς ἐνταῦθα, δὲν ἔχουσι νὰ προσθέσωσι τίποτε εἰς τὰς γνώσεις των ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγγράφων ταυτότητος καὶ τῶν διαβατηρίων.

Ἐὰν ἄτομόν τι ἐπιθυμῇ νὰ ἀποκτήσῃ, διαβατήριον, τὸ δελτίον ταυτότητός του θὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀστικήν του κατάστασιν, θὰ τῷ ζητηθῶσι δὲ ἐκ νέου τὰ αὐτὰ ἔγγραφα (δικαιολογητικὰ) ὡς τὰ χρησιμεύσαντα διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δελτίου ταυτότητος. Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἔλεγχος εἶναι δυνατός, εἶναι δυνατὸν τὸ ἄτομον τοῦτο νὰ ἔχῃ εἰς βάρος του δέκα καταδίκας, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ ἔχῃ δραπετεύσει ἐκ τῶν φυλακῶν, καὶ νὰ τῷ χορηγηθοῦν ἓν ἢ καὶ περισσότερα διαβατήρια, ἅτινα θὰ τῷ παράσχωσι τὴν δυνατότητα, ἐὰν ἀποκτήσῃ καὶ τὰς ἀπαραιτήτους θεωρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, νὰ διαβῇ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ τὰ σύνορα. Ἀλλά, θὰ εἴπῃ τις ὅτι, τὸ διαβατήριον ὡς καὶ τὸ δελτίον ταυτότητος φέρουν περιγραφὴν τοῦ ἀτόμου. Θὰ ἐθεώρουν ἐμαυτὸν εὐτυχῆ ἐὰν ἐγνώριζον τὸ ὄνομα καὶ ἑνὸς μόνον κακοποιοῦ συλληφθέντος χάρις εἰς τὴν ἀτομικὴν περιγραφὴν τοῦ διαβατηρίου του.

Ἀπομένει ἡ φωτογραφία. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ μεγάλην ἀξίαν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, ὑπὸ δύο ὅμως οὐσιώδεις προυποθέσεις: Πρῶτον, ἡ ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου ἐπικεκολλημένη φωτογραφία

πρέπει νὰ εἶναι μία ἀνθρωπομετρικὴ τοιαύτη, ὅπως αὕτη ἔχῃ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Bertillon, καὶ δεύτερον, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων ἔχουσι τὰς ἱκανότητας, διὰ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης φωτογραφίας, ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Δυστυχῶς τοῦτο δὲν συμβαίνει εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ εἶναι κἄπως δύσκολον νὰ διορθωθῇ τὸ κακόν.

Πῶς πράγματι νὰ ἀπαιτήσῃ τις ὅπως ὅλα τὰ ἄτομα τὰ ἔχοντα ἀνάγκην διαβατηρίου ἐφοδιασθῶσιν μὲ φωτογραφίας ληφθείσας κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς τόσον ἰδιάζοντας οὓς καθορίζει ὁ Bertillon;

Αἱ διὰ τὰς ταυτότητας σήμερον χρησιμοποιούμεναι φωτογραφίαι λαμβάνονται εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα εἶναι εἰς τόσον κακὴν κατάστασιν ἀπὸ ἀνθρωπομετρικῆς ἀπόψεως ὥστε εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος προσώπου τινὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φωτογραφίας ταύτης.

Μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες εἶναι ἱκανοὶ νὰ διαγνώσωσι καὶ ἑρμηνεύσωσι τὰ στοιχεῖα τῆς περιγραφῆς τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου τῆς φωτογραφίας.

Πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως διεθνοῦς Ἀστυνομίας, τὸ διαβατήριον οἷον εἶναι σήμερον, δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἐγγύησιν. Ἡ χρησιμότης του περιορίζεται εἰς τὸ νὰ εἶναι τοῦτο μία σημαντικὴ ἐνόχλησις διὰ τοὺς τιμίους ἀνθρώπους, τοὺς ἠναγκασμένους νὰ χρησιμοποιῶσι καὶ νὰ ἀνανεῶσι τοῦτο, προσκομίζοντες ἑκάστοτε τὰ αὐτὰ δικαιολογητικὰ καὶ χάνοντες ἑκάστοτε τὸν αὐτὸν χρόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνωφελῶν διατυπώσεων. Ἐν τούτοις, οὐδεὶς διανοεῖται νὰ ἀντιτείνῃ εἰς τὸ ὅτι αὐστηρὸς ἔλεγχος τῶν διεθνῶν ταξιδιωτῶν, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν μέσον, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ταξιδιώτας εἰς τὰς σημερινὰς ταλαιπωρίας, θὰ ἐπέτρεπε τὸν ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον τῆς ταυτότητος καὶ τῶν μετακινήσεών των.

Κατὰ τὴν γνώμην μας, τὸ μέσον τοῦτο ὑφίσταται, εἶναι δὲ ἁπλούστατον. Συνίσταται εἰς τὴν θέσπισιν, κατόπιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν διαφόρων Ἐθνῶν, διαβατηρίου ἰσχύοντος δι' ὅλας τὰς χώρας αἵτινες τυγχάνουσι μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου ἐκδόσεώς του. Τὸ διαβατήριον τοῦτο θὰ ἴσχυε διὰ μακρὰν χρονικὴν περίοδον ἢ καὶ ὁριστικῶς, καὶ θὰ ἔφερε τὰ μόνα ἀπόλυτα ἀτομικὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητος τοῦ κατόχου, τὰ δακτυλικὰ τουτέστι ἀποτυπώματα.

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τεθῶσι τὰ ἀποτυπώματα καὶ τῶν δέκα δακτύλων, ἂν καὶ τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἦτο προφανῶς προτιμώτερον. Ἀντιθέτως, καὶ εἰς τοῦτο ἔγκειται ὁ νεωτερισμὸς τοῦ παρόντος σχεδίου, ὁ αἰτῶν τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίου θὰ ὤφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γραφεῖον Ἀστυνομίας τῆς χώρας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του, τὰ ἀποτυπώματα τῶν δέκα δακτύλων του. Τὸ δακτυλοσκοπικὸν τοῦτο δελτίον του θὰ διεβιβάζετο ἀμέσως εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ὅπερ καὶ θὰ τὸ ἐκοινοποίῃ εἰς ὅλα τὰ Ἐθνικὰ Γραφεῖα τῶν χωρῶν διὰ τὰς ὁποίας τὸ διαβατήριον θὰ εἶχε ἰσχύν. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δελτίου τούτου θὰ ἐγίνετο ἔρευνα εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Ἐθνικῶν τούτων γραφείων καταδεικνύουσα ἐὰν τὸ πρόσωπον ἦτο σεσημασμένον, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἀπερρίπτετο ἡ αἴτησις χορηγήσεως διαβατηρίου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, τὸ δακτυλοσκοπικὸν δελτίον τὸ διαβιβασθὲν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου θὰ ἐτοποθετεῖτο εἰς τὰ οἰκεῖα ἀρχεῖα ἑκάστου Ἐθνικοῦ Γραφείου καὶ ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, θὰ διεβιβάζετο δελτίον ἀρνητικῆς ἐρεύνης. Τὸ γραφεῖον τοῦτο θὰ εἰδοποίῃ τὸ Ἐθνικὸν Γραφεῖον ἐξ οὗ προέρχεται ἡ αἴτησις ὅτι οὐδὲν ἀντιτίθετο ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκληματολογικῆς, εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ τὸ διαβατήριον θὰ ἐχορηγεῖτο. Αἱ προκαταρκτικαὶ αὐταὶ διατυπώσεις θὰ ἀπήτουν ἴσως ἀρκετὸν χρόνον (15 ἡμέρας ἕως 2 μῆνας) ἀλλὰ θὰ παρεῖχον ἀφ' ἑνὸς μίαν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου

καὶ μόνη ἡ κατάργησις τῶν συχνῶν ἀνανεώσεων καὶ ταλαιπωριῶν θὰ ἐξουδετέρῃ τὴν ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν ἀπώλειαν χρόνου.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν ταξιδιωτῶν θὰ προετίμα τὴν ἀναμονὴν τριῶν ἢ τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν, ὡς νῦν συμβαίνει, νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις κατὰ διαφόρους περιόδους ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν.

Ἡ ἐκ τῆς θεσπίσεως τοῦ νέου διαβατηρίου ἀσφάλεια θὰ ἦτο ἀπόλυτος, διότι ὁ ἔλεγχος εἰς τὰ σύνορα ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας θὰ ἦτο ἁπλοῦς. Οὐδὲν εἶναι πράγματι εὐκολώτερον ἀπὸ τὴν παραβολὴν δύο δακτυλοσκοπικῶν δελτίων ἢ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἑνὸς ἀτόμου πρὸς τὰ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου. Πᾶς ἀστυνομικὸς γνωρίζων τὸ ἐπάγγελμά του ὀφείλει νὰ εἶναι ἱκανὸς διὰ τοιαύτην ἐργασίαν, ἐξ ἄλλου καὶ ἂν ἀκόμη ἄτομόν τι κατέχον ἐπ' ὀνόματί του διεθνὲς διαβατήριον ἤλλασσε τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἀστικήν του κατάστασιν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰκόνα τῶν δακτυλικῶν του ἀποτυπωμάτων.

Δύο ἀντιρρήσεις δύνανται ἐν τούτοις νὰ προβληθῶσι εἰς τὴν πρότασιν ταύτην. Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι μερικαὶ χῶραι ἀξιοῦσι τὴν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων παρὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπων των. Ἡ θεώρησις ἐν τούτοις εἶναι ἀνεξάρτητος τῶν μορφῶν τοῦ διαβατηρίου καὶ τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν διατήρησιν τοῦ μέτρου τούτου ἂν καὶ συνεχῶς αὐξάνει ἡ τάσις ὑπὲρ τῆς καταργήσεώς του. Ἐκτὸς τούτου θὰ ἦτο προτιμώτερον ὅπως αἱ θεωρήσεις χορηγοῦνται ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ δελτίου ἐρεύνης, ὑπὸ τῶν ἰδίων διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν χωρῶν διὰ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ αἴτησις. Οὕτω θὰ καταστῇ εὐκολώτερος ὁ ἔλεγχος τῆς εἰσόδου ἑνὸς ταξιδιώτου ὑπόπτου καὶ κατόχου Διεθνοῦς διαβατηρίου, διότι θὰ εἶναι ἀρκετὸν ὅπως τὰ γραφεῖα ταῦτα κοινοποιήσωσι εἰς τοὺς συνοριακοὺς σταθμοὺς τὰ χαρακτηριστικά, τὴν φωτογραφίαν καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ ταξιδιώτου, διὰ νὰ καταστῇ ὁ ἔλεγχος πολὺ περισσότερον ἄνετος καὶ περισσότερον τελεσφόρος.

Ἡ δευτέρα ἀντίρρησις εἶναι ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ παρὰ ἑκάστῳ Ἐθνικῷ Γραφείῳ μία Ὑπηρεσία Διαβατηρίων μετὰ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ της εὑρετηρίου. Αἱ Ὑπηρεσίαι αὗται ὑφίστανται ἐν τούτοις εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ προσαρτηθῶσι εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γραφεῖον, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχει ἤδη συμβῇ.

Ἀντιθέτως, θὰ ἀπητεῖτο ἡ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, διοργάνωσις Ὑπηρεσίας διὰ τὴν διαβίβασιν καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτήσεων, φρονοῦμεν δὲ ὅτι τὰ ἐκ τῆς δημιουργίας τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ὀφέλη εἶναι τοιοῦτα ὥστε θὰ ἐδικαιολόγουν πλήρως τὴν νέαν ταύτην ἐπέκτασιν.

Ἴσως φανῇ ἐκπληκτικὸν τὸ ὅτι μία τοιαύτη λύσις δὲν ἀντιμετωπίσθη ἐνωρίτερον. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ ὅλον πρόβλημα τοῦ διαβατηρίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ δελτίου ταυτότητος, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀστικῆς καταστάσεως τῶν ἰδιωτῶν, τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης εὑρισκομένης ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα διὰ τὸ πλεῖστον τῶν χωρῶν.

Εἶναι πιθανὸν ὅτι, ἐὰν τοιοῦτον τι σχέδιον ἐπραγματοποιεῖτο, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ τὴν ὁριστικὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἐθνικοῦ Διαβατηρίου καὶ τὴν ἀντικατάστασίν του διὰ τοῦ διεθνοῦς τοιούτου. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὸ διεθνὲς διαβατήριον θὰ ἦτο μία σημαντικὴ βοήθεια εἰς τὸ πεδίον τοῦ ἐλέγχου τῶν ταξιδιωτῶν ὡς καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν διεθνῶν κακοποιῶν. Δὲν εἶναι ἄλλωστε τοῦτο τὸ οὐσιῶδες καθῆκον τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας;

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Ὑπὸ *GULLBRAND NYHUS*, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Δ. Ντζιώρα, Ὑπαστυνόμου Α΄, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Revue moderne de la Police»

Ἡ Νορβηγικὴ Ἀστυνομία ἔχει τὰ ἴδια σχεδὸν καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις μὲ τὰς Ἀστυνομίας τῶν ἄλλων Δυτικῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Οὕτω τὸ καθῆκον αὐτῆς, κατὰ τοὺς κανονισμούς της ἐν γένει, συνίσταται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πολίτου, διὰ πάσης νομίμου ἐνεργείας, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ τάξις καὶ ἡσυχία, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν πρόληψιν παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν. Αὕτη περαιτέρω ἔχει ἐξ ἴσου τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὅλαι αἱ ἐγκληματικαὶ πράξεις ἀποτρέπωνται, ἐν ταῖς περιπτώσεσιν δὲ καθ' ἃς λαμβάνουν χώραν τοιαῦται, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων καὶ τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα δικασθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Νόμου.

Ἡ Νορβηγικὴ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ ἐνιαῖον Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἔθνους, εἶναι δηλ. Ἐθνικὴ Ἀστυνομία καὶ ἡ Διοίκησίς της, κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἔτη, ἐθεωρήθη ἀποκλειστικῶς ὡς μία ἐπιβεβλημένη κατάστασις. Ἡ χώρα εἶναι διῃρημένη εἰς 54 Ἀστυνομικὰ Διαμερίσματα, τὸ ἐνδιαφέρον (σπουδαιότης) τῶν

Ἡ ἔφιππος Ἀστυνομία τοῦ Ὄσλο

ὁποίων ποικίλει, ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ λαοῦ. Τὰ πλεῖστα τῶν Ἀστυνομικῶν Διαμερισμάτων (Cantons) περιλαμβάνουν, ἐξαιρέσει μιᾶς ἢ περισσοτέρων πόλεων, καὶ τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν τῶν περιχώρων τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ἡ ἕδρα τοῦ «καντονίου». Αἱ περισσότερον μεγάλαι πόλεις (τρεῖς ἢ τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν) ἀποτελοῦν ἐν τούτοις ἰδιαίτερον Ἀστυνομικὸν Διαμέρισμα). (χωρὶς δηλ. νὰ ὑπάγεται εἰς αὐτὸ καὶ ἡ περιοχὴ τῶν περιχώρων, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ καλούμενον ἀγροτικὸν καντόνιον).

Ἡ ἀνωτάτη Διοίκησις τῆς Ἀστυνομίας ἑκάστου καντονίου εἶναι ἀνατεθει-

μένη εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῆς 'Αστυνομίας. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, κινούμενος ὡς Προϊστάμενος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς 'Αστυνομίας, ἀσκεῖ ὁλόκληρον τὴν ἀνωτέραν ἐπ' αὐτῶν ἐποπτείαν. Ὅταν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης εἶπον ὅτι ἡ 'Αστυνομία τῆς Νορβηγίας εἶναι ἐνιαία, ἐνοποιημένη, ἠννόουν δι' αὐτοῦ ὅτι ἕκαστος τῶν 54 Διευθυντῶν τῆς 'Αστυνομίας, ἔχει τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ καντονίου του, τῶν ἔργων του ἐπεκτεινομένων, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς 'Αστυνομίας τῆς Ὑπηρεσίας Τάξεως, ὅσον καὶ εἰς τὸν Τομέα τῆς 'Αστυνομίας 'Ασφαλείας. Μία Ὑπηρεσία 'Αστυνομίας εἰδικῆς τάξεως, μία 'Αστυνομία διώξεως τῆς αἰσχροκερδείας ἢ μία 'Αστυνομία 'Ασφαλείας, δὲν εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, αὐθύπαρκτοι. 'Εκτὸς ὅμως τῶν μεγάλων καντονίων, ἡ 'Αστυνομία εἶναι διηρημένη ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν των εἰς διαφόρους Ὑπηρεσίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει εἰδικὰ καθήκοντα. Κατὰ κύριον λόγον εἰς τὰ πλεῖστα τῶν καντονίων ἡ 'Αστυνομία ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς 'Αστυνομίας Τάξεως καὶ τὴν τοιαύτην τῆς 'Αστυνομίας 'Ασφαλείας. Εἰς τὰ κατ' ἰδίαν καντόνια, ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ ὑπάρχουν ὑπ' αὐτὸν καὶ ἕτεροι ἀνώτεροι ἀστυνομικοὶ τῆς Βασιλικῆς 'Αστυνομίας.

Οὗτοι εἶναι οἱ Ὑποδιευθυνταί, οἱ Προϊστάμενοι 'Αστυνόμοι (Διαμερισματάρχαι) καὶ οἱ 'Αστυνόμοι.

Ὑποδιευθυντὰς δὲν συναντῶμεν, εἰμὴ εἰς τὰ πλέον μεγάλα καὶ πλέον ἀξιόλογα «καντόνια» τῆς 'Αστυνομίας, ἔνθα καὶ ἐνεργοῦν καὶ κινοῦνται, ὡς Προϊστάμενοι τῶν εἰδικῶν ἐπὶ μέρους Ὑπηρεσιῶν ἢ Διαμερισμάτων των. 'Εν τῇ περιπτώσει ἐπὶ παραδείγματι καθ' ἣν τις τούτων εἶναι τοποθετημένος ὡς Διοικητὴς τῆς 'Αστυνομίας 'Ασφαλείας τοῦ καντονίου ἔνθα ὑπηρετεῖ, ὁ τίτλος του εἶναι «Διοικητὴς τῆς 'Αστυνομίας 'Ασφαλείας τοῦ τάδε Διαμερίσματος (Κοντονίου)». Διὰ τὴν ὥραν, ὑπάρχουν 12 Ὑποδιευθυνταὶ εἰς τὴν Νορβηγίαν.

Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν καντονίων τῆς 'Αστυνομίας, δὲν ὑπάρχουν Ὑποδιευθυνταί, ἀλλ' ἀπεναντίας, ὑπάρχει ἕνας Προϊστάμενος (ἀνώτερος) 'Αστυνόμος, δηλ. Διαμερισματάρχης ἢ ἕνας 'Αστυνόμος, οἵτινες καὶ εἶναι οἱ ἄμεσοι ὑποκατάστατοι τοῦ Διευθυντοῦ. Τὰ ἔργα τούτων ποικίλουν αἰσθητῶς, πλὴν κατὰ τὸν νόμον οὗτοι ἔχουν τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν, ἅτινα καὶ οἱ Διευθυνταὶ καὶ Ὑποδιευθυνταὶ τῆς 'Αστυνομίας. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων 'Αστυνόμων (Διαμερισματαρχῶν) καὶ 'Αστυνόμων καὶ Ὑποδιευθυντῶν, συνίσταται εἰς τὸν μισθόν, ἀναφέρεται δηλ. εἰς τὸ πεδίον τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὴν Νορβηγίαν ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος 130 ἀνώτεροι 'Αστυνόμοι καὶ 'Αστυνόμοι.

Εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ τὰ ἀπομεμακρυσμένα χωρία, ὅπου δὲ ὑπάρχουν ἀστυνομικοὶ τῆς Βασιλικῆς 'Αστυνομίας, οἵτινες ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὁ ἀγροτικὸς Δήμαρχος ἐκτελεῖ (ἐξασκεῖ) τὴν τοπικὴν ἐξουσίαν τῆς 'Αστυνομίας, τελῶν καὶ συμμορφούμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας τοῦ οἰκείου καντονίου. Ἡ Δήμαρχος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ὑποδεέστεροι ἐκτελοῦν, οὐχ' ἧττον, μίαν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅλα ὁμοίαν ἐκείνης τὴν ὁποίαν προσφέρουν οἱ Κρατικοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω στυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ διοριζόμενοι εἰς τὴν Βασιλ. 'Αστυνομίαν, ὑποβάλλονται πρὶν διορισθοῦν εἰς ἐξετάσεις εἰς τὸ Δίκαιον, εἰς ἓν τῶν Πανεπιστημίων τῆς χώρας. Εἶναι τοῦτο ἀπαραίτητον, διότι τὸ ἔργον τῶν 'Ανωτέρων 'Αστυνομικῶν ἐν Νορβηγίᾳ εἶναι συνυφασμένον μὲ τὰ εἰσαγγελικὰ καθήκοντα τῆς χώρας. Τοῦτο ἐμφαίνηται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ ἀνωτέρω 'Αστυν. ὑπάλληλοι δύνανται νὰ ἀπονέμουν, αὐτοὶ μόνοι, δικαιοσύνην ἐφ' ὅλων τῶν ὑποθέσεων ἥσσονος χαρακτῆρος καὶ σοβαρότητος (πταισμ. παραβάσεων), ἡ δὲ ἀπόφασίς των εἶναι προκριματική.

'Εν ᾗ περιπτώσει κρίνει ὁ 'Αστυνομικός, ὅτι μία χρηματικὴ ποινὴ θὰ εἶναι ἐπαρκής, δύναται οὗτος καὶ μόνον, νὰ ἐπιβάλῃ ἕνα πρόστιμον κατὰ τοῦ παραβάτου.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος ἀποδεχθῇ τὴν ποινήν, ἡ ὑπόθεσις θεωρεῖται περαιωμένη (εἶναι ἐκκαθαρισμένη). Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ ἀστυνομικὸς παρίσταται ὡς κατήγορος εἰς τὸ Δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον κλητεύεται ἵνα παραστῇ καὶ ὁ δράστης. Ὁ αὐτὸς τρόπος ἀκολουθεῖται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀδικημάτων τάξεως, ἔνθα τὸ κατηγορητήριον μετὰ τὴν τελειωτικὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, πρέπει νὰ συντάσσηται ὑπὸ τοῦ (Βασιλικοῦ) Δημοσίου Κατηγόρου (Εἰσαγγελέως) ὅστις καὶ προΐσταται τῶν Διευθυντῶν, ἐν τῷ ἰδιότητί του ὡς Προϊσταμένου τῆς Εἰσαγγελίας.

Πάντες οἱ Διευθυνταί, Ὑποδιευθυνταί, Διαμερισματάρχαι καὶ Ἀστυνόμοι εἶναι ὠργανωμένοι εἰς ἐκτελεστικὸν Σῶμα Δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐνεργοῦν ἐξ ὀνόματος καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Τοῦτο προϋποθέτει, ὅτι κατὰ τὸν Συνταγματικὸν Νόμον τῆς χώρας, οἱ εἰρημένοι δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς κρίσεως.

Οἱ κατώτεροι (ὑποδεέστεροι) ἐξ ἄλλου ἀστυνομικοὶ τῆς Νορβηγίας διακρίνονται εἰς 5 βαθμούς.

Ὁ φέρων τὸν ἀνώτερον βαθμὸν καλεῖται Ἐπιθεωρητής. Ὁ βαθμὸς δὲ οὗτος

Μοτοσυκλεττισταὶ ἀστυφύλακες εἰς Ὅσλο

εἶναι ὁ ἀνώτερος, τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τις ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν κέκτηται πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν (γνώσεις Δικαίου). Τὰ ἔργα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ εἶναι κυρίως διοικητικῆς φύσεως, τούτου ἀσχολουμένου μὲ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῶν Σωμάτων τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς τὰ μεγαλύτερα τῶν καντονίων ὑπάρχουν δύο ἐπιθεωρηταὶ ἤτοι εἷς διὰ τὸν Τομέα τῆς Ἀστυνομίας Τάξεως καὶ ἕτερος, διὰ τὸν Τομέα τῆς Ἀστυνομίας Ἀσφαλείας.

Ὁ κατώτερος ἐπόπτης: Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τομέα τῆς Ἀστυνομίας Ἀσφαλείας, αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἀνακριτής, ὅστις, ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητός του, διευθύνει τὰς ἀνακρίσεις. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν τομέα τῆς Τάξεως ὑπάρχει ὁ καλούμενος **ἀνώτερος ἐπόπτης,** ὅστις ὑποκαθιστᾷ τὸν Ἀστυνόμον διευθύνει τοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἀστυνομίας ὑπ' εὐθύνην τοῦ τελευταίου.

Ὁ ἑπόμενος κατὰ σειρὰν βαθμὸς εἶναι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἀστυν. Ἀσφα-

λείας, ὁ Προϊστάμενος 'Ασφαλείας καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν 'Αστυν. Τάξεως, ὁ Προϊστάμενος τάξεως. Οὗτοι διεξάγουν τὰς καθημερινὰς ἀνακρίσεις τῶν συνήθων ὑποθέσεων Τάξεως καὶ 'Ασφαλείας.

Οἱ προϊστάμενοι Τάξεως καὶ Προϊστάμενοι 'Ασφαλείας οἵτινες καὶ κατέχουν τὸν προτελευταῖον ἐν τῷ Σώματι βαθμόν, ἔχουν τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἅτινα καὶ οἱ ἐπόπται τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Οἱ κατώτεροι τέλος ἀστυνομικοὶ (ἀστυφύλακες), ἐκτελοῦν, πᾶσαν ὑπηρεσίαν περιπόλου. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν Νορβηγίᾳ, τὰ ἔργα τῆς 'Αστυνομίας 'Ασφαλείας καὶ τῆς 'Αστυνομίας Τάξεως ἐκτελοῦνται ἀντιστοίχως παρ' ἀστυνομικῶν φερόντων τὸν αὐτὸν βαθμόν.

Κατὰ τὸν Νορβηγικὸν Νόμον, ὁ ἀστυφύλαξ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡλικίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεώς του 21 ἕως 30 ἐτῶν. Πρέπει περαιτέρω νὰ ἔχῃ τὴν ἐνδεδειγμένην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς ὡρισμένας ἀπαιτήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰ φυσικὰ αὐτοῦ προσόντα. Τέλος εἶναι ἐξ ἴσου ἀπαραίτητον ὅπως ὁ κατατασσόμενος φοιτήσῃ εἰς ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τῆς 'Αστυνομίας, ἐπὶ 10 μῆνας τουλάχιστον, πρὶν ἢ διορισθῇ ὡς μόνιμος ἀστυνομικὸς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυφύλακος.

'Η κατάταξις αὕτη πραγματοποιεῖται ὑπὸ τοπικῶν Συμβουλίων κατατάξεως. Τούτων ὑπάρχει ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον 'Αστυνομικὸν Καντόνιον, συμμετέχουν δὲ εἰς αὐτὸ ἀπαραιτήτως, ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν 'Αξιωματικῶν καὶ 'Αστυνομικοὶ τῶν, καθ' ἃ ἀνωτέρω, κατωτέρων βαθμῶν. Τὰ συμβούλια ταῦτα ἀποφαίνονται καὶ ἀποφασίζουν περὶ τῆς προαγωγῆς τῶν ἀστυνομικῶν τῶν κατωτέρων βαθμῶν. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κατὰ τὸ σύνηθες, οἱ προαγόμενοι εἶναι ἀστυνομικοί, οἵτινες ὑπηρετοῦν εἰς τὸ αὐτὸ καντόνιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεργοῦνται αἱ προαγωγαί.

Διὰ νὰ δυνηθοῦν ν' ἀνέλθουν, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον τό γε νῦν ἔχον, νὰ περάσουν (φοιτήσουν) εἰς μίαν εἰδικὴν ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν, ἀρκοῦντος, ὅτι διὰ νὰ προωθηθοῦν εἰς ὑψηλοτέραν βαθμίδα (ἀνώτερον βαθμὸν) θὰ διέλθουν ἀπὸ ἕνα στάδιον προπαρασκευῆς.

Δὲν εἶναι τῆς παρούσης στιγμῆς νὰ διηγηθῶμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς μεθόδους ἐργασίας, τὰ τῆς ἐξαρτήσεως καὶ τῶν βοηθητικῶν τεχνικῶν μέσων τοῦ 'Αστυνομικοῦ τούτου Σώματος. Οὐχ' ἧττον ὅμως, καθ' ἃ γνωρίζω ἡ 'Αστυνομία τῆς Νορβηγίας δὲν διαφέρει κατὰ πολὺ τῶν 'Αστυνομιῶν τῶν δυτικῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ὡσαύτως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἕνας παράγων σπουδαῖος ἐπιδρῶν μεγάλως εἰς τὰς μεθόδους ἐκτελέσεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ ἔργου ἐν Νορβηγίᾳ, εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι αὕτη καλεῖται νὰ δράσῃ εἰς μίαν χώραν ἐκτεταμένην μὲ ὀλιγάριθμον καὶ ἀραιοκατῳκημένον πληθυσμόν. 'Εν τέλει δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ ἀστυνομικὰ προβλήματα δὲν εἶναι μεγάλα. Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς 'Αστυνομίας καὶ τοῦ κοινοῦ εἶναι λίαν ἀγαθαί.

Γενέθλια

1 Ἰουνίου 1955...

..Βρισκόμαστε σὲ μιὰ ἐποχὴ δύσκολη...Ζοῦμε κι' ἀναπνέουμε ἕναν ἄνεμο ἀγωνίας...Τὸ ἔγκλημα σὲ χίλιες μορφὲς ξεπηδάει ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς...Ἡ ἀνθρωπότητα, ἀφοῦ τυραννήθηκεν ἐπὶ τόσα χρόνια ἀπὸ τὸν ἄστατο ὑλικὸ πολιτισμό, τρικλίζοντας ἀναζητᾷ κάποιο στήριγμα...

Καὶ τὸ πνεῦμα, αὐτὸ ποὺ θἄπρεπε νὰ παίξῃ ἡγετικὸ ρόλο σ' αὐτὴ τὴν ἀκαταστασία τῆς ὕλης, διαγράφει κι' αὐτὸ μιὰ ἀλλοπρόσαλλη τροχιὰ γύρω ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς...θαρρεῖς πὼς ὥρα μὲ τὴν ὥρα θὰ ἐκτροχιαστῇ...

Ὁ γράφων δὲν εἶναι ἀπαισιόδοξος...Νέος εἶναι...κι' ἔχει πολὺ ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη γιὰ τὴ Ζωή...Σὰν ἄνθρωπος ἐλπίζει, μὰ σὰν μελετητὴς τῆς ζωῆς ἀνησυχεῖ...

Λίγες—ἴσως ἐλάχιστες—ἀκόμη λεπτομέρειες συγκρατοῦν τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία...Αὐτὸ ἀκριβῶς πιστεύει...Καὶ στὶς ἐπάλξεις αὐτῶν τῶν ἐλάχιστων λεπτομερειῶν ἀγωνίζεται....

Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν τόπο μας...ὅσοι ἀνατραφήκατε καὶ μεγαλώσατε μὲ πίστη στὸν Θεὸ καὶ στὴν πατρίδα προσέξτε τὰ λόγια μου...Δὲν εἶναι λόγια Μεγάλου Ἀνδρός...Εἶναι ἁπλὲς κουβέντες ἑνὸς ἁπλοῦ ἀστυφύλακα ποὺ μέσα στὸ Ἡμερολόγιό του κάνει μιὰ σκέτη ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ πεζοδρομίου.....

***

Μερικὲς λεπτομέρειες συγκρατοῦν ἀκόμη τὴν Κοινωνία...τὴν πανανθρώπινη Κοινωνία...Κι' αὐτὲς δὲν βρίσκω νἆναι ἄλλες ἀπὸ τὶς «ταπεινὲς» δυνάμεις τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ Νόμου ποὺ δίνουν ἀδιάκοπα ἕναν σκληρὸ ἀγῶνα γιὰ τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς μας...Ἡ Ἐκκλησία! τὸ Σχολεῖο! ἡ Ἀστυνομία!!...

Ναί! ἡ Ἀστυνομία...Τελευταῖα τὴν ἀνέφερα, ἂν καὶ οἱ ἐπίσημες στατιστικὲς τὴν φέρνουν πρωτοπόρα στὴν Μεγάλη Κοινωνικὴ Μάχη...Μάχη πολύμορφη πρὸς κάθε κατεύθυνση...

Στὴν ἀγορά, στὸ δρόμο, στὴν οἰκογένεια, παντοῦ...
Μιὰ στιγμὴ Μεγάλης Μάχης εἶναι καὶ αὐτή...

Καὶ πάνω στὴν ἀνεμοζάλη της στέκω παράμερα γιὰ νὰ κάνω ἕναν ἀπολογισμό...

***

Τὶ ἐπιτελεῖ ἡ Ἀστυνομία λοιπόν; Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ τὴν ἀποτελοῦν; Πῶς ζῇ καὶ σκέφτεται τὸ ὄργανο τῆς τάξεως καθὼς διαβαίνει μέσα στοὺς δρόμους μας ἀμίλητο, ἁπλό, μὲ σταθερὸ βῆμα;

Γράφουν γιὰ τὴν Ἀστυνομία οἱ ἐφημερίδες ὅταν ἐξιστοροῦν ἕνα συνταρακτικὸ ἔγκλημα ποὺ γλήγορα ἀνακαλύφτηκε...

Μιλᾶν τὰ ἴδια τὰ θύματα τῆς Ἀδικίας ὅταν μὲ καμάρι ἀφηγοῦνται κάποιο ἀστυνομικὸ κατόρθωμα...

Ἀλλὰ αὐτὰ μονάχα δὲν φτάνουν...

Χρειάζεται νὰ ἔλθουν σὲ φῶς καὶ οἱ κτύποι ἀκόμη (ἂν εἶναι δυνατὸν) τῆς ἀστυνομικῆς καρδιᾶς...

Χρειάζεται ἀκόμη ὁ ἀστυφύλακας νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἀποστολή του, νὰ νοιώσῃ περηφάνεια γιὰ τὸ περιφρονημένο ἐπάγγελμά του, νὰ μορφωθῇ ἀκόμη περισ-

σότερο, νὰ μπορέσῃ νὰ σταθῇ καὶ στὴν κοινωνικὴ ζωὴ σὰν ἄνθρωπος μὲ ἀξία...

Νὰ δώσῃ, μὲ λίγα λόγια, καὶ νὰ κερδίσῃ τὴ Μάχη τοῦ Πνεύματος...

***

Ἡ κινητήρια δύναμη...

Ὁ ἄξονας τῆς ζωῆς...

Τὸ μαγικὸ ραβδὶ τῆς Κίρκης...

Ἡ δ η μ ο σ ι ο γ ρ α φ ί α ! ! !

Λένε ὅτι δὲν ἀξίζει πιὰ τὸ πνεῦμα...Σκεφθῆτε ὅμως μονάχα ἕνα πρᾶγμα. Καὶ τὸ τσιγάρο ἀκόμη μπορεῖ νὰ τὸ κόψῃ ὁ ἄνθρωπος...Τὴν ἐφημερίδα ποτέ...Μετρήσατε ποτὲ τοὺς ἀναγνῶστες ὅλων τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν;

Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ἡ ἐφημερίδα καὶ τὸ περιοδικὸ εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω μέσα στὴ ζωή...

Δῆτε τὶ γίνεται γύρω. Κάθε σύνδεσμος, κάθε ὀργάνωση, κάθε συνδικᾶτο μόλις δυναμώσει διοχετεύει ὅλες του τὶς δυνάμεις πρὸς μιὰ κατεύθυνση: νὰ βγάλῃ ἐφημερίδα δική του, τὸ ἐπίσημο ὄργανό του. Γιατὶ λοιπόν; Γιατὶ ξέρει ὅτι ἔτσι γίνεται Δύναμις...Ἀκούγεται. Προσέχεται...Ἀγαπιέται...

***

Μιὰ ἀσήμαντη λεπτομέρεια εἶναι κι' αὐτὸ τὸ περιοδικὸ ποὺ κρατᾷς αὐτὴ τὴ στιγμή, φίλε ἀναγνώστη...

Ἀσήμαντη λεπτομέρεια μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου τῆς πατρίδος μας...

Ἀσήμαντη, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῆς σχετικότητας...

Ὅμως γιὰ σένα εἶναι ἡ πιὸ σημαντική...Εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή σου...Εἶναι ἡ φωνή σου...Εἶναι ἡ Δύναμή σου...Δίχως αὐτὴν δὲν εἶσαι προσωπικότης...Εἶσαι μονάχα ἀριθμός...

Δὲν εἶναι μονάχα ὅτι ἀξιοποιεῖ τοὺς κόπους σου, σὲ τραγουδᾷ μὲ πίστη, κάνει γνωστοὺς τοὺς ἀγῶνες σου...

Δὲν εἶναι μονάχα ὅτι ἔχει χιλιάδες φίλους καὶ θαυμαστές, ποὺ τοὺς ἔκανε πιὰ φίλους θερμοὺς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος...

Δὲν εἶναι μονάχα ὅτι ἔφερε κοντά σου Προσωπικότητες τοῦ Τόπου μας ποὺ προσθέτουν τὴν φωτεινή τους δύναμη στὴν δουλειά σου...

Δὲν εἶναι μονάχα ὅτι σὲ μορφώνει, ὅτι σὲ ἐνημερώνει καὶ γεμίζει κάθε ἐπαγγελματικὸ κενὸ τῶν γνώσεών σου...

Εἶναι μαζὶ καὶ ἕνα καλό, ἕνα ὠφέλιμο, ἕνα χριστιανικὸ βιβλίο ποὺ ἀγωνίζεται νὰ θυμίσῃ στὸν ἄνθρωπο τὸν προορισμό του καὶ νὰ διώξῃ ἀπ' τὴ Βιβλιοθήκη του τὸ ρυπαρόφυλλο, τὸ κακὸ μυθιστόρημα, τὸ ἀπίθανο καὶ γκαγκστερικὸ διήγημα, ποὺ τὸ γράφουν νοσηρὲς φαντασίες...Τὸ σκέφτηκες αὐτὸ ποτέ;

***

Ἀλλά, ἀλήθεια!, γιατὶ στὰ λέω ὅλα αὐτὰ φίλε ἀναγνώστη;

Ξεχάστηκα μὲ τὴν κουβέντα καὶ ξέχασα νὰ σοῦ πῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι σήμερα τὸ περιοδικὸ γιορτάζει μιὰν Ἐπέτειο: Τὰ γενέθλιά του. Γιατὶ σήμερα ἀκριβῶς, πρὶν δυὸ χρόνια, τὴν πρώτη δηλαδὴ Ἰουνίου τοῦ 1953, κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος του.

Λουλουδιασμένη λοιπὸν αὐτὴ ἡ στήλη ἀπόψε, συμμετέχει σὲ τούτη τὴν πανέμορφη γιορτή...Ντύθηκε καὶ στολίστηκε..."Εβαλε τὰ καλά της γιὰ νὰ γιορτάσῃ μαζί σου...

Ὑπάρχει καὶ κάποιος ἄλλος λόγος...Αλλὰ θὰ σοῦ τὸν πῶ στὸ τέλος...Δυὸ χρόνια ζωή...Δυὸ χρόνια εὐδόκιμα, γεμᾶτα δημιουργικοὺς πόθους καὶ ἐπιτεύγματα πνευματικά...

Ἔχω ἐδῶ μπροστά μου, ἀνοιχτοὺς πάνω στὸ τραπεζάκι μου, τοὺς δυὸ πρώτους πανόδετους τόμους του...

Καὶ καθὼς τοὺς ξεφυλλίζω αἰστάνουμαι μιὰ βαθειὰ συγκίνηση νὰ μὲ συγκλονίζῃ...Γιατὶ ἀπ' τὶς σελίδες τους ξεπετάγεται ἕνα ὅμορφο ὄνειρο ποὺ πῆρε σάρκα καὶ ὀστᾶ μὲ κόπους πολλοὺς καὶ ἀγῶνες...

Οἱ γραμμὲς αὐτὲς γράφονται γιὰ τοὺς συναδέλφους μου. Γιατὶ ἐπαγγελματικὸ εἶναι ἐτοῦτο τὸ περιοδικό...Μὰ ἀπευθύνονται καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους του... Ἐκείνους ποὺ τόσο συγκινητικὰ σπεύδουν νὰ τὸ διαβάσουν...Γιατὶ τοὺς εὐχαριστεῖ...

***

...Μὲ μιὰ ἀναφορὰ ἄρχισε ἡ ἱστορία τῶν «**Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν**»... Δὲν ἔχει σημασία ὁ ἀριθμός της...Μὰ ἀκαδημαϊκὰ θὰ τὸν ἀναφέρω...Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 156/7-2-1953 ἀναφορὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων.

Καὶ μὲ μιὰ Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (τὴν ὑπ' ἀριθ. 6.105/31/7 ἀπὸ 28/4/53) ἐγκρίθηκε ἡ ἔκδοσή του...

Εἶναι κάτι ποὺ πρέπει νὰ τὸ ξέρουν ὅλοι...

Ἐκείνη ἡ Διαταγὴ (τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν) υἱοθέτησε μ' ἐνθουσιασμὸ τὴν πρόταση τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς...

Κι' ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων:

«Ἡ πρότασίς σας... ὄχι μόνον μᾶς εὑρίσκει συμφώνους, ἀλλὰ καὶ διατεθειμένους νὰ παράσχωμεν πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν καὶ προαγωγὴν τοῦ Τμήματος Πνευματικῆς Ἀγωγῆς...» Καὶ λίγο πάρα κάτω!

«...Ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἥτις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν συχνοτέρας μελέτης καὶ ἐντριβῆς, οὐχὶ μόνον εἰς θέματα τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλαπλᾶ τοιαῦτα, δέον ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτερον μέλημα τῶν διοικούντων τὰς διαφόρους Ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος.

Πρέπει ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ μορφωτικοῦ περιοδικοῦ μὲ σταθερὰν κυκλοφορίαν καὶ ἡ ὀργάνωσις ἀναλόγου μορφῆς ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν ἀποτελεῖ ἐργασίαν οὐχὶ εὔκολον, διότι πρέπει προγενεστέρως νὰ δημιουργηθοῦν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ προϋποθέσεις αἱ ἐγγυώμεναι τὸ βιώσιμον τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, ἵνα μὴ παραστῇ ἀνάγκη ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἐπέλθῃ διακοπή, ἰδίᾳ τοῦ περιοδικοῦ, ὅπερ θὰ εἶχε δυσμενῆ ἀπήχησιν.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ σχὼν τὴν ἐπωφελῆ αὐτὴν πρωτοβουλίαν κ. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, πρὸς ὃν προσήκει πᾶς ἔπαινος, θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τ' ἀνωτέρω.....»

...Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν χρειάζονται κρίσεις...Ὁμιλοῦν μόνα τους γιὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συντελεσθῇ....

Καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 9437Φ7/35, ἀπὸ 5/5/53, ἐγκριτικὴ Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου προσέθετε ἀκόμη μιὰ προκαταβολικὴ δικαίωση τοῦ «σχόντος τὴν ἐπωφελῆ αὐτὴν πρωτοβουλίαν».

Ἔτσι ὁ ἐπίλογος τῆς σύντομης αὐτῆς προϊστορίας τοῦ περιοδικοῦ ἔκλεισε μ' αὐτὰ τὰ λόγια, ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10233/7/35 ἀπὸ 8/5/1953 Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου :

«...Παρακαλῶ ὅμως, ὅπως οἱ κ.κ. Διοικηταί, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκδίδεται, συστήσουν ἐκθύμως τὴν ἐγγραφὴν εἰς αὐτό, ὡς συνδρομητῶν, ἁπάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων, μεριμνῶντες ἅμα καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κατὰ τὰς ἑβδομαδιαίας συγκεντρώσεις θεμάτων ἐξ ἐκείνων, ἅτινα θὰ περιέχωνται εἰς ἕκαστον τεῦχος.....»

Κι' ἔτσι τὴν 1ην 'Ιουνίου τοῦ 1953 ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεῦχος...

Κύλησαν ἀπὸ τότε δυὸ ὁλόκληρα χρόνια...

Δυὸ χρόνια ἐντατικῆς ἐργασίας...ἐργασίας «οὐχὶ εὐκόλου» ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶχε τονίσει τὸ 'Υπουργεῖο...

Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐδημιουργήθηκαν ὅλες ἐκεῖνες οἱ προϋποθέσεις ποὺ ἐγγυῶνται πιά, μὲ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο, τὸ βιώσιμο τῆς κυκλοφορίας του...

Κι' ἔγινε ἕνα περιοδικὸ μὲ διαλεχτὴ ὕλη...καὶ ξεσήκωσε τὸν κόσμο τοῦ Πνεύματος σὲ μιὰ ἀπρόσμενη καὶ ἐκτεταμένη δικαίωσή του...

«...'Ινα μὴ παραστῇ ἀνάγκη ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἐπέλθῃ διακοπή» εἶχε παρατηρήσει τὸ 'Υπουργεῖο.

'Αμφέβαλλε στὶς ἱκανότητες ἐκείνου ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὸ βαρὺ αὐτὸ ἔργο;

"Οχι! "Ισα - ἴσα ποὺ τοῦ ἀπέδιδε «πάντα ἔπαινον». 'Απλῶς μονάχα ὑπηγόρευσεν αὐτὴν τὴν φράση ἐπιφυλάξεως ἕνας ρεαλισμός...

Μὰ ἡ ἐπιφύλαξη αὐτὴ ἔμεινε πιὰ στὴν 'Ιστορία αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, σὰν μέτρο κρίσεως τῆς 'Αξίας τοῦ 'Ανδρὸς ποὺ τὸ ἵδρυσε, τὸ διευθύνει καὶ τὸ ἐπέβαλε παντοῦ...

Δὲν παρέστη, οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ παραστῇ, ἀνάγκη διακοπῆς. Τὸ περιοδικὸ ἐπέζησε σ' ὅλες τὶς κρίσεις καὶ ἡ κυκλοφορία του ὄχι μονάχα δὲν διακόπηκε, ἀλλὰ αὐξάνεται σταθερὰ μέρα μὲ τὴ μέρα...Οἱ φίλοι του γίνονται πολυπληθέστεροι... Καὶ πιὸ ἐνθουσιώδεις...Καὶ τὸ περιεχόμενό του ἄγγιξε τὰ ὅρια τῆς τελειότητος.

Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἀντίκρυσα στὴ ζωή μου τόση ἁρμονία στὸ Νόμο τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως...'Η προσφορὰ συνεργασίας εἶναι ὄχι ἁπλῶς πλούσια ἀλλὰ ἀπέραντη... Καὶ ἡ ζήτηση τοῦ περιοδικοῦ ὁλοένα μεγαλώνει...

...Τάχω ἐδῶ κοντά μου ὅλα τὰ τεύχη...Καὶ τὰ χαϊδεύω μὲ στοργή, σὰν κάτι πολὺ ἀγαπημένο...Καὶ τὰ καμαρώνω...καὶ στέκω μὲ θαυμασμὸ κοντά τους γιατὶ τ' ἀγάπησα πολύ...ἐκτιμῶντας βαθειὰ τοὺς κόπους καὶ τὸν 'Ιδρῶτα 'Εκείνου ποὺ τὰ ἀνέδειξε σὰν τὰ καλλίτερα τεύχη ἐπαγγελματικοῦ περιοδικοῦ....

***

...Κάθε μέρα φτάνουν γράμματα ἐνθουσιώδη στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ. 'Απὸ κάθε γωνιὰ τῆς 'Ελλάδος...

Καὶ τὸ περίεργο εἶναι μονάχα αὐτό : π ῶ ς δηλαδὴ κατορθώνουν αὐτοὶ οἱ καλοὶ φίλοι μας νὰ προμηθεύωνται αὐτὸ τὸ περιοδικὸ ἀφοῦ κυκλοφορεῖ αὐστηρὰ μονάχα μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων...

"Ενας εὐγενικὸς φίλος μου, ὁ βιοτέχνης κύριος Ζαχαρίας Μεντάκης, κάτοικος 'Ερμουπόλεως—Σύρου, σ' ἕνα πρόσφατο ταξίδι του στὴν 'Αθήνα, ἦλθε καὶ μὲ βρῆκε, κρατῶντας ἕνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας στὸ χέρι, καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ μεσολαβήσω νὰ τὸν γράψουν συνδρομητή..."Ηταν τόσο ἐπίμονη ἡ παράκλησή του ὥστε τοῦ ὑποσχέθηκα ν' ἀναφέρω τὴν περίπτωσή του. Κι' ὅταν τὸν ρώτησα: «Καλὰ πῶς κατάφερες νὰ προμηθευτῇς τὸ περιοδικό μας στή...Σῦρο;» μοῦ ἀπάντησε γελῶντας: «'Επαγγελματικὸ μυστικό. Πάντως νὰ ξέρῃς ὅτι εἴμαστε μιὰ μεγάλη παρέα ποὺ τὸ διαβάζουμε...»

"Ενας ἄλλος γνωστός μου, ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ὁ Καθηγητὴς Μαθηματικῶν κ. 'Ανδρέας Βαρόπουλος, κάτοικος Κερκύρας, μ' ἕνα τουγράμμα τὴν ἴδια μοῦ διεβίβασε παράκληση...

Εἶναι πρόσφατη ἀκόμη ἡ περίπτωση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Κυρίου Στυλιανοῦ Κορνάρου, ὁ ὁποῖος δι' ἐπιστολῆς του συνεχάρη τὸν κ. 'Αρχηγὸ καὶ τὸν Διευθυντή μας γιὰ τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» τὰ ὁποῖα διαβάζει τακτικά, ἄγνωστον ποῦ προμηθευόμενος. 'Απὸ τὸ...χωριὸ 'Αγγαριῶνες τῆς...Λήμνου, μιὰ οἰκογένεια: τῆς Σεβαστῆς κ. Δεσποίνης Τούμπου, ζητάει νὰ γραφτῇ στὸ περιοδικό, γιὰ νὰ τὸ παίρνῃ πιὸ τακτικά.

...Καὶ παρὰ ταῦτα τὸ περιοδικὸ κυκλοφορεῖ μονάχα μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν...Σκεφθῆτε τὶ θὰ γινότανε ἂν κυκλοφοροῦσε ἐλεύθερα σ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα!!!

Καταλαβαίνετε τὴ σημασία αὐτῶν τῶν περιπτώσεων ποὺ σᾶς ἀνέφερα.

...Δὲν γίνεται βέβαια λόγος γιὰ τὴν 'Αθήνα. Γιατὶ ἐδῶ ἡ ζήτηση ἀπὸ πολῖτες εἶναι ὁμαδική...

Διανοούμενοι καὶ ἐπαγγελματίες, φοιτητές, ἀκόμη καὶ ἐργατάκια τὸ διαβάζουν κλεφτὰ ἀπὸ φίλους τους ἀστυνομικούς...

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ πόση συγκίνηση ἔνοιωσα ὅταν, μπαίνοντας σ' ἕνα κοσμικὸ ζαχαροπλαστεῖο τῆς πλατείας 'Αγάμων γιὰ νὰ τηλεφωνήσω, εἶδα σὲ ἕνα τραπεζάκι μιὰ παρέα ἀπὸ νεαροὺς νὰ διαβάζῃ τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικά**»!!!!

Τὴν ἴδια συγκίνηση αἰστάνθηκα ὅταν κάποιο βράδυ στὴν ἀφετηρία ἑνὸς 'Αθηναϊκοῦ Προαστείου, πλησιάζοντας τὸν ὁδηγὸ τοῦ λεωφορείου γιὰ νὰ τὸν παρατηρήσω γιατὶ δὲν ξεκινοῦσε τὸ αὐτοκίνητο, σύμφωνα μὲ τὸν ἀνηρτημένο πίνακα διαδρομῶν, τὸν εἶδα νὰ ἔχῃ στὰ γόνατά του κάτω ἀπὸ τὸ τιμόνι τὸ 480 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ νἄναι ὁλότελα ξεχασμένος διαβάζοντας...

Συναγερμός!!!Αὐτὴ ἡ λέξη μονάχα ταιριάζει στὴν περίπτωση...

***

Ναί!!!Τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» κέρδισαν τὴν γενικὴ συμπάθεια... Γιατὶ στηρίχτηκαν πάνω στὴν χριστιανικὴ πίστη, πάνω στὴν θερμὴ φιλοπατρία, πάνω στὰ Μεγάλα 'Ιδανικὰ τοῦ "Εθνους μας...καὶ ὑπηρετοῦν φιλότιμα τὴν 'Αστυνομία, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Θεό...Κι' ἀπέδειξαν καὶ βροντοφώνησαν στοὺς αἰθέρες τὴν Μεγάλη 'Αξία, τὴν ἰδιαίτερη πνευματικὴ 'Αξία τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, μέσα στὸ ὁποῖον ἡ λογοτεχνία καὶ γενικὰ ἡ ἐπιστήμη ἀναδείχτηκαν ἰσάξιες ἐκείνων ποὺ ἐπαγγελματικὰ τὶς θεραπεύουν...Εἶδα κι' ἄκουσα διανοουμένους νὰ στέκουν ἔκπληκτοι, νὰ θαυμάζουν καὶ νὰ συγκινοῦνται...

Γιατὶ δὲν μποροῦσαν ποτὲ νὰ τὸ φανταστοῦν ὅτι ἐμεῖς, οἱ ἁπλοὶ καὶ ξεχασμένοι φύλακες τῶν ἀγαθῶν τους, ἔχουμε μιὰ προσωπικότητα τόσο ἔγκυρη, βαθειά, ἀνθρώπινη...

'Η ἐμφάνιση τῆς 'Αστυνομίας, μ' αὐτὸ τὸ περιοδικό, δείχνεται κομψή, γεμάτη ρωμαντισμὸ καὶ ρεαλισμὸ μαζί...Φεγγοβολᾶ καὶ μοιάζει μὲ τὴν πόλη τὴν κτισμένη ἐπάνω σ' ἕνα ψηλὸ βουνό...Φαίνεται ἀπὸ παντοῦ...

***

'Αλλὰ ἂν εἶναι τέτοια ἡ ζήτηση εἶναι ἄλλη τόση καὶ ἡ προσφορά... Δὲν χρειάζεται νὰ μακρυγορήσω πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα...'Αρκεῖ μιὰ ματιά, ἕνα ξεφύλλισμα, μιὰ ἁπλῆ ἀνάγνωση τοῦ περιοδικοῦ, γιὰ νὰ φανῇ ἡ καλὴ ποιότητα...μιὰ ποιότητα πλούσια καὶ εὐχάριστη ποὺ διδάσκει κι' εὐχαριστεῖ.

Δὲν ὑπάρχουν θέματα ποὺ δὲν ἀπησχόλησαν τὸ περιοδικό, ὄχι μονάχα ἀπ' αὐτὰ ποὺ συνδέονται στενὰ μὲ τὴν ἀστυνομικὴ ζωή, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ πιὸ ἐγκυκλοπαιδικά, ποὺ χαρακτηρίζουν ἕναν μορφωμένο ἄνθρωπο...

Θέματα ἠθικά, ἀγορανομικά, ἀγροτικά, παιδαγωγικά, Κανονισμῶν καὶ Διαταγῶν, Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Διατάξεων, 'Αεραμύνης, 'Υγιεινῆς, Δικαίου Ποινικοῦ καὶ Δικονομικοῦ, 'Επιστημονικῆς 'Αστυνομίας, ἐγκυκλοπαιδικά, ἰατρικά, χημικά, φυτολογίας, 'Επιστημονικῆς 'Ανακριτικῆς, Πρακτικῆς Διδασκαλίας, Κοινωνιολογικά, ναυτικά, αὐτοκινήτων, φεμμινιστικά, ψυχιατρικά, ἐγκληματολογικά, συνταγματολογικά, κοινωνικά, θρησκευτικά, ναρκοαναλύσεως, οἰκογενειακά, σιδηροδρομικά, σχεδιαγραφικά, οἰκονομικά, ὑπαλληλικά, ἱστορικά, ἀθλητικά, κοινωνικά, μυθολογικὰ καὶ ἄλλα συναφῆ θέματα ἀναπτύσσονται μέσα στὶς σελίδες του μὲ ἀκρί-

βεια καὶ χάρη. 'Επίσης εἰδήσεις καὶ πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα, σᾶς ἐνημερώνουν ἀπόλυτα πάνω σὲ κάθε ὑπηρεσιακὴ μεταβολή.

Τέλος μιὰ πλούσια καὶ ἔξοχη ποικιλία ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων καὶ δροσερὲς λογοτεχνικὲς σελίδες παρμένες ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ ζωή, συμπληρώνουν τὴν θαυμαστὴ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ποὺ προχωρεῖ ἀσυγκράτητο πρὸς τὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχία καὶ δικαίωση. Τὸ περιεχόμενό του εἶναι πλούσιο...'Αγκαλιάζει ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς...Καλύπτει κάθε στάδιο μορφώσεως...

Καὶ εἶναι ἕνας περίφημος βοηθὸς γιὰ κάθε ἀστυνομικὸ ποὺ θέλει νὰ μορφωθῇ καὶ νὰ ἀνέβῃ σιγὰ-σιγὰ στὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα...

***

Καὶ πλάϊ σ' αὐτὴν τὴν διαλεχτὴ ὕλη οἱ συγγραφεῖς...

«Συγκέντρωση προσωπικοτήτων» μπορεῖ νὰ ὀνομαστῇ αὐτὴ ἡ περίπτωση... Ἄλλα περιοδικὰ θὰ ἦταν περήφανα καὶ θὰ τὸ διαλαλοῦσαν σ' ὅλους τοὺς τόνους, σὰν Μεγάλη ἐπιτυχία τους, ἂν εἶχαν ἕνα ἔστω ἀπὸ τοὺς τόσους συνεργάτες τῶν 'Αστυνομικῶν Χρονικῶν.

Γιατὶ οἱ συνεργάτες του εἶναι ἐκλεκτοί...

'Ο Διευθυντής μας μὲ τὸ μάθημα τῆς Κοινωνιολογίας, τῆς νέας αὐτῆς χρήσιμης ἐπιστήμης, καὶ τῆς πρακτικῆς Διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ λογοτεχνήματά του, ὁ κ. 'Αρχοντουλάκης, ὁ κ. Τσίπης, ὁ κ. Λεονταρίτης, ὁ κ. Κίννας, ὁ κ. Κοκκίνης, ὁ κ. Πατσούρης, ὁ κ. Γαρδίκας, ὁ κ. Ζουμπουλάκης, ὁ κ. Μπαρδόπουλος, ὁ κ. Κατσιμαγκλῆς, ὁ κ. Ντζιώρας καὶ οἱ συνάδελφοί μου Θεοδωρόπουλος καὶ Σταμάτης ὑπῆρξαν στὰ δυὸ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τοῦ περιοδικοῦ, καθένας, στὸν τομέα του, οἱ συνεργάται του.

Καὶ καθενὸς τὸ κείμενο ἦταν καὶ μιὰ ἐπιτυχία.

'Επ' αὐτοῦ ὅποιος ἀμφιβάλλει ἂς ἀνατρέξῃ στὰ κείμενα.

Τέτοια πλούσια ἐπαγγελματικὴ συνεργασία ἀμφιβάλλω ἂν ἔχῃ ἄλλο περιοδικό...

Γιατὶ τὰ θέματα ποὺ ἐπραγματεύθηκαν δὲν ἦταν ἀπὸ τὸ «εὔκολα» καὶ «φτηνὰ» ποὺ μπορεῖς νὰ συναντήσῃς ὅπου δήποτε.

Καὶ στὸ σημεῖο αὐτό, στὸ σημεῖο τῆς ἀστυνομικῆς συνεργασίας, ἡ ἐπιτυχία ξεπερνάει κάθε προσδοκία...

'Αλλὰ ἡ συμμετοχὴ καὶ ἡ συνεργασία Καθηγητῶν, Δικαστικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, μιὰ συνεργασία ζηλευτὴ ποὺ τὴν ἐπαιτοῦν ἄλλα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὑπῆρξεν συγκινητικὴ κι' ἔθεσε τὴ σφραγῖδα τῆς τελειότητος πάνω σὲ κάθε τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ....

Δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα νὰ ἐξασφαλίσῃς τὴν συνεργασία ἑνὸς σοφοῦ ὅπως τοῦ κ. Σοφοκλῆ 'Αμβρ. Χουδαβερδόγλους—Θεοδότου, ἢ τοῦ 'Εφέτου κ. Γιώτη, τοῦ Καθηγητοῦ Ψυχιατρικῆς κ. Κ. Κωνσταντινίδου, τοῦ Ψυχιάτρου κ. Δημ. Μωραΐτου, τοῦ καθηγητοῦ 'Ιατροδικαστικῆς—Τοξολογίας κ. Γρ. Κάτσα, τοῦ 'Ιατροδικαστοῦ κ. Δ. Καψάσκη, τῆς δ/ρος κ. Μαρίας Παπαβασιλείου, τοῦ 'Υποναυάρχου ἐ.ἄ. κ. 'Αγγέλου Τανάγρα, τοῦ Τοπογράφου—'Υπομηχανικοῦ Δημ. Ἔργων κ. Πέτρου 'Αργυρίου, τοῦ κ. Πάνου Δώρου, τοῦ Καθηγητοῦ τῆς 'Εγκληματολογίας, 'Ανακριτικῆς καὶ Σωφρονιστικῆς κ. 'Ιωάν. Παπαζαχαρίου, τοῦ Δ/ντοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. 'Ιωάν. Βεργοπούλου, τοῦ κ. Χρ. Εὐαγγελάτου, τῆς κ. Μαρίας Μαυρομμάτη, τοῦ τ. Γυμνασιάρχου κ. 'Ιω. Φραγκιδάκη, τοῦ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Σακελλαρίου, τῆς κ. Θάλειας Ποταμιάνου, τοῦ κ. 'Αγγέλου 'Αθ. Κλεισιούνη, τοῦ ἀντεισαγγελέως 'Αρείου Πάγου κ. 'Ανδρέου Τούση, τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Ν. Γαβαλᾶ.!!!

Κι' ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ Μεγάλα ὀνόματα εἶναι οἱ συνεργάται τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ἔχουν δίκηο λοιπὸν ἢ ἄδικο ὅσοι πολῖτες ζητᾶνε νὰ γραφτοῦν συνδρομητές;

Σ' αὐτὰ τὰ ὀνόματα προσθέστε τώρα καὶ τὸν ἀείμνηστο ἱστορικὸ συγγραφέα Γεώργιο Ἀσπρέα, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγενεστάτη Κυρία, παρεχώρησε μιὰν πλούσια συνεργασία.

Προσθέστε τὸν κ. Ἠλία Σαγιᾶ.

Προσθέστε τὶς μεταφράσεις ξένων Ἀριστουργημάτων.

Προσθέστε τὴν κριτική, τὴν ἐνθουσιώδη κριτικὴ γιὰ τὸ περιοδικό μας, τοῦ Ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «ΑΚΤΙΝΕΣ».

Προσθέστε τὰ γράμματα τόσων καὶ τόσων ἐπιστημόνων καὶ τέλος ξεχωριστὰ συλλογιστῆτε μ' εὐγνωμοσύνη τὸ ἄρθρο ποὺ ἔγραψε στὸν «ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ» γιὰ τὰ «**Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ**» ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου Κος Παντελεήμων Φωστίνης, ὁ παλαίμαχος ἥρως τῆς Ἐκκλησίας καὶ νικηφόρος ἀγωνιστὴς τόσων καὶ τόσων πολέμων, ὁ τέως Μητροπολίτης Ἐνόπλων Δυνάμεων, ποὺ ἀκολούθησε τὸν στρατὸ στὴ Μ. Ἀνατολή, στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, καὶ ἐτίμησε τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν πάντοτε τιμίως ἀντεπροσώπευσε.

Προσθέστε τὴν ἐπιστολή του πρὸς τὸν Διευθυντή μας καὶ θὰ καταληφθῆτε ἀπὸ ἕνα εἶδος ἱερᾶς συγκινήσεως, ἡ ὁποία θὰ σᾶς γεμίσῃ περηφάνεια γιατὶ εἶστε ἀστυνομικοὶ καὶ ἔχετε ἕνα περιοδικὸ ποὺ μπορεῖ νὰ μετρηθῇ θαρραλέα μ' ὁποιοδήποτε περιοδικὸ τοῦ κόσμου. Ναί! Εἶναι ἀλήθεια! Οἱ συνεργάται τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι τίτλοι τιμῆς γιὰ τὰ «**Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ**» καὶ τὸ ἀνεβάζουν στὴν ὑψηλότερη βαθμίδα τοῦ περιοδικοῦ Τύπου...

***

Λουλουδιασμένη λοιπὸν εἶναι αὐτὴ ἡ στήλη ἀπόψε...

Καὶ ξεχνάει, μόνο γιὰ σήμερα, τὰ γεγονότα καὶ τὰ συμβάντα τοῦ πεζοδρομίου, γιατὶ θέλει νὰ συμμετάσχῃ σὲ τούτη τὴ γαλάζια γιορτή. Ντύθηκε καὶ στολίστηκε κι' ἔβαλε τὰ καλά της γιὰ νὰ γιορτάσῃ μαζί σου, καλέ μου φίλε, τὰ γενέθλια τοῦ περιοδικοῦ μας...

Γενέθλια!!! Ἐσὺ τὶ δῶρο τοῦ προσφέρῃς; Ὤ! Δὲν ζητάει πολλά. Μὴν πηγαίνῃ τὸ μυαλό σου σὲ ἀνθοπωλεῖα ἢ σὲ τοῦρτες... Τὴν ἀγάπη σου ζητάει μονάχα...Δυὸ δεκάρες μόνο τὴ μέρα θέλει νὰ τοῦ προσφέρῃς. Δηλαδὴ ἕξ δραχμὲς τὸν μῆνα, γιὰ νὰ γραφτῆς συνδρομητὴς—Καὶ πρέπει νὰ τοῦ κάνῃς αὐτὸ τὸ δῶρο—τοῦ ἀξίζει!!!

Ἀφοῦ τόσοι πολῖτες ζητᾶνε νὰ γραφτοῦν συνδρομητές, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ φτωχὸ χωριουδάκι τῆς Λήμνου, ἐπιτρέπεται ἄρα γε νὰ ὑπάρχουν ἀστυνομικοὶ ποὺ νὰ μὴν εἶναι γραμμένοι;

Δὲν φτάνουν, καλέ μου φίλε, μονάχα τὰ συγχαρητήρια ποὺ μᾶς δίνεις στοὺς δρόμους, δὲν φτάνει νὰ μᾶς χτυπᾶς στὴν πλάτη καὶ νὰ μᾶς λὲς μ' ἐνθουσιασμό: «Μπράβο. Μ' ἄρεσε πολύ».

Πρέπει νὰ βοηθήσῃς κι' ἐσύ! Νὰ κάνῃς κι' ἐσὺ τὸ χρέος σου! Γιὰ σκέψου τὶ γίνεται σ' ἄλλα Σώματα!!! Μιὰ μικροσκοπικὴ ἐφημερίδα ἔχουν μὲ μιὰ-δυὸ σελίδες!!!Κι' ὅμως τὴν ἀγοράζουν ὅλοι!!! Δὲν τοὺς τὸ ἐπιβάλλει κανείς. Μὰ τὸ θεωροῦν καθῆκον τους! Κι' ἐμεῖς ποὺ ἔχουμε ἕνα τέτοιο περιοδικὸ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἀγνοοῦμε, μονάχα καὶ μονάχα γιὰ νὰ μὴν πληρώσουμε ἕξη δραχμές; Τὶ εἶναι ἕξη δραχμές; Ἕνα πακέτο τσιγάρα μονάχα...

Κι' ἐγὼ πληρώνω τὴν συνδρομή μου. Κι' ἂς γράφω στὸ περιοδικό. Κι' ἂν μοῦ ζητήσουν διπλάσια συνδρομή, θὰ τὴν πληρώσω εὐχαρίστως. Γιατὶ ἀναγνωρίζω ἀπόλυτα τὸ σπουδαιότατο ἔργο ποὺ ἐκτελεῖ.

Ἐσὺ τὶ σκέφτεσαι ἀκόμη; Δὲν σὲ παρακινοῦν τόσοι διακεκριμένοι ἐπιστήμονες—συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ; Δὲν θέλεις ὅταν περνᾶς στὸ δρόμο νὰ λέῃ ὁ κόσμος: «Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀστυφύλακας, σὰν κι' αὐτοὺς ποὺ γράφουν τόσα ὄμορφα

λόγια. Μπράβο στὴν 'Αστυνομία»; Δὲν θέλεις νὰ μορφωθῇς; νὰ ἀποκτήσῃς ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση καὶ νὰ τὰ βγάλῃς πέρα εὔκολα στὴ δύσκολη δουλειά σου; Δὲν θέλεις νὰ ἑτοιμαστῇς γιὰ σύριανὲς ἐξετάσεις βαθμοφόρων; Δὲν θέλεις νὰ ἔχῃς κι' ἐσὺ τὴν ἱκανοποίηση ὅτι κάποιο λιθαράκι ἔβαλες κι' ἐσὺ στὸ ὅμορφο πνευματικὸ οἰκοδόμημα ποὺ κτίζει μὲ θαυμαστὴ ἀφοσίωση γιὰ σένα τὸ περιοδικό μας;

Τὰ «**'Αστυνομικὰ Χρονικὰ**» βαδίζουν παράλληλα στὸ 4ωρο σου... Καθένας ὅπου τάχτηκε. 'Εσὺ ἐκεῖ. 'Εμεῖς ἐδῶ. Μὰ ὅλοι μαζὶ ὑπηρετοῦμε τὴν ἴδια 'Ιδέα. "Ο ἕνας συμπληρώνει τὸν ἄλλον. Δῶσε μου τὸ χέρι σου. Κι' ἐγὼ τὸ δικό μου. Κι' ἔλα μαζὶ νὰ περπατήσουμε. 'Η 'Αστυνομία πρέπει νὰ γίνῃ ὅμορφη. Πιὸ ὅμορφη νὰ γίνεται κάθε μέρα.

***

...Βρισκόμαστε σὲ μιὰ ἐποχὴ δύσκολη...

Μονάχα μερικὲς λεπτομέρειες ἰσορροποῦν τὴν Ζωή.

"Οσοι ἀγαπᾶτε τὴν 'Αστυνομία ἐλᾶτε στὴν ἔπαλξη αὐτῆς τῆς λεπτομέρειας ποὺ λέγεται : « **'Αστυνομικὰ Χρονικά**». Σᾶς καλοῦμε γι' ἀγῶνα.

Δῆτε..."Ενα - ἕνα ἀρχίζουν νὰ τίθενται ἐπὶ τάπητος τὰ προβλήματά μας... Δὲν λύθηκαν βέβαια...Μὰ θὰ λυθοῦν...Κάποιες καλὲς εἰδήσεις μαθαίνω...

Καλὰ προχωροῦμε...'Επιτρέπεται αἰσιοδοξία.

Φτάνει νἄχουμε περισσότερο ἀστυνομικὸ ἐνθουσιασμό...Καὶ περισσότερη ἀκόμη ἀγάπη γιὰ ὅσα εἶναι δικά μας καὶ βρίσκονται στὴν 'Υπηρεσία μας...

Δικό μας εἶναι αὐτὸ περιοδικό. Πρέπει νὰ τὸ πονᾶμε ὅλοι...Καὶ μεγάλοι καὶ μικροί...Καὶ μορφωμένοι καὶ ἀμόρφωτοι...Καὶ πλούσιοι καὶ φτωχοί...

Γενέθλια!!!! Περιμένω νὰ δῶ τὸ δῶρο σας...Θἄναι ἡ πιὸ μεγάλη νομίζω ἱκανοποίηση γιὰ κείνους ποὺ κοπίασαν γι' αὐτὸ τὸ περιοδικό....

***

Ντύθηκε καὶ στολίστηκε αὐτὴ ἡ στήλη...Κι' ἔβαλε τὰ καλά της. 'Υπάρχει κι' ἄλλος ἕνας λόγος, ποὺ εἶναι ἀσήμαντος, μὰ θέλω νὰ τὸν ἀναφέρω χαρούμενος, γιατὶ θέλω σὲ κάποιον ν' ἀνοίξω τὴν καρδιά μου...

Γιορτάζει σήμερα τὸ περιοδικό...'Αλλὰ γιορτάζει κι' αὐτὴ ἡ στήλη..."Ενα χρόνο κλείνει σὲ λίγες μέρες...Γενέθλια ἔχει κι' αὐτή...

Δὲν ξέρει ἂν ὁ χρόνος αὐτὸς τῆς ὑπηρεσίας της ἦταν εὐδόκιμος...

Ξέρει ὅμως ὅτι προσπάθησε νὰ κάνῃ τὸ καθῆκον της...Κι' αὐτὸ τὴν ἐνθουσιάζει...

Κάτι προσπάθησε νὰ προσφέρῃ κι' ὁ γράφων κι' ἂς εἶναι :

"Ενας 'Αστυφύλακας

Σ. Κ. Π.

Τὸ ἔγκλημα τοῦ φοιτητοῦ

Γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. **ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΟ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

— Δ' —

Τὸ ταξὶ σταμάτησε ἀπότομα στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Πατησίων—Καποδιστρίου κι' ἔστριψε δεξιά. Ἔκανε ἀκόμη μερικὰ μέτρα καὶ σταμάτησε στὸ ἀριστερὸ μέρος.

—Θὰ πάρωμε κι' ἕναν Ἀστυνόμο παρέα παιδιά, φώναξε ὁ ὁδηγὸς ἀνοίγοντας τὴν πόρτα καὶ ἀνεβαίνοντας τρεχᾶτος τὰ σκαλιά... Δυὸ λεπτὰ καὶ φτάνουμε...

Ὁ Ἀντώνης ἐξακολουθοῦσε νὰ ξελαρυγγίζεται μὲ τὶς τελευταῖες στροφὲς τοῦ τραγουδιοῦ του. Ἡ Δεσποινιδούλα τὸν κύτταζε σκασμένη στὰ γέλια καὶ σκουπίζοντας μὲ τὸ μαντηλάκι της τὰ δάκρυα ποὺ τῆς προκάλεσαν τὰ πολλὰ γέλια. Ὁ σκοπὸς τῆς εἰσόδου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας πλησίασε στὸ ταξί.

—Μὴ φωνάζετε ἔτσι κύριε!...Πιὸ σιγὰ νὰ τραγουδᾶτε....

***

Τὸ τραγούδι τοῦ Ἀντώνη Λαμπρινοῦ κόπηκε ἀπότομα. Κύτταξε τὸ σκοπὸ ἀστυφύλακα καὶ κατόπιν ἔστριψε ἀργὰ-ἀργὰ τὸ κεφάλι του πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ρώτησε τρέμοντας.

—Μὰ τὶ θ...έ...λου...μ..ε δῶ....;

—Θὰ πάρουμε στὸ χορὸ κι' ἕναν Ἀστυνόμο. Κατόπιν θὰ πάρουμε καὶ τὰ δυὸ κορίτσια ποὺ μένουν ἐδῶ πλάϊ, κοντὰ στὸ Μουσεῖο,...εἶπε ὁ Χατζάκης.

Τὰ μάτια τοῦ φοιτητοῦ ἔμειναν ὀρθάνοιχτα. Τὰ βλέφαρά του τρεμόπαιξαν γιὰ λίγες φορὲς καὶ τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰν ἄγρια ἔκφραση. Ἔκανε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, μὰ ἕνα δυνατὸ χέρι τὸν συγκράτησε.

Ἔμεινε ἀκίνητος κυττάζοντας μιὰ τοὺς ἄνδρες ποὺ τὸν κύτταζαν αἰνιγματικά, μιὰ τὴ φίλη του ποὺ ξεκαρδιζόταν στὰ γέλια ἀκόμη. Κατόπιν, τὸ βλέμμα του ἔπεσε κάτω, τὸ πρόσωπό του κιτρίνισε σὰν τὸ κερί. Ἀπὸ πάνω ἀκούστηκαν γέλια χοντρὰ καὶ βήματα ποὺ κετέβαιναν τὶς σκάλες.

—Χά! Χά! Χά!... Τραγουδῶντας τὸν φέρατε!...Ὁρῖστε κύριοι, περᾶστε στὸ ταπεινό μας σπίτι!...

Ἦταν ὁ Ἀστυνόμος ποὺ θὰ... πήγαινε μαζί τους στὸ χορό. Μαζί του ἦταν ὁ ὁδηγὸς—Ὑπαστυνόμος Μάριος—καὶ κάτι ἄλλοι.

Βγῆκαν ὅλοι καὶ προχώρησαν πρὸς τὴν εἴσοδο... Ὁ φοιτητής μας ταλαντεύτηκε ἐκειδὰ καὶ λύγισαν τὰ γόνατά του. Δυὸ χέρια ὅμως τὸν στήριξαν στὶς μασχάλες καὶ προχώρησαν ὅλοι, ἀνεβαίνοντας ἀργὰ-ἀργὰ τὶς σκάλες.

—Ἀφῆστε με κύριοι... Περπατῶ καὶ μονος μου! Τί, νομίζετε ὅτι φοβᾶμαι;

—Κάθε ἄλλο νεαρέ μου. Ἀλλὰ...συνηθίζουμε πάντοτε νὰ στηρίζουμε αὐτοὺς ποὺ προκειται νὰ πέσουν...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Τὸ πρωῒ ὡδηγήθηκε ὁ Ἀντώνης Λαμπρινὸς σ' ἕνα στενόμακρο Γραφεῖο τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Χωρὶς περιστροφὲς καὶ προλόγους, ὁ Ἀστυνόμος τὸν ρώτησε.

—Ποῦ βρίσκεται ἡ Ἀλίκη Καρεζῆ;

—Ποιὰ Καρεζῆ κύριε! Ἡ Ἀ λ ί κ η Λ α μ π ρ ι ν ο ῦ θέλετε νὰ πῆτε...

—Τὶ ἐννοεῖτε;

—Ἐννοῶ ὅτι τὴν Ἀλίκη Καρεζῆ τὴν παντρεύτηκα ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς 31ης

Δεκεμβρίου τοῦ 1954. Ἐπομένως.... εἶναι Ἀλίκη Λαμπρινοῦ τώρα...

Ἔκπληξις! Ἔκπληξις ποὺ δὲν φάνηκε ὅμως στὰ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνακρίνοντος Ἀστυνόμου.

—Ὥστε τὴν παντρευτήκατε;...Καὶ ποῦ μένετε τώρα;

—Σ' ἕνα ἥσυχο κι' ἐρημικὸ σπιτάκι. Στὴν Ἡλιούπολη.

—Εἶναι ἐκεῖ τώρα;

—Ὄχι. Ἔφυγε γιὰ τὴν Ἑλβετία ἀπὸ τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ γάμου μας. Ἀπὸ κεῖ θὰ πάῃ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ κατόπιν θὰ γυρίσῃ...

—Γιατὶ τόσον καιρὸ δὲν γνωστοποιήσατε στοὺς γονεῖς σας ποῦ βρίσκεστε; Γιατὶ ἀπαγάγατε τὴ νέα;

—Τὴν ἀγαποῦσα κύριε Ἀστυνόμε. Τὴν ἐρωτεύθηκα παράφορα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τὴν εἶδα. Δὲν τὴν ἀπήγαγα ὅμως. Μὲ τὴ θέλησή της μ' ἀκολούθησε.

—Μὲ τὴ θέλησή της;...Καλά, αὐτὰ γι' ἀργότερα. Πές τε μου τώρα : Τὶ πάει νὰ κάνῃ στὴν Ἑλβετία;

—Ἔφυγε γιὰ ταξίδι ἀναψυχῆς. Εἶναι μιὰ πολὺ παράξενη γυναίκα. Ἔχει μιὰ θεία της στὴν Ἑλβετία καὶ πάει νὰ μείνῃ μερικὲς ἡμέρες κοντά της. Θέλει νὰ κάνῃ σκὶ στὶς Ἄλπεις...Κατόπιν θὰ πάῃ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες νὰ γνωρίσῃ τὸ Χόλλυγουντ καὶ τοὺς διάσημους ἀστέρες. Θέλει νὰ φωτογραφηθῇ μὲ τὸν Βὰν Τζόνσον καὶ τὸν Φρὰνκ Σινάτρα καὶ νὰ τοὺς σφίξῃ τὸ χέρι...

—Χμμμ!...Ἔστω. Καὶ ποῦ τὰ βρῆκε τὰ χρήματα γιὰ νὰ κάνῃ ἕνα τόσο μεγάλο ταξίδι ;

—Εἶχε πάρει ἀρκετὰ χρήματα μαζί της ὅταν ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι της. Ὁ πατέρας της εἶναι πλούσιος. Στὴν Ἑλβετία θὰ πάρῃ χρήματα ἀπὸ τὴ θεία της καὶ θὰ μπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ.

—Εἶσθε βέβαιος γιὰ ὅλα αὐτά;

—Βεβαιότατος κύριε Ἀστυνόμε. Δὲν μὲ πιστεύετε;

—Σᾶς...πιστεύω. Μὲ τὶ μέσον ταξίδεψε;

—Κύριε Ἀστυνόμε, ζητῶ τὴ βοήθειά σας. Εἶμαι νέος καὶ τὸ μόνο μου ἔγκλημα εἶναι ὅτι ἀγάπησα μιὰ παράξενη γυναίκα...Ζητῶ τὴ βοήθειά σας...Θέλω νὰ μὲ βοηθήσετε...

—Συνεχῖστε κύριε.

—Κύριε Ἀστυνόμε, ἔφυγε κρυφά. Δὲν πῆρε ἀεροπλᾶνο τῆς γραμμῆς ἀλλὰ ἔφυγε σιδηροδρομικῶς ὡς τὸ Βερολῖνο. Πληρώσαμε κάποιον...καταλαβαίνετε... Ἀπὸ κεῖ θὰ πάῃ στὴν Ἑλβετία. Λυπηθῆτε με κύριε Ἀστυνόμε. Μὴν πῆτε ὅτι ἔφυγε...

—Αὐτὸ εἶναι μεγάλη ἀφέλεια νεαρέ μου. Ἀλλὰ γιὰ πέστε μου τώρα: γιατὶ ὅταν μιλᾶτε ἀποφεύγετε τὸ βλέμμα μου;

—Δὲν ξέρω κύριε Ἀστυνόμε. Τὸ μόνο ποὺ ξέρω εἶναι ὅτι ἀγάπησα μιὰ γυναίκα γεμάτη μυστήριο. Μὲ σκέψεις παράξενες, μὲ ἰδέες πολὺ πρωτότυπες. Τὴ δεύτερη μέρα τοῦ γάμου μας, μοῦ εἶπε ὅτι ἂν δὲν τὴν ἀφήσω νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἑλβετία, θὰ καταφύγῃ στὴν Ἀστυνομία καὶ θὰ πάψῃ νὰ μ' ἀγαπᾷ...

—Σ' ἀγάπησε τόσο γρήγορα;

—Ναί!...Κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ μὲ εἶδε, ὅπως καὶ γώ. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀπειλὴ ὅμως, ἀναγκάστηκα νὰ ὑποκύψω. Καὶ δέχτηκα νὰ τὴν ἀφήσω νὰ φύγῃ καὶ νὰ στερηθῶ τὴν ἀγάπη της γιὰ πολὺ καιρό.

—Πόσον καιρὸ θὰ λείψῃ;

—Δὲν ξέρω. Ἴσως κανένα χρόνο....ἴσως καὶ λιγώτερο. Ἴσως... Ὁ Θεὸς ξέρει...

—Ἴσως καὶ νὰ μὴ γυρίσῃ ποτέ..."Ε;

—Ὄχι!... Κάποτε θὰ γυρίσῃ.

—Ἔχεις μεγάλη φαντασία νεαρέ μου. Προσγειώσου τώρα καὶ πές μου: Ποῦ βρίσκεται ἡ Ἀλίκη Καρεζῆ; Ἀρκετὴ ὥρα ἄκουσα τὶς φαντασίες σου!

—Ἀπαιτῶ νὰ γίνω πιστευτὸς κύριε Ἀστυνόμε. Ἂν θέλετε ἀποδείξεις, μπορῶ νὰ σᾶς φέρω τὰ γράμματα ποὺ μοῦ στέλνει.

—Γράμματα; Ἄ!...Τάχεις μαζί σου;

—Ὄχι. Τὰ ἔχω στὸ σπίτι μου. Ἂν τὰ χρειάζεσθε ὅμως, μπορῶ νὰ σᾶς τὰ φέρω.

—Εἶναι κανεὶς ἄλλος στὸ σπίτι σου;

—Ὄχι. Κανείς.

—Τότε δῶσε μου τὸ κλειδὶ νὰ πᾶμε μεῖς νὰ τὰ πάρωμε. Ποῦ βρίσκονται τὰ γράμματα ;

—Εἶναι σὲ μιὰ βαλίτσα, κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι μου.

Ὁ Ἀστυνόμος Βλησίδης πίεσε ἕνα κουμπὶ καὶ παρουσιάσθηκε ἕνας ἀστυφύλακας.

—Πᾶρτε τὰ κλειδιὰ αὐτὰ καὶ πηγαίνετε στὸν Αον τομέα Ἡλιουπόλεως ἀριθ. 180. Εἶναι τὸ σπίτι τοῦ νεαροῦ. Θ' ἀνοίξετε καὶ θὰ πάρετε κάτι γράμματα ποὺ βρίσκονται σὲ μιὰ βαλίτσα κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του.

—Μάλιστα κ. Ἀστυνόμε.

Ἡ πόρτα ἔκλεισε κι' ὁ Ἀστυνόμος Βλησίδης στήλωσε τὰ μάτια του στὸ νεαρὸ φοιτητή.

—Πόσα γράμματα σοῦ ἔστειλε ἡ...γυναίκα σου;

—Ὀχτὼ ἕως τώρα.

—Ἄ! Βλέπω ὅτι ἀγαπιέστε πραγματικά. Μπράβο! Καὶ γιατὶ δὲν πῆγες στοὺς γονεῖς της νὰ τὴν ζητήσῃς;

—Δὲν θὰ μοῦ τὴν ἔδιναν κύριε. Εἶμαι φτωχὸς κι' αὐτοὶ εἶναι πολὺ πλούσιοι.

—Λάθος κάνεις. Ἂς εἶναι...Ποῦ παντρευτήκατε;

—Σ' ἕνα Μοναστῆρι πάνω ἀπ' τὴ Κυψέλη. Μᾶς πάντρεψε ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς.

—Φθάνουν αὐτά. Πήγαινε τώρα στὸ κρατητήριο κι' ἀργότερα βλέπουμε.

Πίεσε ξανὰ ἕνα κουμπὶ κι' ἔδωσε ἐντολὴ σ' ἕναν ἀστυφύλακα νὰ τὸν μεταφέρῃ στὸ κρατητήριο. Ὕστερα σχημάτισε ἕναν ἀριθμὸ στὸ τηλέφωνο καὶ σήκωσε τ' ἀκουστικό.

—Ἀσφάλεια ἐδῶ. Ὁ κύριος Καρεζῆς;

—Μάλιστα κύριε. Ὁρῖστε, βρήκατε τίποτα;

—Ἐλᾶτε γρήγορα στὴν Ἀσφάλεια. Τώρα ὅμως, ὅσο μπορεῖτε γρηγορώτερα.

—Φθάνω κύριε σ' ἕνα τέταρτο.....

***

—Βρήκαμε ἕναν νεαρὸ φοιτητὴ πού, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γνωρίζει πολλὰ γιὰ τὴ κόρη σας. Μοῦ ἀράδιασε ἕνα σωρὸ φανταστικὰ πράγματα, νομίζοντας ὅτι θὰ τὸν πιστέψω. Πάντως, βρισκόμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη ἀνευρέσεως τῆς κόρης σας.

Ὁ χοντρὸς κύριος ἀναπήδησε στὸ κάθισμά του.

—Τὶ λέτε κύριε! Εὖγε σας! Νὰ σᾶς φιλήσω ἀγαπητέ μου!...Ἂν βρῆτε τὴ κόρη μου θὰ δωρήσω στὴν Ἀστυνομία Πόλεων ἕνα ἀπ' τὰ ἐργοστάσιά μου! Θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ κύριε σὲ ὅλη μου τὴ ζωή! Θά...

—Σταματῆστε. Δεχόμεθα τὸ δεύτερο κι' ἀποκρούουμε τὸ πρῶτο. Ἡ εὐγνωμοσύνη σας καὶ ἡ εὐτυχία σας μᾶς εἶναι ἀρκετὴ ἀμοιβή. Κάνουμε τὸ καθῆκον μας χωρὶς νὰ περιμένουμε ἀνταπόδοση. Γιὰ πέστε μου τώρα: Ἔχετε κανέναν δικό σας στὴν Ἑλβετία;

—Στὴν Ἑλβετία!...Ναί! Εἶναι ἡ ἀδελφὴ τῆς γυναίκας μου.

—Ὡραῖα. Μήπως ὅταν ἐξαφανίσθηκε ἡ κόρη σας σᾶς ἔλειψαν τίποτα χρήματα;

—Χρήματα; Ὄχι! Γιατί;

—Ἡ κόρη σας εἶχε καμμιὰ ἰδιαίτερη κλίση γιὰ τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρες; Εἶχε καμμιὰ ψύχωση μὲ τὰ καλλιτεχνικὰ ζητήματα;

—Μά,...ναί! Στὸ δωμάτιό της εἶχε πάντοτε φωτογραφίες τῶν ἀστέρων κορνιζαρισμένες στὸν τοῖχο. Ἰδίως τοῦ Βὰν Τζόνσον καὶ τοῦ Φράνκ Σινάτρα. Κοριτσίστικες ματαιοδοξίες...Μοντέρνα ἀρρώστεια τῆς ἐποχῆς...

—Ὥστε δὲν σᾶς ἔλειψαν χρήματα...

—Ὄχι. Εἶχε ὅμως χρήματα πάντοτε κι' ἀρκετὰ μάλιστα. Ἄλλωστε τῆς εἶχα δώσει ἕνα μπλὸκ ἐπιταγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὅποτε ἤθελε χρήματα σήκωνε.

—Δὲν σᾶς θέλω τίποτα ἄλλο κύριε. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι βρισκόμαστε ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς κόρης σας. Περᾶστε πάλι αὔριο τὸ πρωΐ. Προσέξτε ὅμως! Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ πρῶτα, τσιμουδιὰ στοὺς δημοσιογράφους. Καμμιὰ δημοσιότης ἀκόμα. Σύμφωνοι;

—Μάλιστα κύριε Ἀστυνόμε. Χαίρετε.

—Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα. Στεῖλτε μου κανένα γραπτὸ τῆς κόρης σας. Κάτι ποὺ νὰ τὸ ἔχῃ γράψει ἡ ἴδια. Ἂν μπορῆτε τώρα, μόλις πᾶτε στὸ σπίτι σας.

—Θὰ σᾶς στείλω μ' ἕναν ὑπάλληλό μου.

Δὲν πρόφθασε νὰ κλείσῃ ἡ πόρτα πίσω ἀπὸ τὸ δυστυχισμένο πατέρα καὶ δυὸ ἀστυνομικοὶ μπῆκαν μέσα. Ἦταν οἱ δυὸ ἄντρες ποὺ γύριζαν ἀπὸ τὴν Ἡλιούπολη, μὲ τὰ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλβετία.

—Ὁρῖστε κύριε Ἀστυνόμε. Ὀκτὼ γράμματα βρήκαμε. Κι' αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα.

Ὁ Ἀστυνόμος ξεδίπλωσε τὸ τηλεγράφημα.

«ΒΕΡΟΛΙΝΟ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955
ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΛΑΜΠΡΙΝΟΝ
Αος ΤΟΜΕΥΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ 180
Ἔφθασα ὥρα 10 Βερολῖνον. Αὔριο ἀναχωρῶ Ἑλβετίαν. Ὑγιαίνω.
ΑΛΙΚΗ»

Ὕστερα ἄνοιξε τὰ γράμματα. Ὅλα ἦταν γραμμένα σὲ τρυφερὸ τόνο. Ἀγάπες, ὄνειρα, αἰσθηματισμοί, ἀκράτητοι ρωμαντισμοί. Κυριαρχοῦσε τὸ περιγραφικὸ στοιχεῖο.

«Οἱ Ἄλπεις εἶναι ἕνα ζωντανὸ τέρας στὴ καρδιὰ τῆς Εὐρώπης. Τὰ φαράγκια καὶ τὰ λεκανοπέδια διαδέχονται τὸνα τἄλλο ὅπως ἡ νύχτα τὴν ἡμέρα. Χθὲς ἔκανα σκὶ γιὰ πρώτη φορά. Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς τὶ ἀπόλαυσις, τὶ χαρὰ καὶ δροσιὰ βασιλεύει ἐδῶ πάνω. Δυὸ νεαροὶ τουρίσται ἀπὸ τὴν Τουλῶνα, μὲ φλερτάριζαν σήμερα ὅλη τὴν ἡμέρα. Ὁ ἕνας εἶναι πολὺ ἐλκυστικός. Μοιάζει τοῦ Τάϋρον Πάουερ κι' ἔχει τὴ μύτη τοῦ Ζὼρζ Γκεταρύ. Ὅμως δὲν τοῦ ἔδωσα καμμιὰ σημασία. Πῆρα μόνον ἕνα κοκτέϊλ μαζί του στὴ βεράντα τοῦ ξενοδοχείου μας—μένουμε μαζὶ—καὶ στὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα χωρίσαμε ἥσυχα-ἥσυχα. Περνῶντας ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιό του, μὲ τράβηξε μὲ τὸ ζόρι γιὰ νὰ μὲ πάρῃ μέσα. Ἐγὼ ὅμως τοῦ ξέφυγα, βάζοντας ὅλη τὴ δύναμή μου. Μόνον ἐσένα σκέπτουμαι. Ἐσένα καὶ κανέναν ἄλλον. Σ' ἀγαπῶ, χρυσέ μου...»

Ὕστερα ἄνοιξαν ἄλλο γράμμα.

«.....

Σήμερα μάλωσα μὲ τὴ θεία μου. Ἐπιμένει νὰ πάω σπίτι της, νὰ μείνω ἐκεῖ. Ἐμένα δὲ μ' ἀρέσει ἡ κλεισούρα. Προτιμῶ τὸ ξενοδοχεῖο μου, τὸ πράσινο διαμέρισμά μου. Γνώρισα αὐτὲς τὶς μέρες, ποιὸν νομίζεις; Τὸν Πρεσβευτὴ τῆς Ἱσπανίας! Ἦρθε ἰνκόγνιτο γιὰ νὰ κάνῃ σκὶ καὶ μένουμε στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο. Εἶναι πολὺ ὡραῖος ἄνδρας, μὰ μεγάλος στὰ χρόνια. Μοῦ πρότεινε νὰ πάω μαζί του στὴν Ἱσπανία, νὰ παρακολουθήσω ταυρομαχίες. Φυσικά, τοῦ ἀρνήθηκα, ἂν καὶ πολὺ θὰ ἤθελα νὰ δῶ τὶς ταυρομαχίες, νὰ γνωρίσω τὴν Ἀλάμπρα καὶ τὴ Σεβίλλη...,ν' ἀκούσω βιολιὰ τσιγγάνικα νὰ στενάζουν καὶ καστανιέττες νὰ χτυπᾶνε...Γιὰ φαντάσου νὰ πήγαινα μαζί του! Θὰ δημιουργοῦσα διπλωματικὸ σκάνδαλο, γιατὶ εἶναι παντρεμμένος καὶ μὲ παιδιά. Ἡ θεία μοῦ εἶπε πρὸ ὀλίγου μόλις, ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ πολλὰ χρήματα γιὰ

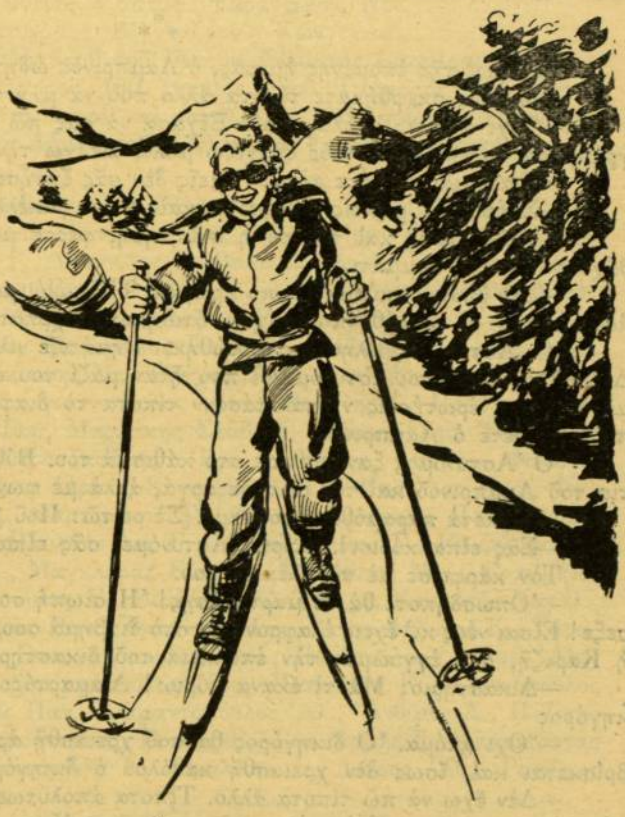
νὰ πάω στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἀκόμα μοῦ εἶπε ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ καὶ συστατικὸ γράμμα γιὰ ἕναν παραγωγὸ ταινιῶν στὸ Χόλλυγουντ! Ποῦ ξέρεις; Ἴσως καὶ νὰ παίξω σὲ καμμιὰ ταινία...

Πάντοτε σ' ἀγαπῶ
Ἀλίκη»

Καὶ τὰ ὑπόλοιπα γράμματα ἦταν γραμμένα στὸν ἴδιο τόνο. Ἔρωτες ποὺ προτείνονται ἀπὸ διάσημες προσωπικότητες, πολυτελῆ ξενοδοχεῖα, ὄνειρα καὶ περιπέτειες ποὺ μόνον στὰ γραπτὰ κείμενα πραγματοποιοῦνται. Τὸ ὄγδοο γράμμα ὅμως ἦταν πολὺ διαφορετικό.

«Ἀγαπημένε μου

Γύρισα ὅλη τὴν Ἑλβετία. Ἔχω πλέον ρουτινιάσει καὶ ποθῶ τὴν ἀλλαγή, τὴ γνωριμία κάτι τοῦ νέου, τοῦ ἄγνωστου, τοῦ ἀναπάντεχου... Ἡ θεία μοῦδωσε πολλὰ χρήματα. Κι' ἔτσι, σὲ δέκα μέρες θὰ φύγω γιὰ τὸ Χόλλυγουντ. Θὰ ταξιδέψω ὡς τὴ Νέα Ὑόρκη μ' ἕναν ἐπιχειρηματία πετρελαίων. Εἶναι σαραντάρης, μὲ γκρίζους κροτάφους, πολὺ συμπαθητικὸς ὅμως. Κι' ἔχει λεπτά...πάρα πολλὰ λεπτά!!! Μοῦ πρότεινε νὰ γίνω γυναῖκα του. Τοῦ εἶπα ὅτι εἶμαι παντρεμένη καὶ μοῦ εἶπε ὅτι αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Βλέπεις, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἰδέες πολὺ ἀνώτερες ἀπὸ μᾶς τοὺς Ἕλληνες, πιὸ πολιτισμένες...Τὸν ἀπέκρουσα ὅμως καὶ τώρα, ὅταν κάνουμε παρέα τὰ βράδυα, δὲν μοῦ μιλάει γιὰ γάμο. Θὰ ταξιδέψω μαζί του ὡς τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ τίποτα ἄλλο. Στὴ θεία εἶπα ὅτι τὸ ξέρουν οἱ γονεῖς μου πὼς βρίσκομαι ἐδῶ—δὲν θυμᾶμαι ἂν σοῦ τὸ ξανάγραψα αὐτό—καὶ νὰ μὴν τοὺς γράψῃ τίποτα γιὰ μένα, πρὶν γράψουν πρῶτα ἐκεῖνοι. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκεῖνοι ποτὲ δὲν θὰ γράψουν τέτοιο πρᾶγμα, ἀφοῦ δὲν γνωρίζουν τέτοια ἐνέργειά μου...

Χθὲς ἔκανα σκὶ γιὰ πρώτη φορά...

Σ' ἀγαπῶ πάντα ὅπως τὴν πρώτη ἡμέρα
Ἀ λ ί κ η»

Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας ἔφηβος μὲ καστανόμαυρα μαλλιὰ μπῆκε στὸ γραφεῖο. Ἔφερνε ἕνα λεύκωμα τῆς ἐξαφανισθείσης στὸ ὁποῖο ἰδιοχείρως εἶχε σημειώσει διάφορα σκόρπια δίστιχα, γνωμικὰ γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἄνδρα, ἀποσπάσματα ἀπὸ

ποιήματα μοντέρνων νέων ποιητῶν ποὺ τὰ συμπλήρωνε μὲ δικούς της στίχους. Ἦταν ὑπάλληλος τῆς Βιομηχανίας Καρεζῆ, σταλμένος ἀπ' τ' ἀφεντικό του.

Παραβάλλοντας τὰ γραπτὰ τοῦ λευκώματος μὲ τὰ γράμματα, δὲν διεπιστώθη καμμιὰ διαφορά. Ἦταν πανόμοια καὶ τὸ ζήτημα παραπέμφθηκε σὲ εἰδικὸ γραφολόγο. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παραβολῆς ἔφθασε στὸν Ἀσφάλεια τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας. «Οὐδεμία ὁμοιότης...» ἔγραφε ὁ γραφολόγος στὴ γνωμάτευσή του. «Κατεβλήθησαν ἀξιόλογοι προσπάθειαι, ἱκαναὶ νὰ παραπλανήσουν ἕνα συνηθισμένο κι' ἔμπειρο γυμνὸ μάτι...Ἐπιστημονικῶς ὅμως, τὰ γραπτὰ τῶν δύο κειμένων εἶναι τελείως διάφορα. Ἀποκλείομεν γραφὴν ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Κομίσατέ μας φακέλλους, ἵνα ἐξετάσωμεν τὰς σφραγίδας Ἑλβετικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων...»

***

Τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ὁ Λαμπρινὸς ὡδηγήθη πάλι στὸ ἴδιο γραφεῖο.

—Μήπως σκεφθήκατε τίποτα ἄλλο ποὺ νὰ μὴν τὸ καταθέσατε χθές;

—Ὄχι κύριοι...Ἀλλά,...ναί! Ξέχασα νὰ σᾶς πῶ ὅτι τοὺς φακέλλους ἀπὸ τὰ γράμματα συνηθίζω νὰ τοὺς ξεσχίζω μόλις ἀνοίγω τὴν ἀλληλογραφία μου...

—Γιατὶ μᾶς τὸ λέτε αὐτό; Ἐμεῖς δὲν σᾶς ζητήσαμε τέτοιο πράγμα...

—Σκέφθηκα μήπως θελήσετε καὶ τοὺς φακέλλους...

—Καλά...μιᾶς καὶ τὄφερε ἡ συζήτηση, φέρτε μας κανένα φάκελλο. Κάπου θἄχετε κανένα κομμάτι...

—Δὲν ὑπάρχει κύριοι τέτοιο πρᾶγμα. Τ' ἀποκόμματα τὰ καίω ὅλα κάθε πρωῒ, ἀδειάζοντας τὸ καλάθι ποὺ ρίχνω ὁτιδήποτε ἄχρηστο.

Ὁ Ἀστυνόμος Βλησίδης σηκώθηκε. Βημάτιζε νευρικὰ καὶ κάπνιζε ἀδιάκοπα. Δυὸ ἄλλοι ἀνώτατοι ἀστυνομικοὶ ποὺ ἦταν μαζί του στὸ γραφεῖο, προσπαθοῦσαν μὲ διάφορες ἐρωτήσεις ν' ἀποσπάσουν τίποτα τὸ διαφωτιστικὸ ἀπ' τὸν λαβύρινθο ποὺ κατέθετε ὁ Λαμπρινός.

Ὁ Ἀστυνόμος ξανακάθησε στὸ κάθισμά του. Βύθισε τὸ βλέμμα του στὰ μάτια τοῦ Λαμπρινοῦ καὶ τὸν ρώτησε ἀργά, ἀλλὰ μὲ φωνὴ ποὺ πρόδιδε νευρικότητα.

—Ἀρκετὰ παραμύθια ἀκούσαμε. Σὲ ρωτῶ: Ποῦ βρίσκεται ἡ Ἀλίκη Καρεζῆ;

—Σᾶς εἶπα κύριοι!...Κύριε Ἀστυνόμε, σᾶς εἶπα...Στὴν Ἑλβετία!

Τὸν κάρφωσε μὲ τὸ βλέμμα του.

—Ὁπωσδήποτε θὰ τὸ μαρτυρήσῃς! Ἡ σιωπή σου εἶναι εἰς βάρος σου. Πρόσεξε! Εἶσαι νέος κι' ἔχεις ἐλαφρυντικὰ στὸ διάβημά σου. Ἂν μᾶς πῇς ποῦ βρίσκεται ἡ Καρεζῆ, σοῦ ἐγγυῶμαι τὴν ἐπιείκεια τοῦ δικαστηρίου...

—Δικαστήριο; Μὰ τί ἔκανα κύριοι! Διαμαρτύρομαι!...Μπορῶ νὰ φέρω δικηγόρο;

—Ὄχι ἀκόμα. Ὁ δικηγόρος θὰ σοῦ χρειασθῇ ἀργότερα. Πές μας ὅμως ποῦ βρίσκεται καί, ἴσως δὲν χρειασθῇ καθόλου ὁ δικηγόρος...

—Δὲν ἔχω νὰ πῶ τίποτα ἄλλο. Τίποτα ἀπολύτως! Εἶναι ἔγκλημα τὸ ν' ἀγαπήσῃς μιὰ γυναίκα; Καὶ μιὰ γυναίκα τόσο παράξενη μάλιστα; Δὲ μοῦ φθάνει ἡ ψυχικὴ ἀγωνία ποὺ ἔχω μὴ τυχὸν καὶ μ' ἀπατήσει μὲ κανέναν ἀπ' τοὺς πολλοὺς ποὺ γράφει στὰ γράμματά της, ἔρχεσθε καὶ σεῖς τώρα νὰ μοῦ βασανίζετε τὸ μυαλό!... Δὲν ἀντέχω ἄλλο κύριοι! Θὰ τρελλαθῶ! Δὲν λυπᾶστε σεῖς τοὺς ἀνθρώπους; Εἶμαι ἕνας Ἥρωας τοῦ ἔρωτα καὶ θῦμα συνάμα! Τίποτα ἄλλο δὲν εἶμαι!...

Ἀναλύθηκε σὲ δάκρυα καὶ οἱ λυγμοὶ τράνταζαν τὸ κάθισμά του. Ἕνας Διευθυντὴς τὸν πλησίασε.

—Τὰ δάκρυα τὰ ἐπιστρατεύουν μόνον οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ συγκινήσουν. Καὶ σὺ κάνεις τὸ ἴδιο τώρα!...Ἔλα Λαμπρινέ, θέλω νὰ φανῇς ἄνδρας. Σήκωσε πάνω τὸ κεφάλι νεαρέ μου καὶ κύτταξέ με στὰ μάτια...Πιὸ πάνω...Ἔτσι μπράβο. Ἄκουσέ με λοιπὸν καὶ σταμάτα τὰ κλάμματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ ἀστυφ. Μπακόπουλος 'Αν.

—'Απελύθη διὰ λόγους ὑγείας, ὁ ἀστυφ. Ψαραντώνης Νικ.

—'Απεβίωσεν ὁ 'Υπαστυνόμος Β' Λαζάρου Κων/τῖνος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἐμονιμοποιήθησαν οἱ κάτωθι μαθητευόμενοι ἀστ/κες τοῦ 180 ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς 'Αστυν. Σχολῆς 'Αστυφυλάκων κριθέντες ἱκανοὶ καὶ κατάλληλοι, πλὴν τοῦ μαθητευομένου ἀστυφ. 14587 Παπαγεωργίου Δήμου τοῦ 'Αθανασίου κριθέντος ἀνικάνου πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας.

'Αλεξόπουλος Σωκ., Ξανθάκης Κ., Ράλλης 'Αναστ., Κατζουράκης Σταύρ., Τομαρᾶς Κ., Κουρῆς Σπ., Πολυχρονόπουλος Πολ., Μῖχος Νικ., Ζαπαρτίδης Παν., Σωτηρόπουλος Δημ., Μπέλης Γ., Μπρούλης Ι., Βασιλακόπουλος Γ., Φατοῦρος Γ., Καραπαναγιώτης Κ., Κουτέρης Γ., Κωστέλος Δημ., Παναγιωτόπουλος Λεων., Πολυχρόνης Ι., Σολομωνίδης 'Αλ., Λίτσας 'Ιωάν., Γεωργακόπουλος Μιχ., Κατσιμαγκλῆς Δημ., Μογγολιᾶς Εὐθ., Μπρατάκος Παν., Καραγιάννης Δημ., Ταμπάκος Θ., Καραπᾶνος Χριστόφ., Μπίκουλης Στ., Βλάχος 'Αντ., Λιατόπουλος Παν., Τζαμουράνης Παν., Φίλος Π., Παπαγιαννόπουλος 'Αντ., Μεσήνης Ι., Προβατᾶς Σπ., Βαρδῖκος Νικ., Πικουλάκης Παν., Μαρκάκης Σταῦρος, Καράντζαλης Τσαμπρούνης, 'Αναστασόπουλος Ι., Καρατζαφέρης 'Ηλ., Κοτσίρης Εὐάγγ., Φελώνης Ματ., Σταμάτης Χαρ., Σουρβῖνος Προκ., Κοτταρίδης 'Ηλ., Κασέλλας Κυρ., Φιλντίσης Δημ., Βούλγαρης Νικ., Μαρτζοῦκος Γ., Λακιὸς Χριστοδ., Παπασταυρόπουλος Νικ., Λίτσας 'Αναστ., Παυλόπουλος Γ., 'Αγγελόπουλος Γ., Γουζελόπουλος 'Αναστ., 'Αθανασόπουλος Δημ., Μαγκλάρας Εὐάγγ., 'Αγλαμίσης Μιχ., Γραμμένος Κ., Τζουμάνης Παν., Παπαδόπουλος Γ., Θεοδωρόπουλος Δημ., Κοκμοτὸς Χαράλ., Τούμπας Διον., Σαρρῆς Γ., Λιβᾶς Παν., Ζαπάντης Μην., 'Αγγελόπουλος Κ., Ταραβίρας 'Ανδρ., Καρατζᾶς Δημ., Γεωργακόπουλος Παν., Πανόπουλος 'Ασημ., 'Αλεβιζος Βασ., Χανιώτης 'Ηλ., Δημητρόπουλος Νικ., Παπαθέου Κ., Γιαννόπουλος Στέφ., Κωφὸς 'Αθ., Χριστίτσας Παν., Διαμαντόπουλος 'Αλ., Ἄνθιμος Δ., Πολίτης Σοφ., 'Αργυρόπουλος Ι., Παπαϊωάννου Ι., Βορέας Γ., Γουλιαρμῆς Ι., Παπακώστας Ἄγγ., Νικολακάκος Νικ., Πανουργιᾶς Ι., Βασιλείου Ι., Λιάρος 'Αθ., Ρεντίφης Σταῦρος καὶ Εὐαγγέλου Βασ.

Εἴμαστε σὲ θέση νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ μᾶς εἶπες, εἶναι ψέμματα. Μὴ μὲ διακόπτεις! Ἄκουγε μόνον. Ὅτι καὶ νὰ κάνῃς, ὅσα ψέμματα κι' ἂν ἀραδιάσῃς στὸ τέλος θὰ μαρτυρήσῃς τὴν ἀλήθεια! Πές μας λοιπὸν τώρα ὅλη τὴν ἀλήθεια καὶ νᾶσαι βέβαιος ὅτι θὰ βρῆς ἀπὸ μᾶς μεγάλη κατανόηση. Μὴ μᾶς καθυστερεῖς ὅμως. Πές μου τώρα: Γιατὶ μιμήθηκες τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα τῆς 'Αλίκης Καρεζῆ; Γιατὶ μᾶς πρόβαλες ταξίδια στὸ ἐξωτερικὸ καὶ τόσα ἄλλα ψέμματα; Πές μου:—κύτταξέ με ὅμως ὅπως καὶ γὼ στὰ μάτια—**Ζῆ ἡ 'Αλίκη Καρεζῆ ἢ ὄχι;**

(Συνεχίζεται)

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὑπὸ τῆς Γεν. Δ/νσεως Πολιτικῆς Ἀμύνης Χώρας ἀπενεμήθη εὐαρέσκεια εἰς τὸν Ὑπαστυν. Α' κ. Κανελλόπουλον Γεώργιον, διότι φοιτήσας εἰς τὴν Σχολὴν Ἀτομικοβιολογικοχημικῆς Ἀμύνης τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἐλευσῖνος, δι' ἐκπαίδευσιν ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων τῶν ἀτομικῶν, χημικῶν καὶ βιολογικῶν μέσων καταστροφῆς, ἐσημείωσεν μεταξὺ 40 ἐκπαιδευομένων Ἀξιωματικῶν διαφόρων ὅπλων, ἄκρως ἱκανοποιητικὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπίδοσιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, τὰ διδαχθέντα θέματα ἀπῄτουν εἰδικὰς γνώσεις.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 1-6-55 ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Παληὰ Ἀθήνα, κατὰ τὴν ὁποίαν μετεδόθησαν ὡραῖες καὶ ἀξέχαστες καντάδες τῆς Παληᾶς Ἀθήνας ἀπὸ ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας.

Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 8-6-55 ἔλαβον μέρος ἡ Δανάη μὲ τὴν κιθάρα της, σὲ τραγούδια τοῦ ἀλησμόνητου Ἀτίκ, ὁ Τώνης Μαρούδας καὶ ὁ Ἀπόστολος Παπαγιάννης μὲ τὸ συγκρότημά του, σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μετεδόθη καὶ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακος γραμμένο ἀπὸ τὸ Σπῦρο Πηλό, ὑπὸ τὸν τίτλο «Ὅσα σέρνει ἡ σκούπα». Ἐπιμέλεια Ἀλέκου Ἀγγελοπούλου.

***

ΕΝΑΡΞΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΙΑ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὴν 1ην τρέχοντος ἐγένετο ἐπίσημος ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς ΙΑ' ἐκπαιδευτικῆς περιόδου τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν,

Οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι τῆς ΙΑ' Ἐκπαιδευτικῆς περιόδου μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν κατὰ τὴν ἐναρκτήριον τελετὴν τῶν μαθημάτων των.

ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεόδωρος Λεονταρίτης, ὁ τέως Ἀρχηγὸς κ. Ἀθανάσιος Σαμπάνης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Γρηγόριος Κάτσας, Κων/τῖνος Κωνσταντινίδης, Ἀριστείδης Πουλαντζᾶς, ὁ καθηγητὴς τῆς Παντείου Σχολῆς Ἰωάννης Παπαζαχαρίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου κ. Κων/νος Τζηρίτης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Νικόλαος Κόκκινος, Ἀναστάσιος Γεωργίου, Γεράσιμος Λιαρομάτης, Δημήτριος Κόλιας, Ἰωάννης Μάζβουλας, Ἀναστάσιος Κανελλόπουλος, Γεώργιος Πολίτης καὶ Κων/τῖνος Παπατριανταφύλλου.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἔκαμε ἔναρξιν εἰς τὸ μάθημα τῆς Κοινωνιολογίας ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης.

Μετὰ τὴν τελετὴν προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς προσκεκλημένους.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὴν 29ην Μαΐου ἐ.ἔ., εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ Γυμναστήριον τοῦ Πανιωνίου Γ. Σ., ἐτελέσθησαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες Στίβου, εἰς οὓς μετέσχον καὶ οἱ ἀστ/κες ἀθληταί: 1) Κόρμαλης Λεωνίδας 1ος εἰς δρόμον 300μ 35″ 5/10, 2) Κούκης Ἠλίας 3ος εἰς ἅλμα εἰς μῆκος 6,60μ, 3) Ντόντος Κων/νος 4ος εἰς ἅλμα εἰς μῆκος 6,46μ καὶ 4) Τρουλινὸς Ἐμμανουὴλ 4ος εἰς Σφυροβολίαν 41,77μ.

—Τὴν 4ην, 5ην, καὶ 6ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, ἐτελέσθησαν οἱ 41οι Πανελλήνιοι Ἀγῶνες Στίβου, εἰς οὓς μετέσχον καὶ οἱ κάτωθι ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς κατωτέρω ἐπιδόσεις: 1) Γυφτάκης Δημήτριος ὕψος 1,74μ (8ος), 2) Παπαγεωργίου Ἀνδρέας ἀκόντιον 56,87μ (3ος) 3) Διαμαντῆς Ἀθανάσιος 100μ 11″ 8/10, 4) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος 100μ 11″ 9/10, 5) Πολίτης Κων/νος ὕψος 1,80μ (4ος), 6) Σίλλης Βασίλειος εἰς δρόμον 400μ 49″ 4/10 (1ος) καὶ εἰς δρόμον 200μ 22″ 5/10 (2ος), 7) Πολυτσέρης Ζαχαρίας 3000μ φυσικὰ ἐμπόδια, ἀπεχώρησε, 8) Ντόντος Κων/νος μῆκος 6,31μ (7ος), 9) Κούκης Ἠλίας μῆκος 6,28μ (9ος), 10) Πανίτσας Κων/νος 110μ ἐμπόδια (προκριματικὸς) 17″5/10, 11) Μαχαίρας Νικόλαος 110μ ἐμπόδια (προκριμ.) 16′5/10, 12) Ντόκος Γεώργιος κοντῷ 3,60 μ (6ος) καὶ 13) Ντόντος Κων/νος τριπλοῦν 13,96μ (6ος).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Παπαρρηγόπουλον Παναγιώτην.—Ἐπιστολή σας καὶ λαογραφικὸ σημείωμα ἐλήφθησαν. Πολὺ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ. μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.